

ΝΕΟΙ ΑΠΟΜΟΙ

ΑΘΗΝΑΙ

ΙΟΥΛΙΟΣ 1940

ΑΡΙΘ. 31

ΕΚΔΟΣΙΣ ΕΘΝΙΚΗΣ
ΣΥΝΤΗΡΗΤΙΚΗΣ
ΟΡΓΑΝΩΣΕΩΣ

ΕΘΝΙΚΗ ΣΥΝΤΗΡΗΤΙΚΗ ΟΡΓΑΝΩΣΙΣ

Πρόεδρος
ΕΠ. ΧΑΡΙΛΑΟΣ πρώην ύπουργός

Ἀντιπρόεδρος
Γ. ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ ἀντιστράτηγος

ΙΔΡΥΤΑΙ

ΑΓΓΕΛΟΣ ΓΕΩΡΓΑΤΟΣ—ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΕΩΡΓΑΝΤΑΣ—ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Ν. ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΣ—ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ—ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΕΥΣΤΡΑΤΙΑΔΗΣ—ΠΕΤΡΟΣ ΖΑΛΟΚΩΣΤΑΣ—ΑΓΓΕΛΟΣ ΚΑΝΕΛΟΠΟΥΛΟΣ—ΑΡ. ΚΟΥΖΗΣ—Κ. ΜΑΛΑΜΑΤΙΑΝΟΣ—ΜΕΝΕΛΑΟΣ ΜΕΤΑΞΑΣ—ΑΝΔΡΕΑΣ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ—ΜΙΧΑΗΛ ΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ—ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΣΤΑΘΑΤΟΣ—ΑΝΔΡΕΑΣ ΧΑΤΖΗΚΥΡΙΑΚΟΣ.

ΕΔΡΑ: ΑΘΗΝΑΙ. ΓΡΑΦΕΙΑ: ΟΔΟΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ 78 — ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ 32-633

ΝΕΟΙ ΔΡΟΜΟΙ

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ
ΕΚΔΟΣΙΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΣΥΝΤΗΡΗΤΙΚΗΣ ΟΡΓΑΝΩΣΕΩΣ
ΓΡΑΦΕΙΑ: ΟΔΟΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ 78
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ. 5

ΙΟΥΛΙΟΣ 1940

ΕΤΟΣ 3ον

ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 31

ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ: 32-633

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΔΡΧ. 60

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ «ΠΡΩΤΗ»
Πλατεία Ἀγ. Θεοδώρου Σουλένιου

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Ν. Π. Ἀποστολόπουλος — Ἀλ. Ἰατρίδης — Ν. Χαρίλαος.

(Τὸ περιοδικὸν δημοσιεύεται ἀπέναντι τρίτου διὰ τῆς συμφωνίας αὐτοῦ καὶ διὰ τῆς ὑπογραφῆς ἀπὸς τῶν μελῶν τῆς Συντακτικῆς Ἐπιτροπῆς)

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ἔργαλεια Ἐγκαυστικῆς, ὑπὸ Ν. Π. Ἀποστολοπούλου. Ἱστορία τοῦ Ἀλλόθ, ὑπὸ Σ. Κ. Μαλάμου. Ρεματιά, ποίημα Κ. Μ. Γερηνίου. Δύο λαβύρινθοι, ὑπὸ Ν. Π. Ἀποστολοπούλου. Διατὶ μεταξὺ τῶν Ἐπιστημῶν καὶ ἡ Δημοσιογραφία; ὑπὸ Δ. Πετρακάκου. Ἡ Ἑλληνικὴ νεολαία πρὸ τῆς 4ης Ἀυγούστου καὶ μετ' αὐτήν. Ἐγκυκλοπαίδεια τοῦ Δικαίου, ὑπὸ Στεφάνου Γ. Στρέϊτ. ΧΡΟΝΙΚΑ: Ἐπιθεώρησις τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ Ἐξωτερικῶν γεγονότων τοῦ λήξαντος μηνός. Κίνησις τῆς Σχολῆς Βιομηχανικῶν Σπουδῶν. Ἀναμνηστικὸν μετάλλιον τοῦ Ἰνστιτούτου Χημείας—Γεωργίας. Μιχαὴλ Α. Δαβάκης Σ. Βανδῆρας.

ΝΕΟΙ ΔΡΟΜΟΙ

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΑΘΗΝΑΙ
ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 31
ΙΟΥΛΙΟΣ 1940

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΟΔΟΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ 78
ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ: 32-633

ΕΡΓΑΛΕΙΑ ΕΓΚΑΥΣΤΙΚΗΣ

Ἡ ἐνταῦθα εἰκονιζομένη ἀρχαία χρωματοπυξίς μετ' ἐργαλείων Ἐγκαυστικῆς — ἀνήκουσα κατὰ πᾶσαν πιθανότητα εἰς τὴν ρωμαϊκὴν ἐποχὴν, εὑρέθη τὸ 1847 εἰς τὸ Saint Médard - des Prés τῆς Γαλλίας.

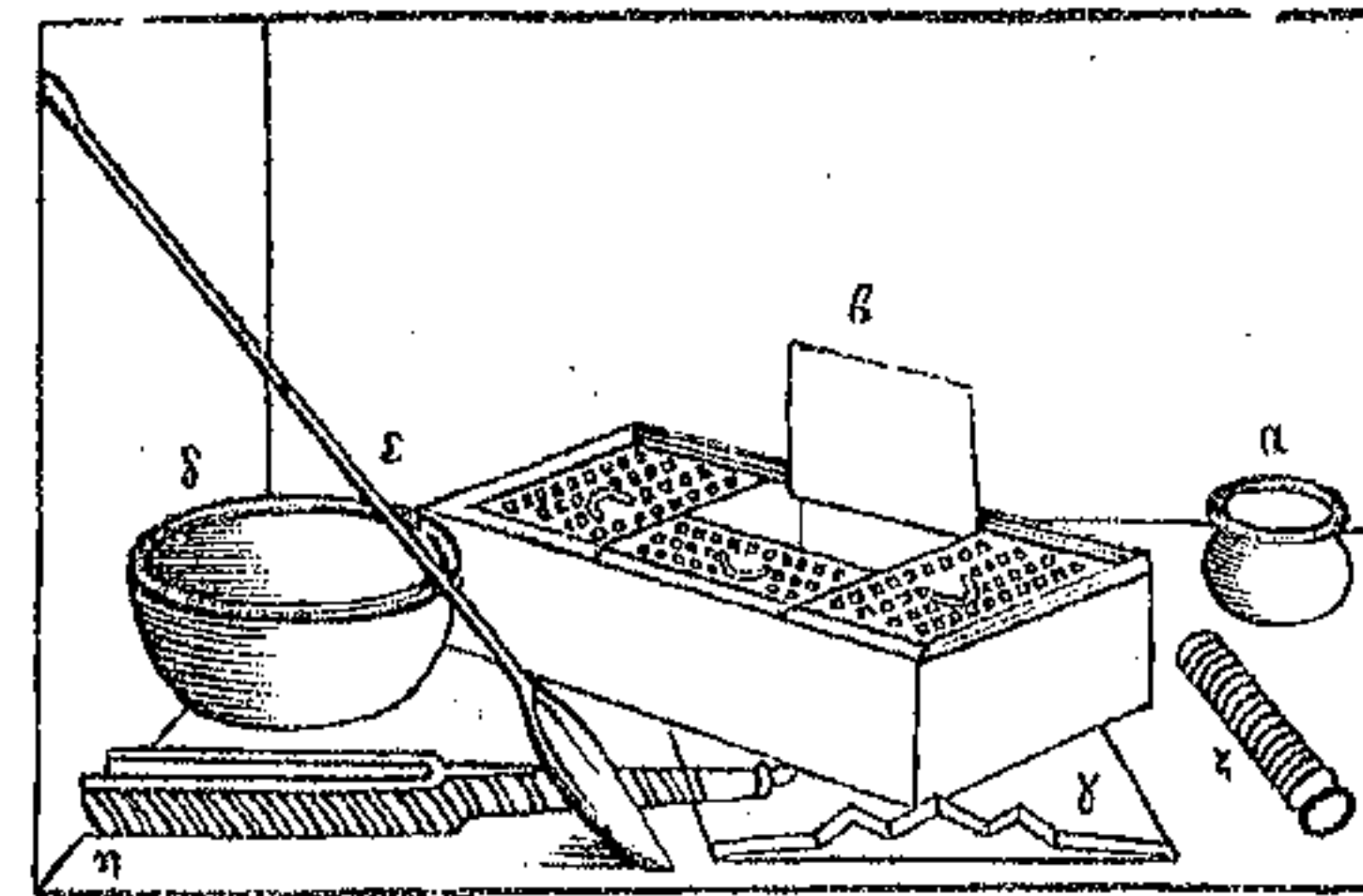
Οἱ ἐν τῇ εἰκόνι σημειούμενοι ἀριθμοὶ ἀντιστοιχοῦν εἰς τὰ ἑξῆς ἀντικείμενα:

α) Ὑέλινον καστανόχρουν ἀγγεῖον.

β) Χρωματοπυξίς (δηλαδὴ κυτίον) χαλκοῦν μετὰ καλύματος.

γ) Πίναξ λίθινος πρὸς μίξιν τῶν χρωμάτων, ἴτοι χρωματοπινακίς, (παλέττα).

δ) Ἰγδίων (γουβί) χαλκοῦν διὰ τὴν τρίψιν τῶν χρωμάτων.

ε) Κέστρον ἢ κοχλιάριον ἀργυροῦν πρὸς μίξιν τῶν χρωμάτων μετὰ γλοιοῦ (δηλαδὴ κολλώδους οὐσίας), κόμμεως (ἴτοι γόμας) κ.λ.π.

ζ) Μικρὰ μάχαιρα μετὰ λαβὴν ἐκ κέδρου.

η) Μικρὸν πτύον (φτιαράκι) ἐκ φυσικοῦ κρυστάλλου μετὰ χρυσοῦ χρώματος ἐντὸς αὐτοῦ.

Ἡ ἀρχαιότης δὲν εἶχεν χρώματα ἐξ ἐλαίου.

Ἡ ἐφεύρεσις τῆς ἐλαιογραφίας ἀποδίδεται εἰς τοὺς Φλαμανδοὺς ζωγράφους ἀδελφοὺς Βάν - "Αὐκ (ἀρχαί 15ου μ. Χ. αἰῶνος). Καὶ ἐν τῇ περιπτώσει δεχθῶμεν τὴν ἀποψιν ὅτι οἱ Βάν - "Αὐκ, εἶναι ἀπλῶς οἱ τελειοποιήσαντες τὴν ἐλαιογραφίαν, πάντως τὰ πρὸ αὐτῶν ἴχνη ἐλαιογραφίας εἶναι ἐλάχιστα. Ἐκτοτε δὲ ἀνεφάνη καὶ ἡ σημερινὸς τύπος παλέττα.

Τῆς ἐλαιογραφίας βᾶσις εἶναι τὸ ἐκ τοῦ λιναροσπόρου προερχόμενον λινέλαιον, ὅπερ ἔχει τὴν ιδιότητα νὰ ξηραίνεται.

Μη έχουσα λοιπόν η Αρχαιοτής χρώματα έξ ελαίου, έπετύχανεν την στίλβωσιν διά τοσ κηροσ.

Η έναπόθεσις της στίλβωσεως επί έπιπέδου ξυλίνου, λιθίνου ή μαρμαρίνου (επί τοιούτων έπιπέδων κατεσκευάζοντο αι τοιχογραφίαι ή οι κινητοί πίνακες) έγινοντο διά τοσ κέστρου

Τό κέστρον ήτο μετάλλινον μικρόν έργαλειον τό όποιον απέληγεν εις έπιπέδον πλατύ σχήματος φύλλου, όμοιάζοντος προς τό όμώνυμον φυτόν. Η άκρα τοσ κέστρου έθερμαινετο, και είτα διά τοσ θερμανθέντος τούτου έργαλειου, διελύετο ό κηρός και άνεμιγνύετο μετά των χρωμάτων.

Επηκολούθη ή έναπόθεσις επί τοσ πίνακος

Κατόπιν τό κέστρον έθερμαινετο έκ νέου, και ένηργείτο δι' αυτόσ ή έπεξεργασία, διά την επί τοσ πίνακος άπλωσιν των χρωμάτων (1)

Ός έκ τούτου ή τέχνη έκλήθη έγκαυστική, ό τεχνίτης έγκαυστής, αντί δέ τοσ «έγραψεν», επί πολλών πινάκων, άπαντά ή λέξις «άνέκαεν». Άλλά έπίσης συναντώμεν τόν τίτλον «ό ζωγραφών» ή ό «άριστος ζωγράφαι».

Περί τόν τίτλον αυτόν πολλαί ήγέρθησαν συζητήσεις άς ό κ. Άλέξ Θ Φιλαδελφεός αναφέρει εις τό περί «Γραφικής παρά τοις Αρχαίοις Έλλησι» έργον του (Αθήναι 1896). Επί τοσ προκειμένου ό Βίγκελμαν και ό Letronne συμφωνούν διτι πρόκειται περί «ζωγράφων», και διτι συμβάλει διτι συνέβη εις πλείστας λέξις της έλληνικής, αίτινες πρότερον έφέροντο καχωρισμέναι και μετά άπετέλεσαν λέξιν σύνθετον.

Η εξήγησις αυτή είναι ή λογικώτερα, δεδομένου διτι ή έλληνική αρχαιοτής άνεπαρκεί έχουσα ιστορικάς γνώσεις, δέν ήτο δυνατόν νά βαπτίση την τέχνην αυτήν έκ των έν τή άπαρχή της ένασχολήσεων, αίτινες ήσαν, ή υπό τοσ τρωγλοδύτου παλαιολιθικόσ ανθρώπου άπεικονίσεις ζώων επί των παρειών των σπηλαίων

Μόνον ως μυθολογική αφήγησις ή αλήθεια αυτή ένδέχεται νά ήλθεν εις γνώσιν των αρχαίων Έλλήνων, διτι δηλαδή οι πρώτοι, τοσ ανθρώπινου γένους ζωγράφοι ήσαν άποκλειστικώς ζωογράφοι, τοιτέστιν peintres animaliers ως καλοθνται ήδη οι έξειδικευμένοι περί την αναπαράστασιν μορφών τοσ ζωικόσ βασιλείου.

Σημειωτέον διτι ανάλογα προς τά αναφερόμενα ένταόθα γαλλικά εύρήματα, απέδωσαν και αι έν Αιγύπτω ανασκαφαί (χρωματοπίνακες, χρώματα κλπ.) πράγμα άλλως τελίαν φυσικόν δεδομένου διτι από τά τέλη της τετάρτης χιλιετηρίδος, ή αιγυπτιακή ζωγραφική ήργάζετο ως συστηματοποιημένον έπάγγελμα.

Κατά κανόνα τά κιβωτίδια ως τό εικονιζόμενον, είχαν διαμερίσματα διά τά χρώματα, διά τά μετάλλινα κέστρα και διά τό κυρίως κέστρον.

Έν Πομπηία δέ (και άλλαχοσ) εύρέθησαν χρωματοπυξίδες άλλου τύπου. Επρόκειτο περί ξύλου πάχους 3—5 εκατοστών μέ κοιλώματα διά την τοποθέτησιν των χρωμάτων.

Ν. Π. ΑΠΟΣΤΟΛΟΠΟΥΛΟΣ

(1) Δηλαδή οι αρχαιοί ζωγράφοι παρεσκευάζον μόνοι τά χρώματα. Άλλά και οι μετά την επικράτησιν της ελαιογραφίας, έπρατον περίπου τό αυτό. Εις μεγάλους μάλιστα πίνακες της Αναγεννήσεως, παρατηρείται (χάριν παιδιών) εις την άκραν τοσ πίνακος ό άνεμιγνύων τό χρώμα μέ τό λάδι, μικρός ύπηρέτης τοσ ζωγράφου.

ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΛΛΟΥΔ

(Μελέτη τοσ κ ΣΠΥΡΟΥ Κ. ΜΑΛΑΜΟΥ διδάκτορος τοσ Πανεπιστημίου τοσ Άμβούργου.)

Β'

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΤΟΥ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΟΥ, — Περί τό 1688 ό Έδουάρδος Αλόυδ είχε έν Λονδίνο καφενείον εις τό όποιον εσύχναζον οι έμπορευόμενοι και ιδίως οι έφοπλισται, οι ναυτικοί έν γένει. Σύν τω χρόνω έν τω καφενειω αύτω ήρξατο ή ένέργεια άγοραπωλησιών πλοίων. Τό 1713 θανόντος τοσ Αλόυδ τόν διαδέχεται ό Γουλιέλμος Νιούτον γαμβρός του. Θνήσκει και αυτός μετά και διά μέσου άλλων κληρονόμων ή διαδοχή περιέρχεται εις τόν Γέννησον όστις εκδίδει τό 1734 την έφημερίδα Αλόυδ Αιστοπεριζήτητον εις τούς πελάτας τοσ καφενείου διά τας οίκονομιας και τας περί ναυτιλίας ειδήσεις της. Αρχικώς ήτο φύλλον έβδομοδιαιτόν. Άλλά ή επιχείρησις σύν τω χρόνω προσθέτει εις τό ενεργητικόν αύτης την έκδοσιν τοσ πρώτου νηολογίου φέροντος χρονολογίαν 1764 και έπακολουθούν αι εκδόσεις άλλων νηολογίων, άτινα εξεδίδοντο από ασφαλίστας συνεδριάζοντας εις τας αίθούσας τοσ καφενείου Αλόυδ. Δυστυχώς από τοσ 1763 ή άπροσαξία τοσ τότε διαχειριστοσ της επιχειρήσεως Καρόλου Βάλλερ, άφίνει νά εισδύση ή χαρτοπαιξία εις τό καφενείον. Αυτό έφερον έναν διχασμόν. Οι σοβαρότεροι πελάται άποχωρούν και εις έκ των υπαλλήλων ό Φίλδινγκ Ιθρύει τό νέον καφενείον Αλόυδ (και την νέαν Αλόυδ Αιστο, ήτις άμιλλάται την Αλόυδ Αιστο). Η δέ εξέλιξις προχωρεί ως κατωτέρω :

Ο άνταγωνισμός μεταξύ τοσ νέου καφενείου εις την Popes Head Alley και τοσ παλαιοσ εις την Lombard Street δέν ήτο ό άτλός άνταγωνισμός μεταξύ θνητότου, όστις λαχάρως προήχθη εις ιδιοκτήτην καφενείου και τοσ πάλαι ποτέ κυρίου του. Έν τή έξωτερική των όμοιότητι τά δύο καφενεία διέφερον άπολύτως άλλήλων. Τό νέον καφενείον δέν ήτο απλώς τό καφενείον τοσ Θωμά Φίλδινγκ, ήτο τό μέρος όπου συνήρχοντο οι κύριοι ασφαλίσται διά την διαπραίωσιν των έμπορικών των συναλλαγών.

Μιτεκόμισαν— και πάλιν εκύρταξαν νά εθρουν νέαν στέγην. Ητο παλαιόν οίκημα, άκατάλληλον διά τας θονασίας από άπόψεως θέσεως και μεγέθους. Καί ούτω τή 13η Δεκεμβρίου 1771 έβδόμηκοντα έννέα έμποροι, ασφαλίσται και μεσίται συνέταξαν τό πλέον σπουδαίον έγγραφον εις την ιστορίαν τοσ Αλόυδ. «Ημείς οι κάτωθι ύπογραφοιμένοι συμφωνώμεν, όπως καταθέσωμεν τας συνδρομάς μας εις την Τράπεζαν της Άγγλίας εις τό όνομα τοσ Συμβουλίου τοσ έκλεψησομένου διά ψηφοφορίας, προς άνέγερσιν κυρίου ένός New Lloyds Coffee House». Καί φθάνομεν τελικώς από της ιστορίας τοσ καφενείου τοσ Αλόυδ εις την ιστορίαν τοσ Αλόυδ.

Ἡ ἐξέλιξις τοῦ καταλλήλου μέρους ἀπεδείχθη ἀνοκούντως δύσκολος. Πολύκις ἐμελετήθη ἡ πιθανότης προσανξήσεως πρὸς τὸ παραπλεύρως κτίσιον, ἀλλὰ ἡ λύσις αὐτῆ τέλος δὲν ἐθεωρήθη ἱκανοποιητικὴ. Οὕτω μόνον τὸν Νοέμβριον τοῦ 1773 συνήχεται πάλιν ἡ ἐπιτροπὴ, ἐγκρίνουσα τὰς ἐνεργείας τοῦ Ἰαυλίου Ἀγκερσταϊν πρὸς ἐνοικίαν δωματίων εἰς τὸ πρῶτον πάτωμα τοῦ Χρηματιστηρίου. Καὶ ἐκεῖ τὸ καφενεῖον θὰ λειτουργῆ εἰς ὄψελος καὶ δι' ἐξόδων τοῦ Θωμά Φλάινγκ, οἱ συμβαλλόμενοι ἡμῶς ὑφίστανται τὰ ἔξοδα τῆς ἐγκαταστάσεως καὶ δικαιούνται νὰ ἐπιφέρουν οἰανδήποτε τροποποίησιν ἢ ἀλλαγὴν εἴτε εἰς τὸ καφενεῖον αὐτὸ καθ' ἑαυτὸ εἴτε εἰς τοὺς κινουμένους τοὺς διέποντας τὴν λειτουργίαν του. Τὸ Σάββατον, 5 Μαρτίου 1774 συνήλθεν διὰ τελευταίαν φορὰν εἰς τὴν Forès Head Alle καὶ τὴν ἐπομένην Δευτέραν ἐγκαινιάσθη τὸ νέον οἶκον. Ἀπετελεῖτο ἀπὸ δύο μεγάλα δωμάτια, μίαν κουζίναν καὶ ἕνα μικρὸν διαμέρισμα διὰ τὰς συνεδριάσεις τοῦ Συμβουλίου. Τὸ πρῶτον δωμάτιον, τὸ καὶ μεγαλύταρον, ἦτο ἀνοιχτὸν εἰς ὄλους τοὺς ἐπισκέπτας, εἰς δὲ τὸ δεύτερον εἶχον εἰσόδον μόνον οἱ συμβληθέντες ἐβδομήκοντα ἔννεα. Τὸν Ἀπρίλιον τοῦ ἰδίου ἔτους δ' ἀριθμὸς τῶν εἶχαν αὐξήσῃ κατὰ ἑκατόν.

Δὲν ἐπλήρωναν τότε ἀκόμη ἑτησίαν συνδρομήν. Ἀλλὰ μόνον δικαίωμα ἐγγραφῆς ἐφ' ἅπαξ ἀνερχόμενον εἰς εἴκοσι λίρας. Εἰς τὴν αἴθουσαν αὐτὴν, ἥτις πολλὴν διοικεῖ μετὰ τὴν σημερινὴν «αἴθουσαν», ἐγκαταστάθη βιβλίον Ἀφίξεων καὶ ἀπωλείων, ὅπου ἀνενοράφοντο ὅλα τὰ ἐν κινήσει πλοῖα. Τοιοῦτον βιβλίον καὶ τοιαύτη αἴθουσα δὲν ὑπῆρχον εἰς τὸ παλαιὸν καφενεῖον, τὸ ὁποῖον ἀκόμη προσπαθεῖ νὰ διακρίνη τὸν ἀνταγωνισμόν. Ἡ μετακόμισις εἰς τὸ χρηματιστήριον ὅμως ἐπέφερε τὸ τελευταῖον πλήγῃ. Διότι μετὰ τῷ 1775 οὐδὲ ἀγοραπωλείαν πλοίων πλέον ἀναφέρεται, καὶ διὰ τὸ ἐπόμενον ἔτη ἔπρεπε νὰ περιορισθῆ ὡς καφενεῖον, στερούμενον οἰανδήποτε ἐμπορικῆς καὶ ναυτικῆς λειτουργίας. Τὸ τέλος ἐπῆλθε μετὰ τῷ 1785 καὶ 1786. Δὲν εἶναι ἐξακριβωμένον ἕως πότε ἐξεδίδετο ἡ παλαιὰ Ἀλόυδς Λίστ. Ἡ New Lloyds List διατήρησεν τὸν τίτλον αὐτὸν μέχρι τοῦ τέλους τοῦ 1788 καὶ ἀπὸ τῆς 1ης Ἰανουαρίου 1789 φέρει τὸν ἀπλοῦν τίτλον Lloyds List.

Ὅταν συναβλήθων τὴν 12ην Ἰανουαρίου 1779 τῶν μελῶν τοῦ Ἀλόυδ, ὅπως καθορίσων ἕνα κοινὸν τύπον συμβολαίου ναυτικῆς ἀσφαλείας, δὲν ἐγνώριζον, ὅτι ὁ τύπος αὐτὸς, ὡς συνατρίχθη τότε θὰ εὐρίσκαται μετὰ ἑκατὸν ἐξήκοντα ὀλόκληρα χρόνια ἐν καθημερινῇ χρήσει. Ἦτο δὲ ἡ σύνταξις τοῦ τύπου αὐτοῦ ἐπακολούθημα μακροχρονίου ἐξελίξεως. Σκοτεινὸν εἶναι τὸ παρελθὸν τοῦ συμβολαίου ναυτικῆς ἀσφαλείας. Θεωρεῖται σήμερον, ὅτι αἱ πρῶται ναυτικαὶ ἀσφάλειαι προσημαίνον μόνον ἑτελοῦντο. Τῷ 1523 ἀνακαλύπτουμεν ἕνα ἀσφαλιστικὸν συμβόλαιον Φλωρεντιακῆς καταγωγῆς, τὸ ὁποῖον ἡμῶς δὲν φέρει δελγματὰ μεγάλης ἐξελίξεως. Τὰ πρῶτα Ἀγγλικὰ συναντῶμεν τῷ 1553 καὶ ἐνταῦθεν, καὶ γαλλικὰ τῷ 1566. Αἱ μεγάλαι διαφοραὶ μετὰ τῶν τύπων τῶν συμβολαίων τοῦ Ἰβου αἰῶνος μᾶς δίδουν εὐκρινῶς ἀσυμφωνίας καὶ ἀγνοίας ἀσφαλιστικοῦ δικαίου καὶ πρακτικῆς ἐκασκήσεως. Περὶ τὰς ἄρχαίς μόνον τοῦ 17ου αἰῶνος ἤκουσεν ἐξελίξις πρὸς καθορισμὸν γενικωτέρου τύπου καὶ ἡ ἀσφάλεια ἢ ἀναληφθεῖσα τὸν Φεβρουάριον τοῦ 1656 διὰ ἐμπορεύματα ἀπὸ τὰς Ἰνδίας ἐπὶ τοῦ πλοίου «Οἱ τρεῖς ἀδελφοί» ἀπαριθμεῖ ὄλους τοὺς κινδύνους καὶ τοὺς ἔρους συμφωνίας, καὶ ὀλίγον μόνον διαφέρει τοῦ ἐπισήμως τὸ 1779 ἀναγνωρισθέντος τύπου. Τὸ ἀσφαλιστικὸν συμβόλαιον τῶν «Τριῶν Ἀδελφῶν», ὡς καὶ ὅλα τὰ προαναφερθέντα, ἦσαν χειρόγραφα. Ἡ κατακύρωσις τῶρα τοῦ τυπωμένου τύπου εἶχε δύο προτερήματα. Πλὴν τῆς οἰκονομίας χρόνου καὶ ἐργασίας, ἐδεικνυεν εἰς τὸν ἀσφαλιστὴν ἀμέσως εἰς ποῖα μέρη καὶ εἰς ποῖαν ἔκτασιν οἰανδήποτε συμβόλαιον διέφερον ἀπὸ τὸν κοινὸν τύπον. Οἱ Ὀλλανδοὶ εἶναι οἱ πρῶτοι χρησιμοποίη-

σαντες τυπωμένα συμβόλαια, καὶ οἱ Ἀγγλοὶ τογίως ἐγενίκευσαν τὸν τύπον αὐτὸν προσθέσαντες τῷ 1749 τὸ γνωστὸν Mercatandum, τὸ ὁποῖον ἀπέλασεν τοὺς ἀσφαλιστὰς τῆς εὐθύνης δι' ἑμπεύματα ὑποκείμενα εἰς ἕκτονον ἐπιρροὴν θαλασσοῦ ὕδατος καὶ διὰ εἰτηρά, ψόρια, καπνὸν καὶ ζάχαριν.

Ἐὰν συνήλθον οἱ ἀσφαλιστὰς τὴν 12ην Ἰανουαρίου 1779 διὰ νὰ καθορίσων κοινὸν τύπον, συνήλθον, διότι ἐν τῷ μεταξὺ εἶχον γίγει διαφορὰ διαβήματα καὶ προσπάθειαι, ὅπως παρεβλήθων εἰς τὸ συμβόλαιον ὅροι πρὸς ὄψελος τῶν ἀσφαλισμένων. Δὲν δυνομήθα νὰ ἀποφέσμεν ἐνταῦθα ποῖοι οἱ προστιθέντες ὅροι καὶ λεπτομερείαι τῶν συνεδριάσεων. Ἐξ αὐτῶν ἡμῶς ἐπήγαγεν ὁ γνωστὸς τύπος τοῦ S. G. συμβολαίου, ὅστις καὶ σήμερον—μὲ ἐλάχιστας μόνον προσθήκας—διατηρεῖ τὴν ἰσχύϊν του. Καὶ ἂν καὶ σήμερον δὲν γνωρίζομεν ποῖαν σημασίαν ἔχουν τὰ γράμματα S. G. (σημειώθη ὅτι ὁ S. G. τύπος ὁσημάντως μόνον διαφέρει τοῦ τύπου, τοῦ μὴ ἔχοντος τὸ γράμμα αὐτὸ), καὶ ἂν ὀλοῦ γλωσσικῆς ἀπόψεως πολλὴν δύναμιν νο ἐκφράσωμεν κριτικῆν, ὅμως ἡ πρᾶξις ἐξακολουθεῖ πιστῆ εἰς τὸν τύπον τοῦτον. Καὶ τούτο οὐχὶ ἄνευ λογιῆς δικαιολογίας, διότι δὲν ἀπεπειράτο ἀλλαγῆν, τὰ ἐπὶ τόσον μακρὸν χρόνον ἐκδοθέντα ἐμπνευστικὰ σχόλια καὶ ἐπεξηγήσεις καὶ δικαστικαὶ ἀποφάσεις, θὰ ἐγίνοντο ἀρηστοί. Τῷ 1795 ἐδημοσιεύθη νόμος, ὁ ὁποῖος κατέστησεν ὑπεχρεωτικὸν διὰ πᾶσαν ναυτικὴν ἀσφάλειαν τὸν τύπον τοῦ Ἀλόυδ, καθορίζων σιγχερόως καὶ τὰ τέλη χαρτοσημάνσεως.

Ἡ παρατεινομένη μάχη κατὰ τῆς θανατοῦ καὶ ναπολεοντιοῦ Γαλλίας, ἥτις μετὰ δύο μικρὰς διακοπὰς διήρκει ἀπὸ τῷ 1793 μέχρι τοῦ 1815, ὡς καὶ ὁ πόλεμος διὰ τὴν ἀνελευθερίαν τῆς Ἀμερικῆς ἐπληθεῖ τὴν ναυτικὴν Ἀγγλίαν οὐχὶ ἀσημάντως. Ναυτικὰ ἀτυχήματα καὶ ἀπώλειαι πλοίων ἦσαν τόσον σημαντικαί, ὥστε ἔχρονται εἰς δευτέραν θέσιν μετὰ τὸς ἀπώλειαι ἐν τῷ Εὐρωπαϊκῷ πολέμῳ τοῦ 1914. Τὸ Ἀλόυδ κατὰ τὸ διάστημα αὐτὸ ἔζησεν πολλὰς κρίσεις στιγμῆς—ἐκ τῶν ὁποίων ὅμως ἐξῆλθεν ἰσχυρὸ ὄσον ποιεῖ. Πρῶτον δυνήθη ὁ Ἀγγλικὸς στόλος νὰ ἐξαφαιλέη τὴν προτεραιότητα, αἱ κρίσεις στιγμῆς ἦσαν ἀφθονοὶ καὶ μόνον ἡ μάχη τοῦ Τραφαλγῶ ἐξ ἐμπεδύνει πάντα ἐνδυνάμει εἰς βολῆς καὶ ἀποκλεισμοῦ. Τὰ πολεμικὰ ὅμως πλοῖα δὲν ἦσαν εἰς θέσιν ν' ἀντιπεφελθῶν πρὸς τὰς στραδικὰς ἐπιθέσεις ἀναντίον τῆς ἐμπειρικῆς ναυτικῆς. Πᾶς γαλλικὸς λιμὴν εἰς τὴν Βόρειον Θάλασσαν καὶ εἰς τὸν κόσμο ὅλον ἦτο φωλιά πειρατῶν.

Τὰ Διατάγματα τοῦ Ναπολέοντος ἐν Βερολίνῳ καὶ Μιλάνῳ—τὰ ἀπαγορεύοντα οἰανδήποτε συναλλαγὴν μετὰ τὴν Ἀγγλίαν—καὶ τὰ Ἀγγλικὰ προστατευτικὰ καὶ ἀντιεπιθετικὰ μέτρα ἐγέννησαν σιγρὰν ὀλόκληρον Κωλυσιπλοΐαν, κατασχέσεων καὶ ἀντιληθλασίας, ἥτις ἐπέφερον τὴν ἀνηλεῆ ἐξελίξιν οἰκονομικῆς πίεσεως. Κράτος μετὰ κράτος ἐξαναγκάζομενον ἢ δι' ἀπειλῶν, ἔκλειε τοὺς λιμένας του δι' ἐμπορεύματα ἀγγλικῆς προσελεύσεως, εἰς τὴν ὑπέκειντο εἰς κατόσχεσιν εἰς μεγάλην ἀκτίνα ἀνὰ τὴν Εὐρώπην. Ἀπὸ ἀγγλικῆς πλευρᾶς καθ' ὅλον τοῦτο τὸ διάστημα δὲν ἀπηγορεύθη τὸ ἐμπεύματα μετὰ τῶν ἐχθρῶν, ἐδημοσιεύθη ὅμως νόμος—σφόδρα πολεμηθεῖς—, ὅστις δὲν ἐπέστρεψε τὴν ἀσφάλειαν πλοίου ἢ ἐμπορευμάτων, ἀνηκόντων εἴτε εἰς ἰδιοκτητίαν διαμένοντας ἐν Γαλλίᾳ ἢ προσοριζομένων διὰ τὴν Γαλλίαν Ἀντιθέτως ἢ Ἀγγλικῆς Κιβέρνησις προσπαθεῖ ὅπως εὖρον ἀγορὰν διὰ τὰ ἐμπορεύματά της εἰς τὴν Κεντρικὴν Εὐρώπην Ἐδημιουργήθη κατάστασις ἀμοιβῶν συλλήψεων, τὸ δὲ Ἀλόυδ δὲν ἐδίστασε νὰ ἀσφαλιζῆ ἕνα πλοῖον—πρὸ πάντων οὐδέτερον κρατῶν—ἐναντίον ἀγγλικῆς συλλήψεως.

Ἀμφότεραι, ἡ Γαλλία καὶ ἡ Ἀγγλία εὐρίσκοντο μετὰ τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας κατὰ τὰ δέκα ἔτη 1797—1806 ἐν Εἰρήνῃ, ἡ εἰρήνη ὅμως οὕτη ἦτο ὁμοία τῆς μετὰ τὴν Γερμανίας καὶ Γαλλίας ἀμέσως μετὰ τὸν Μεγάλον Πόλεμον.

Αμερικανικά πλοία υπέκειντο εις Άγγλικήν σύλληψιν, ὡσάν οὐαδὴποτε ἄλλα, μόλι. Ἐφ' ὅσον ἐπιτορεύματα διὰ τὴν Γαλλίαν ἢ διὰ τοὺς συμμάχους της. Οὐδὲν ἔως εὐκόλον ὄθεν ἦτο τὸ νὰ ἀναλάβῃ -αναις πολεμικοὺς κινδύνους κατὰ τὴν περιόδον αὐτῆν. Εἶναι ὅμως ὅτι ἀποβῶς ἐδημιουργήσῃ καὶ ἀπειροποκίσησῃ τὸ Ἀλ. ὑδ. Διὰ τὰ ἔτη 1776—83 ἔχομεν σύνολον συλλήψεων 3.386. Διὰ δὲ τὴν περιόδον 1793—1802 5.517. Ἐπὶ τὴν ἐποχὴν τῆς Ἀμερικής μέχρι τοῦ τέλους τοῦ πολέμου 5.314. Τὸ Ἀλόυδ' ἐκ τούτου διττῶς βιασπώθη: Ἀφ' ἑνὸς ἔπραξε μέγας ὄγκος ἐμπορίου καὶ ναυτιλίας νὰ καλυφθῇ μετ' ὑψηλὰ ἀσφαλίστρα ἐναντίον κινδύνων, τοὺς ὁποίους οὐδέτις συνετός ἔμπορος ἠδύνατο ν' ἀφήσῃ ἀνασφαλίστους, ἀφ' ἑτέρου δὲ ὁ κῆρυξεν μεγάλως ἠδξημένον κερφάλαιον διαθέσιμον διὰ τὴν προστασίαν καὶ κάλυψιν τῶν κινδύνων τούτων. Ἡ πόλις τοῦ Λονδίνου ἠδξανε εἰς ἔκτασιν, πλοῦτον καὶ σημασίαν. Ἐτυχεν δὲ προσθέταις τὸ Ἀλόυδ' νὰ διαθέτῃ ἀδραγὰς μεγίστης σημασίας καὶ ἰκανότητος, ὡς τὸν Ἰούλιον Ἀγκερστιαῖν καὶ Βροὺκ Βάτσων, οἵτινες διηθύνον τὰς τύχας αὐτοῦ κατὰ τὰς κρίσεις αὐτῶν.

Μετὰ τὴν ἐπισημὴν τοῦ πολέμου τὸ Ἀλόυδ' ἤλθεν εἰς ἐπαφὴν μετὰ τὸ Ναυαρχεῖον (τὸ ὁποῖον εἶχε καὶ τὴν ἐπιβλήσιν ἐπὶ τῆς ἡμιορικῆς ναυτιλίας). Τὸ Συμβούλιον τοῦ Ἀλόυδ' ἐπέστειλε καθημερινῶς εἰς τὸ Ναυαρχεῖον τὰς ἀπὸ τοῦ διαφόρους λιμῆνας λαμβανόμενας εἰδήσεις ἐπὶ οὐασδὴποτε κινήσεως παντός πλοίου καὶ ἀντιθέτως τὸ Ναυαρχεῖον ἐγνώριζεν ἀσφαλίσεις καὶ συμβουλίας τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου ἐπὶ ζητημάτων ναυτικῆς φύσεως. Ὑπῆρχεν οὖν στυνή συνεργασία ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῶν προπομπῶν φρουρῶν, καὶ πολλὰς τὸ Ἀλόυδ' παρεκινήθη ἵτι ἔμποροι καὶ στυλιστοὶ συνοδεύοντο μόνον ὑφ' ἑνὸς πολ. μικροῦ. Τῷ 1798 ἐψηφίσθη νόμος καθιστῶν ὑποχρεωτικὴν τὴν προπομπὴν καὶ τιμωρῶν αὐστηρῶς πλοιάρχους τῶν ἔμπορικῶν πλοίων, οἵτινες δὲν ὑπατάσσοντο εἰς τὰς διαταγὰς τοῦ προπομπῶ φρουράρχου. Αἱ σχέσεις μετὰ τὸ Ναυαρχεῖον καὶ ἀξιωματικῶν τοῦ πολεμικοῦ ναυτικοῦ συνεσφίχθησαν εἰς περισσότερον, ὅτι ἰδρύθη ὑπὸ τοῦ Ἀλόυδ' ἡ Ἐταιρεία πρὸς ἐπικουρίαν χηρῶν καὶ τέκνων ναυτικῶν, στρατιωτικῶν, ναυτῶν καὶ ἀξιωματικῶν τοῦ ναυτικοῦ. Ἐν τῷ μικροῦ διαστήματι διετέθη διὰ τὸν σκοπὸν αὐτῶν ποσὸν ἄνω τῶν 130.000 λιρῶν.

Ἐφ' ὅσον κατὰ τὸ διάστημα τῶν ἐτῶν 1780—93 μόνον ὁκτώ συνεδριάσεις τοῦ Συμβουλίου ἔλαβον χώραν, τῷ 1795 ἀναφέρονται δέκα πέντε καὶ ἀπὸ τοῦ 1800 καὶ ἐπεὶ ὄθεν κατ' ἔτος ἐγίνοντο μεταξὺ 12 καὶ 20. Καὶ μόνον τώρα ἡ ἐξέλιξις εἶχε φθάσει εἰς τὸ σημεῖον, νὰ καθορισθῶν ἐπακριβῶς τὰ δικαιώματα καὶ καθήκοντα τοῦ Συμβουλίου. Ἀπὸ τῆς ἐποχῆς ἐκείνης ἤρχισεν συντασσόμενος ἐτήσιος προϋπολογισμὸς καὶ ἀπολογισμὸς. Αἱ αἰτήσεις (αἵτινες ἐν τῷ μεταξὺ εἶχον αὐξηθῆ) δὲν ἐπῆρχον πλέον διὰ τὴν διωκτικὴν τῶν ὑποθέσεων, διότι οἱ συχνάζοντες εἶχον αὐξηθῆ κατὰ πολὺ. Συνέλευσις ὄθεν τῆς 2ας Ἀπριλίου 1800 ἀπεφάσισαν, ὅπως «μόνον ἔμποροι, τραπεζίται, ἀσφαλισταὶ καὶ ἀσφαλιστικοὶ μεσίται δύνανται ἀπὸ τοῦδε νὰ γίνονται μέλη». Ἀκητέτο πρὸς τούτους, ὅπως ἐγγραφῆ νέων μελῶν γίνεσθαι μόνον ἐὰν συστάσῃ τοὐλάχιστον ἕξ ἢ ἦν συμβαλλομένων. Εἰς οὐδένα ἐπετρέπετο ἡ εἴσοδος εἰς τὴν «αἰθουσαν», εἰ μὴ δὲν ἔδεικνε τὴν ἀπόδειξιν, τῆς πληρωμῆς τοῦ δικαιώματος ἐγγραφῆς. Τὸ μέτρον τοῦτο ἐπέφερε τὸ ἀποτέλεσμα ἄμεσον καὶ ἀξιοσημείωτον. Οἱ μὴ κληρώνοντες ἕως τότε συνδρομῆν, ἔπαυσαν ν' ἀνταποκριθῶν εἰς τὰς ὑποχρεώσεις των, καὶ τὸν Ἰούλιον τοῦ 1801 ὁ Βροὺκ Βάτσων ἦτο εἰς θέσιν νὰ ἀναφέρῃ τὰ ὄνόματα 815 νέων συμβαλλομένων, χαρακτηρίζων συγχρόνως πολὺ σιωπῶς τὰς αὐξήσασθαι ἐνεργείας καὶ τὴν σημαντικὴν ἐπιρροὴν τοῦ Ἀλόυδ' κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη τοῦ πολέμου.

Οὕτω ἡ πρώτη φάσις τοῦ πολέμου ἔδωκεν ἰδιαιτέρον χαρακτήρα εἰς τὸ Ἀλόυδ', τὸ ὁποῖον τώρα κατελάμβινεν δλόκληρον τὸ πρῶτον πάτωμα εἰς τὸ ὄγκωμα τοῦ Χρηματιστηρίου. Μὴ ναυτικαὶ ἀσφαλίσεις ἦσαν πάντιαι ἄλλα τὸ Ἀλόυδ'

ἔχει σήμερον εἰς κατοχὴν ἀσφαλιστικὸν συμβόλαιον ἐκδοθὲν τῷ 1813, ἀσφαλίζον τὴν ζωὴν καὶ ἐλευθερίαν τοῦ Νικολέοντος.

Αἱ μετὰ τὴν ἐπισημὴν τοῦ 1800 κατὰ τὸ σημεῖον ἦσαν ἀνεπαρκεῖς. Ἄν προσβλεποὶν καὶ δὲν ἔλυον τὸ ζήτημα γραμματικῶς τοῦ ἰδρύματος. Ἡ ἐν γένει ἀλληλογραφία καὶ ἡ μετὰ τοῦ Ναυαρχείου ἐξῆ ολοῦθη νὰ ὑπογράφεται ὑπὸ τῶν ἐνάτιοτε ἰδιοκτητῶν τοῦ καφενεῖου. Τὴν 14ην Ἀπριλίου 1804 ὅμως ἵναγινώσκοντες εἰς τὰ πρακτικά, «ἄλλα τα γράμματα καὶ ἐγγράφια θὰ ὑπογράφονται ὑπὸ τοῦ Τζῶν Μέννερτ, ὁ γραμματικῶς τοῦ Συμβουλίου». Ὁ νεαρός αὐτός Μέννερτ δὲν ἠρῆσθη μόνον εἰς τὸ νὰ γράφῃ καὶ ὑπογράφῃ τὰ γράμματα τοῦ Συμβουλίου, ἀλλὰ ἐνήργησεν καὶ κατώρθωσεν, ὅπως τὸ δικεῖνον τῶν πληροφορειῶν ἐπεκταθῆ. Οὕτω ὁμοιωθῆσαν ἀπ' εὐθείας ἀντιπρόσωποι καὶ εἰς τὰ πλέον ἀπομεμακρυσμένα μέρη, ὡς τὰς Ἰνδίας, τὴν νότιον Ἀφρικὴν καὶ Ἀμερικὴν.

Ἀπὸ τοῦ 1804, ὅτε ὁ πόλεμος ἦτο πάλιν ἐν πλήρει δράσει ἡ συνεργασία πρὸς προστασίαν ἔμπορικῶν πλοίων ἐπὶ τοῦ συστήματος προπομπῆς μετὰ τοῦ Ναυαρχείου ἦτο στενοτάτη. Καὶ ὅτι συνετέλεσεν εἰς τὴν δημοτικότητα τοῦ Ἀλόυδ' ἦτο ἡ εὐχερεια, κατὰ τὴν δύσκολον περιόδον, νὰ λαμβάνῃ οὐαδὴποτε γνῶσιν τῶν βλαβῶν ἀπωλειῶν καὶ ἀφίξεως, πληροφορούμενος οὕτω περὶ τῆς τύχης καὶ ὑγείας τῶν συγγενῶν του. Ἡ ψήφισις χρηματικῶν ποσῶν οὐχὶ σημαντικῶν πρὸς κατασκευὴν σιτηρίων λεμβῶν κατὰ τὸ νέον σύστημα τοῦ «greathead», τὸ ὁποῖον σήμερον τίθεται ὡς βίσις ναυπηγήσεως τοιούτων λεμβῶν, καὶ ἡ ἰδρυτικῶ 1803 τοῦ «Πατριωτικοῦ Ταμείου» ἀποδεικνύουν τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ Ἀλόυδ' καὶ διὰ καθαρῶς κοινωνικοῦ σκοποῦ μακρῶν τῆς καθημεριῆς ρουτίνας κερδοσκοπικῶν μόνον ἐργασιῶν. Τὸ «Πατριωτικὸν Ταμεῖον» εἶναι σήμερον Ἐθνικόν, καὶ ὡς μετὰ τὰ πομπώδη λόγια εἰ φράζει, ἰδρύθη πρὸς ζωογόνησιν τῶν προσπαθειῶν τῶν κατὰ θάλασσαν καὶ ξηρῶν ὑπερμακρῶν μας... ἵνα κατευθῶν τὸ ἄλλο τῶν πληγῶν των... ὅπως πρὸ τῆς τὴν λύπην διὰ τὴν ἰσώλειαν ἀγαπητῶν συγγενῶν... καὶ ἵνα παράσχη οἰκονομικὴν ἀρωγὴν ἢ τιμητικὸν δαῖγμα ἀξίας ἢ εὐγνωμοσύνης δι' ἐπιτυχῆς ἀγῶνας».

Ἡ ἀνάμειξις αὐτῆς περιόδου ὄθησεν πρὸς μεγίστην ἐξέλιξιν καὶ ὀργάνωσιν. Τῷ 1804 σύγχρονος βιογράφος ἀναφέρει: «Ἐν συντόμῳ τὸ Lloyds Coffee House εἶναι σήμερον ἐν κράτει ἰδίον. Κράτος, τὸ ὁποῖον λόγω τῆς ἐμπορικῆς ἐπιρροῆς καὶ δυνάμεως καὶ τῶν ἀνυπολογίστων πόρων του, δίδει νόμους εἰς τὸν ἔμποροσύμενον κόσμον τῆς ὑψηλῆς».

Εἶναι νόμος ἐμπορικὸς καὶ οἰκονομικός, ὅτι οὐδεμία ἐπιχείρησις δύναται νὰ ἐξελιχθῆ καὶ φθάσῃ εἰς σημεῖον εὐμαρτίας, εἰ μὴ δὲν ὑπόσχη καὶ ἀνάλογος συναγωνισμός. Οὕτω θὰ ἦτο λανθασμένη ἡ ἀντίληψις, ὅτι τὸ Ἀλόυδ' ἦτο ἡ μόνη ὑφισταμένη ἀσφαλιστικὴ εἰσαίρεσις καὶ ὅτι ἔχαιρε τρόπον τινὰ εἶδος μονοπωλείου.

Εἰς τοὺς διαφόρους ἀγγλικούς λιμῆνας ἰδιώται ἀσφαλισταὶ καὶ ἀσφαλιστικοὶ συνεταιρισμοὶ ἐνεργῶς ἐκινούοντο—ἀλλὰ πλέον τῶν τριῶν τετάρτων τῶν ἀσφαλειῶν ἐγίνοντο πάντοτε εἰς τὸ Λονδίνον. Καὶ ἂν καὶ ἐδῶ ὑφίσταντο δύο ἀσφαλιστικαὶ εἰσαίρεσις, μόνον εἰς περίπτου 1)2 ο)ο ἀνήρχετο ἡ ἀναλογία των Ὡς ἐκτουτοῦ εἶναι φυσικόν, ὅτι ἀπὸ καιροῦ τὸ Ἀλόυδ' εἶχεν καύσει νὰ φοβῆται ἐναντιῶν ἀνταγωνισμῶν. Ὅταν δὲ τῷ 1810 ἐγίνεν ἐντατικὴ προσπάθεια ὅπως διασπασθῆ ἡ προτεραιότης αὐτῆς, τὸ Ἀλόυδ' ἔλαβεν ὅλα τὰ προστατευτικὰ μέτρα. Ἡ ἐπίθεσις ἤρχισεν ἀπὸ τοῦ ἔμπορου τοῦ Λονδίνου, οἵτινες φθονοῦντες τὴν ἀμοιβὴν τῶν ἀσφαλιστῶν καὶ μεσιτῶν, συνέλαβον τὴν ἰδέαν, ὅπως οἱ ἴδιοι ἰδρύσων εἰσαίρεσιν μετὰ σημαντικὸν κερφάλαιον ἀσφαλίζοντες ἐπ' εὐθείας καὶ

μεταξύ των εμπροσθέντων και πλοία και τοιουτοτρόπως θὰ βξοικονόμουν τὰ ποσοστά, και ασφάλιστρα εἰς τὰ ἐπιλήρωνον εἰς μερίτας και ασφαλιστάς. Ὑπέβαλον οὔτησιν εἰς τὴν βουλήν, ὅπως ψήφισι ἐγκρίσιν και ἀναγνωρίσῃ τὴν ἰδουσιν τῆς ἐταιρείας Συγχρόνως ἡ μεγάλη Globe Insurance Company ὑπέβαλεν οὔτησιν, τῆς χορηγηθῆ διαιώμα διεκπεραιώσεως και ναυτικῶν ασφαλειῶν. Οὐδέεις φαίνονται νὰ ἐστεναχωρήθῃ διὰ τὸ διαβῆμα τοῦ Globe. Ἡ αἰτησις ὅμως τῶν ἐμπόρων ἦτο λίαν διαφόρος. Ἐφῆρε τὰς ὑπογραφὰς μεγάλου μέρους τῶν κλουσιωτέρων Ἐμπόρων τῆς πόλεως και ἡ νέα ἐταιρεία ὡς ἐκ τούτου θὰ ἀπερρόφα τὰς οὐσιωδωστέρας και καλλυτέρας ασφαλείας. Τὸ Ἀλλόυδ συνῆλθεν εἰς ἐκτακτικὸν συνεδρίασιν και ἀνέθεσεν εἰς τὸν Ἰωσήφ Μάρουατ, σύμβουλον και βουλευτὴν, τὴν ὑπεράσπισιν εἰς τὴν βουλήν. Ἡ συζήτησις ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου ἤρχισε τὴν 14ην Φεβρουαρίου. Ὁ εισηγητὴς τοῦ σχεδίου Μαννίγκ, ἐοτήριξε τὴν ὑπόθεσιν του κυρίως ἐπὶ τῆς προφασίζομένης ἀστάσεως τῶν ασφαλιστῶν. Ὁ Μάρουατ ἀπήνησε μὲ μεγάλον οὐθένος και ρητορικὴν δεινότητα, ἀναφερόμενος εἰς τὴν ἀγγλικὴν ἐμπορικὴν ἱστορίαν, ὅπου μονοπωλία δὲν ἦσαν σπάνια και οὐχὶ ἀνεπιτυχίας. Κατόπιν δὲ εἰσελθὼν εἰς τὴν τοῦ Ἀλλόυδ ἰδιωτὴν ἱστορίαν, ἐξιστόρησεν σκοποῦ, και διασιγάνωσιν αὐτοῦ. Ἡ βουλή ἀπεφάσισεν ὅπως ἀναθῆσῃ εἰς εἰδικὴν ἐπιτροπὴν νὰ μελετήσῃ τὸ ὅλον ζήτημα.

Ὁ Μαννίγκ και ὁ Μάρουατ ἦσαν μελῆ τῆς ἐπιτροπῆς αὐτῆς. Ἐξήτασαν τριάντα ἔτη μάρτυρας ἀλλ' εἰς οὐδὲν συμπέρασμα εἶχον καταλήξει. Ἡ προκατάληψις ἐναντίον μεγάλων δημοσίων ἐταιρειῶν ἦτο καταφανής. Ἦτο ἐξ ἄλλου πασίγνωστον, ὅτι αἱ ἀσφάλειαι ἐταιρειῶν ἦσαν πλέον ασφαλεῖς ἢ αἱ ἰδιωτικαί. Ἡ πολεμικὴ κατὰ τοῦ Ἀλλόυδ βουλιζετο κυρίως ἐπὶ τοῦ ἐπιχειρήματος, τοῦ ἀνεξέλεγκτου τῶν ασφαλιστῶν, τῆς δυσκολίας πρὸς ἐπίτευξιν ἐξομαλύνσεως ἀπαιτήσεων ἐναντίον τῶν ασφαλιστῶν, ὀφειλομένης ἐν μέρει εἰς τὴν φιλοδικίαν και ἐν μέρει εἰς οἰκονομικὴν ἀδυναμίαν τῶν ασφαλιστῶν, και τοῦ ὑπερβολικῶς κόστους τῆς ἀσφαλίσεως λόγῳ δυσαναλόγου ἀμοιβῆς τοῦ ασφαλιστικοῦ μέσσιου. Πρὸς ὑποστήριξιν τῶν ἐπιχειρημάτων αὐτῶν προσέτρεξαν εἰς τὴν δημοσίαν πολυπληθῶν ασφαλιστικῶν ἐταιρειῶν εἰς τὸ ἔξωτερικόν, ἰδίως τὸ Ἀμβούρνον, τὰς Ἰνδίας και ἀλλαχοῦ. Τοῦτο ἰπεδείκνυε—ὡς ἔλεγον—πρῶτον, ὅτι ἐν περιπτώσει ἐλλείψεως ἀπαγορευτικῆς νομοθεσίας ἡ φυσικὴ ἐξέλιξις εἶταινε πρὸς ἰδουσιν περισσοτέρων ἐταιρειῶν, δεύτερον δὲ ὅτι αἱ ασφαλιστικαὶ εὐκολίαι ἐν Ἀγγλίᾳ ἦσαν ἀνεπαρκεῖς, και τρίτον, ὅτι μέγα μέρος ἀγγλικῶν ασφαλειῶν ἐγίνετο εἰς τὸ ἔξωτερικόν. Τὰ κυριώτερα ἐκ τῶν σημείων τούτων ἠδυνήθησαν ν' ἀντιμωροσθοῦν. Ἐκ τῶν ἐν Ἀμβούρνῳ ασφαλιστικῶν ἐταιρειῶν αἱ περισσότεραι εἶχον ἀποτύχει, ὁσαύταια δὲ μᾶλλον ξέναι ἐν Ἀγγλίᾳ, παρὰ ἀγγλικαὶ εἰς τὸ ἔξωτερικόν ἐτελοῦντο. Βεβαίως ἀποτυχία και χρεωκοπία ὁρισμένων μελῶν συνέβησαν εἰς τὸ παρελθόν, διότι ὅσον και τὰ μέτρα τοῦ 1800 νὰ ἦσαν ἀσθηρά, ὅμως ἀνεδείκνυον μερικὰ ἀσθανῆ σημεῖα, και ἐνίοτε μὴ σιβαρά και εἰς κερδοσκοπίαν ἀπεβλέποντα μέλη κατώρθωνον νὰ εἰσχωροῦν εἰς τοῦ Ἀλλόυδ. Καὶ οἱ αἱ ἀπαιτήσεων ἔμενον ἀκανόνιστος. Ἀλλὰ ἦσαν ὅλαι αἱ ἀπαιτήσεις κατὰ τῶν ασφαλιστῶν ἐπιτετραμμένα, ἐννομοι, και ἐκολύπτοντο ὑπὸ τῶν ἀναληφθέντων κινδύνων; Εἰς δλοκληρὸς μὴν κατηναλώθη εἰς συνάθροισιν μαρτυρικῶν καταθέσεων. Ἡ ἐπιτροπὴ ἀκολούθως ἐξέδωκεν ἐκθεσιν κατὰ τοῦ Ἀλλόυδ, συνιστῶσα τὴν ψήφισιν νόμου ἐπιτρέποντος τὴν ἰδουσιν τῆς ἐταιρείας. Πραγματικῶς ὁ νόμος ἐψηφίσθη εἰς πρώτην ἀνάγνωσιν. Τὸ Ἀλλόυδ εἶχε τὴν γνώμην, ὅτι τοῦτο θὰ ἐδίδο ἀφορμὴν—πλὴν τοῦ προσωπικοῦ πλήγματος—εἰς πολυπληθῆ γέννησιν ἐταιρειῶν ἀνευ οἰκονομικῶν βάσεων. Ὁ δρόμος διὰ καθαρὰν κερδοσκοπίαν εἰς τὰς ἀσφαλίσεις θὰ ἦτο ἀνοιχτός.

(Εἰς τὸ προσεχὲς τὸ τέλος ὡς και συνέχεια τῶν προηγουμένων)

ΣΤΗ ΡΕΜΑΤΙΑ

Στὸ μικρὸ τὸ ποταμάκι
Μέσ' στὸ ρέμα τὸ βαθύ,
Στὸ πυκνὸ τὸ φ'λλωμά του
θέλει ἡ σκέψις νὰ κρυφθῆ.

Λεβεντόκορμα πλατάνια
Λεύκες μ' ἀσημένια φύλλα
Σὰν νὸ λὲν στὸ ποταμάκι:
Κύλα τὰ νερά σου, κύλα!

Τὰ πουλιά ποὺ κελαῖδουνε,
Τὰ βατράχια ποὺ κοάζουν,
Κι' ἔντομα ποὺ ζουζουνίζουν,
«Ἐλα, ἔλα!» μοῦ φωνάζουν.

Δές, νεμαίδες ἀπ' τὸ δάσος
Κατεβῆκαν νὰ λουσοῦν
Ἄκου μυστικὰ τραγούδια
Ποῦ φοβοῦνται ν' ἀκουσθοῦν.

Κύτταξε μ' ὅλα τὰ μάτια
Τῆς ψυχῆς τὰ δυνατά,
Κράτησ' τὴν τῆ μελωδία
Μέσ' στὰ λάγνα σου τ' αὐτιά.

Φαντασία, μὴ μ' ἀφίσης
Μόνον μέσ' στὴ ρεματιά!
Τί θὰ ἦταν δίχως σένα
Ἄλη αὐτὴ μου ἡ μοναξιά!

K. M. ΓΕΡΗΝΙΟΣ

ΔΥΟ ΛΑΒΥΡΙΝΘΟΙ

Δύο λαβύρινθοι, τούς οποίους χωρίζει ο «λαβύρινθος» της τοπικής και χρονικής απόστασεως, έννοούνται δια τών όμοιοτήτων, οΐτινες υπάρχουν εις τοῦ πολιτισμοῦ ἐκ τών οποίων οὔτοι προέκυψαν, καί παρέχουν στάδιον εις τόν σχηματισμόν συμπερασμάτων περί τῆς όμοιοτύπου ψυχικῆς ἀναπτύξεως λαῶν, τούς οποίους καί ο τόπος καί αἱ χρονολογίαι ἐτήρησαν εις μεγίστην ἀπόστασιν.

Ὁ μῦθος τοῦ Θησεῦς εἶναι γνωστός.

Ὁ λαός τῆς ἡπειρωτικῆς Ἑλλάδος τών ἱστορικῶν χρόνων εἶχε μεταξὺ τών μῦθων του καί αὐτόν τόν μῦθον.

Ὁ Θησεὺς ἐκ Τροίζῆνος ἔλαβεν τὴν ἄγουσαν εἰς Ἀθήνας καί προχωρῶν δι' ὄσων ἐσημείου κατορθωμάτων, ἔφθασεν εἰς τὰς Ἀθήνας, ἐνθα τὸν ἐδέχθη ὁ βασιλεύων πατήρ του Αἰγεύς.

Διὰ νέων ἄθλων ὁ Θησεὺς ἀπήλλαξεν τὴν πόλιν ἀπὸ κινδύνους περιόικων καί ληστῶν.

Ἄλλ' εὔρεν τὰς Ἀθήνας ὑπὸ μίαν κατάστασιν ὑποτελείας εἰς τὴν πανίσχυρον Μινωϊκὴν Κρήτην. Οἱ Ἀθηναῖοι εἶχον τὴν ὑποχρέωσιν νὰ πέμπουν ἐτησίως εἰς τὸν βασιλέα τῆς Κρήτης, φόρον ἐξ ἑπτὰ νέων καί ἑπτὰ νεανίδων, οἵτινες παρεδίδοντο εἰς τὸν ἐν Λαβυρίνθῳ Μινώταυρον.

Ὁ Θησεὺς ἀπεφάσισεν νὰ μεταβῆ εἰς τὴν Κρήτην διὰ νὰ φονεύσῃ τὸν Μινώταυρον.

Ἡ θυγάτηρ τοῦ Κρητὸς Βασιλέως Ἀριάδνη, συμπαθήσασα τὸν Θησεῖα, ἔδωκε πρὸς αὐτὸν τὸν «μίτον τοῦ Λαβυρίνθου». Τῇ βοηθείᾳ αὐτοῦ ὁ Θησεὺς (ἀφοῦ ἐφόνευσεν τὸν Μινώταυρον) ἐξῆλθεν τοῦ Λαβυρίνθου.

Αἱ ἐπὶ τοῦ μῦθου τούτου νεώτεραι ἀντιλήψεις τῆς ἐπιστήμης, ἀναγνωρίζουν ἐν τῇ μυθικῇ τοῦ Θησεῦς προσωπικότητι, τὸν συμβολισμόν, τοῦ πόθου τῶν Ἀθηναίων ὅπως ἀποτινάξουν πᾶσαν ἐξάρτησιν τῶν ἐκ τῶν Κρητῶν, ἀλλὰ καί τὴν πραγματοποίησιν τοῦ πόθου τῶν, ἴσως δι' ἐκστρατείας γενομένης ἐν Κρήτῃ.

Ὁ Μινώταυρος συμβολίζει τὴν δύναμιν τῶν Βασιλέων τῆς Κνωσοῦ, καί ἴσως καί θρησκείαν ὑπάρχουσαν τότε ἐν Κρήτῃ, θεδομένου μάλιστα ὅτι εὔρεθησαν «ἑροὶ ταῦροι» κατὰ τὰς ἀνασκαφάς.

Πλὴν αἱ ἀνασκαφαὶ τῆς Κνωσοῦ, διαλευκαίνουν καί τοῦ «Λαβυρίνθου» τὸ μυστήριον.

Τὸ παρὰ τοῦ Ἐβανς εὔρεθὲν πελώριον ἀνάκτορον—ὅπερ δὲν ἦτο ἐν ἀνάκτορον, ἀλλὰ σύστημα ἀνακτόρων — καί τὸ πολυδαίδαλον τῶν ἀνακτόρων τούτων, ἤγαγεν εἰς τὴν πεποίθησιν ὅτι ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς τῶν

ἱστορικῶν χρόνων, παρέλαβεν ἀπὸ τῶν προγενεστέρας καταπληκτικὰς πληροφορίας περὶ τοῦ μεγέθους τοῦ παλατίου, καί περὶ τῆς δυνάμεως τῶν σκηπτούχων τῆς Κνωσοῦ.

Αἱ πληροφορίες αὗται μεταβιβαζόμεναι ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεᾶν, ἀπέβησαν μῦθος, παριστάνων τὸ ἀνάκτορον ὡς λαβύρινθον, καί τὴν κρατικὴν δύναμιν ὑπὲρ ἀνθρωπίνην.

Ἡ ἐντύπωσις τοῦ «λαβυρίνθου» γεννᾶται εὐχερῶς εἰς τὸν εὕρισκόμενον ἐντὸς οἴουδήποτε πολυπλόκου κτιρίου, οὔτινος ἀγνοεῖ τὰς διεξόδους.

Ἀνάλογον λαβύρινθον, ἠσθάνθη εἰς τῶν συντρόφων τοῦ Φερνάνδου Κορτές, ὅταν εὔρεθη ἐντὸς τῶν Ἀνακτόρων τῶν Ἀζτέκων τοῦ Μεξικοῦ.

Εἰς τὴν φυλὴν αὐτὴν τῶν παλαιῶν Μεξικανῶν ἢ Ἰσπανικῆ κατάκτησις εὔρεν μεγίστης σημασίας πολιτισμόν. (1)

Τὸ ἀνάκτορον ἀπετελεῖτο ἐξ ἑκατὸν δωματίων εὕρισκομένων περίετεσσάρων ἀνοικτῶν τετραγώνων.

Ἡ ἑκτασις τοῦ ἀνακτόρου ἦτο τόσο μεγάλη, ὥστε ὁ σύντροφος τοῦ Κορτές, διηγεῖτο ὅτι τετράκις περιπλανηθεὶς ἐντὸς τῶν χωρισμάτων τούτων, δὲν ἠδυνήθη νὰ ἴδῃ τὸ σύνολον.

Ὁ λαὸς τῶν Ἀζτέκων (2) εὕρισκετο ὅταν τὸν ἐγνώρισαν οἱ Εὐρωπαῖοι, εἰς βαθμίδα μεταλλικοῦ πολιτισμοῦ, κατεργαζόμενος τὸν χρυσόν, τὸν ἄργυρον, τὸν χαλκόν, παράγων ἐκ κασσιτέρου τὸν ὀρείχαλκον, καί ἀναπτύσσων τέχνην χορακτικὴν ἐπὶ τῶν μετάλλων τούτων. (3)

Εἰς δὲ τὸ πολυδαίδαλον Ἀνάκτορον τῶν, ὑπῆρχον κῆποι ἐνθυμίζοντες πολὺ τὰ αἰγυπτιακὰ ἀνάκτορα τῆς Μέμφιδος. (4)

Κῆποι δηλαδὴ οἵτινες ἀπεκάλυπτον τὴν πρὸς τὰς φυσικὰς ἐπιστήμας ἐπίδοσιν τῶν Ἀζτέκων. (5) Οἱ κῆποι τῶν ἀνακτόρων ἀπετέλουν ἕνα

(1) Αἱ ἀκταὶ τοῦ Μεξικοῦ ἀνεκαλύφθησαν τὸ 1518. Ὁ Κορτές ἀπεβιβάσθη ἐκεῖ κατὰ Μάρτιον τοῦ 1519.

(2) Οἱ Ἀζτέκοι καὶ οἱ Μάγια εἶναι οἱ κάτοχοι τοῦ προηγουμένου πολιτισμοῦ ὃν ὁ νέος κόσμος εἶχεν νὰ ἐπιδείξῃ εἰς τὸν παλαιόν.

(3) Ὁ σιδηρὸς δὲν ἦτο παρ' αὐτοῖς γνωστός.

(4) Ἐφ' ὅσον ἄλλως τε προχωροῦν αἱ μελέται περὶ τῆς βυθισθείσης ἡπείρου Ἀτλαντίδος σχηματίζονται γνώμαι περὶ ταυτοσήμου καταγωγῆς τοῦ Αἰγυπτιακοῦ, τοῦ Κρητικοῦ καὶ τοῦ Μεξικανικοῦ πολιτισμοῦ, πάντων προελθόντων ἐκ τῆς τεραστίας αὐτῆς νήσου ἣτις ἐξηφάνιζε τὸ χάσμα ποῦ χωρίζει τὴν Ἀμερικὴν καὶ τὴν Ἀφρικὴν. Κατὰ Πλάτωνα (428—347) ἐν Ἀτλαντίδι ὑπῆρχεν τεράστιος πολιτισμὸς 9000 χρόνους πρὸ τοῦ Πλάτωνος.

Ὁ ἐπιφανὴς Ἑλληὴν ἀκαδημαϊκὸς καὶ γεωλόγος Φωκίων Νέγρης κατὰ βῆθος μελετήσας τὸ θέμα ἐτάχθη ὑπὲρ τῆς γνώμης ὅτι ὑπῆρξεν ἡ Ἀτλαντίς, καί τὴν κατέστρεψεν σεισμὸς βύθισας μετ' αὐτῆς 64 ἑκατομμύρια κατοίκων. Αἱ γνώμαι αὗται παρ' ὄλον τὸ κύρος τοῦ Νέγρη, τοῦ Μόργκαν καὶ ἄλλων, δὲν ἐγίναν εἰσὲτι παρψηφεί δεκταί.

(5) Εἶχον καὶ ἰδικόν τῶν ἡμερολογιακῶν σύστημα ὡς καὶ οἱ Μάγια.

εἶδος μουσείου περικλειόντος ἀνθη, ὑδρόβια πτηνὰ ἐντὸς δεξαμενῶν, ζῶα ἐγκατεστημένα εἰς εἰδικὰ τμήματα.

Ὁ πολιτισμὸς τῶν Ἀζτέκων — ὅστις ὑπὸ μοναρχικὸν σύστημα ἀνέπτυξεν προηγμένην δικαιοσύνην — ἤρξατο ἐξελισσόμενος ἀπὸ τοῦ 1216 μ. Χ.

Μὲ τὸν «Αἰγαῖον πολιτισμὸν» δὲν τὸν συνδέει μόνον ὁ τύπος τοῦ λαβυρίνθου, ὅστις ἐν Κρήτῃ ἐσχηματίζετο εἰς τὸ Ἀνάκτορον τῆς Κνωσσοῦ κατὰ τὴν μεσομινωϊκὴν περίοδον (2200—1600 π.Χ.) Τοὺς δύο τούτους πολιτισμοὺς συνδέει ἐπίσης καὶ ἡ ἐπινύνησις τῆς ἰδεογραφίας, διότι οἱ Ἀζτέκοι εἶχον σύστημα ἰδεογραφικῆς γραφῆς, τὸ ὁποῖον μάλιστα εἶχεν προχωρήσει εἰς τὸ στάδιον τῆς λεξιγραφίας. (6) Πλὴν ἐνῶ τῶν Κρητῶν τὰ ἰδεογραφικὰ δὲν ἀνεγνώσθησαν, ἡ γραφὴ τῶν Ἀζτέκων, ἔχει ἀναγνώσθη. ἔχει δὲ ὁμοιότητας τινὰς μὲ τὴν γραφὴν τῶν Μάγια. (7)

Συνεπῶς ὁ νέος κόσμος ἐνεφάνισεν ἐν πολλοῖς ἀναλογίας ἀναπτύξεως ἐν συγκρίσει μὲ τὸν παλαιόν.

Αἱ συγκρίσεις ἔχουν προχωρήσει πολὺ, ἀνευρίσκουν ἐν τῇ ἐγγύς Ἀνατολῇ σκεύη καὶ ἀγγεῖα ὁμοίου τύπου πρὸς τὰ Ἀμερικανικά, ἡ δὲ ἀψὶς τοῦ Παλένκ (Γιουκατάν) τῆς Ἀμερικῆς, συγκρινομένη μὲ τὴν Μυκηναϊκὴν πύλιν τῶν Λεόντων, δημιουργεῖ ἐκ πρώτης ὄψεως τὴν ἐντύπωσιν ὅτι ἀμφότεραι εἶναι ἔργα τῆς ἰδίας ἀρχιτεκτονικῆς.

Ν. Π. ΑΠΟΣΤΟΛΟΠΟΥΛΟΣ

(6) Ἀπὸ τοῦ 16ου αἰῶνος μ. Χ. ἐχρησιμοποίησαν εἰς τὴν γραφὴν τῶν τὰ λατινικὰ ψηφία.

(7) Οἱ Μάγια ἐνδέχεται νὰ εἶναι παλαιότεροι τῶν Ἀζτέκων. Τὸ ἀρχαιότερον μνημεῖον τοῦ πολιτισμοῦ τῶν ἀνάγεται εἰς τὸ 113 π. Χ.

Ὁ ἐν ἡμετέροισι Γιουκατάν τῆς Κεντρικῆς Ἀμερικῆς ἀναπτυχθεὶς πολιτισμὸς τῶν Μάγια, περιλαμβάνει ἀρχιτεκτονικὴν ἀνεγείρουσαν ἐπὶ τεχνητῶν λόφων ναοὺς (ἐνθα ἐλατρεῦετο ὁ Ἥλιος, ἡ Σελήνη, ἡ Βροχὴ), ἐνεπιγράφους λιθίνοους στήλας, γλυπτικὴν, κατεργασίαν χρυσοῦ καὶ χαλκοῦ. Ἡ ὕφαντουργία τῶν ἦτο ἀνεπτυγμένη. Ἡ γεωργία τῶν ἠγνῶν τὸ ἄροτρον, ἀλλὰ ἐγνώριζεν τὰς τεχνικὰς ἀρδεύσεις. Ὁ ὄπλισμός τῶν ἀπετελεῖτο ἀπὸ τόξα καὶ χαλκίνοους πελέκεις, δηλαδὴ πολεμικὰ ὄργανα τὰ ὁποῖα ἀπενόησαν καὶ οἱ ἀνατολικοὶ τοῦ παλαιοῦ κόσμου λαοί. Ἡ μυθολογία τῶν ἔχει ἀνεγνώσθη. Ἐπίσης ἐσώθησαν ἔργα τῶν Μάγια ποιητῶν. Ἡ θρησκεία τῶν ἔκαθεν τοὺς νεκροὺς καὶ δὲν ἀπέκλειεν τὴν πίστιν πρὸς τὴν μαγίαν. Ἡ ἰδεογραφικὴ γραφὴ τῶν καὶ τὸ ἡμερολογιακὸν τῶν σύστημα, ὑπέστησαν ἐξέλιξιν ὑπὸ τῶν Τσὸλ, οἵτινες εἶναι ἀπόγονοι τῶν Μάγια. Κατὰ τὴν Ἰσπανικὴν κατάκτησιν οἱ Μάγια ἐγκατέλειψαν τὴν χειρὸν τοῦ Γιουκατάν, καὶ ἐγκατεστάθησαν εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τῆς Γουτεμάλας.

— Ἡ γραφικὴ ὕλη τῶν Μάγια ἦτο ἐκ περγαμνῆς ἢ ἐγχωρίου χάρτου. Δυστυχῶς πλεῖστα δὲ βιβλία τῶν κατεστράφησαν ἀπὸ τοῦ χριστιανοῦ ἐπισκόπου τοῦ Γιουκατάν, Διέγου Landá. Ὁ ἴδιος ὁμολογεῖ ὅτι ἐκτὸς τῶν βιβλίων κατέστρεψεν ἀγάλματα καὶ ἀγγεῖα ἅτινα θεώρει προσκόματα εἰς τὴν πλήρη τοῦ χριστιανισμοῦ ἐπικράτησιν. Ὁμολογεῖ ταῦτα εἰς σχετικὴν περιγραφὴν, ἣν ἔδημοσίευσεν μεσοῦντος τοῦ 16ου αἰῶνος καὶ λέγει ὅτι τὰ βιβλία ἦσαν ἀστρονομικά, γεωλογικά, θεολογικά, ἱστορικά, ἰατρικά.

ΔΙΑΤΙ ΜΕΤΑΞΥ ΤΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ ΚΑΙ Η ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΑ;

Μελέτη τοῦ κ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ Α. ΠΕΤΡΑΚΑΚΟΥ
Ἑταίρου τῆς εἰς τὸ Πανεπιστήμιον τοῦ Βερολίνου,
προσηρημένης Ἀκαδημίας τοῦ Τύπου, ὡς Ἐπιστήμης.)

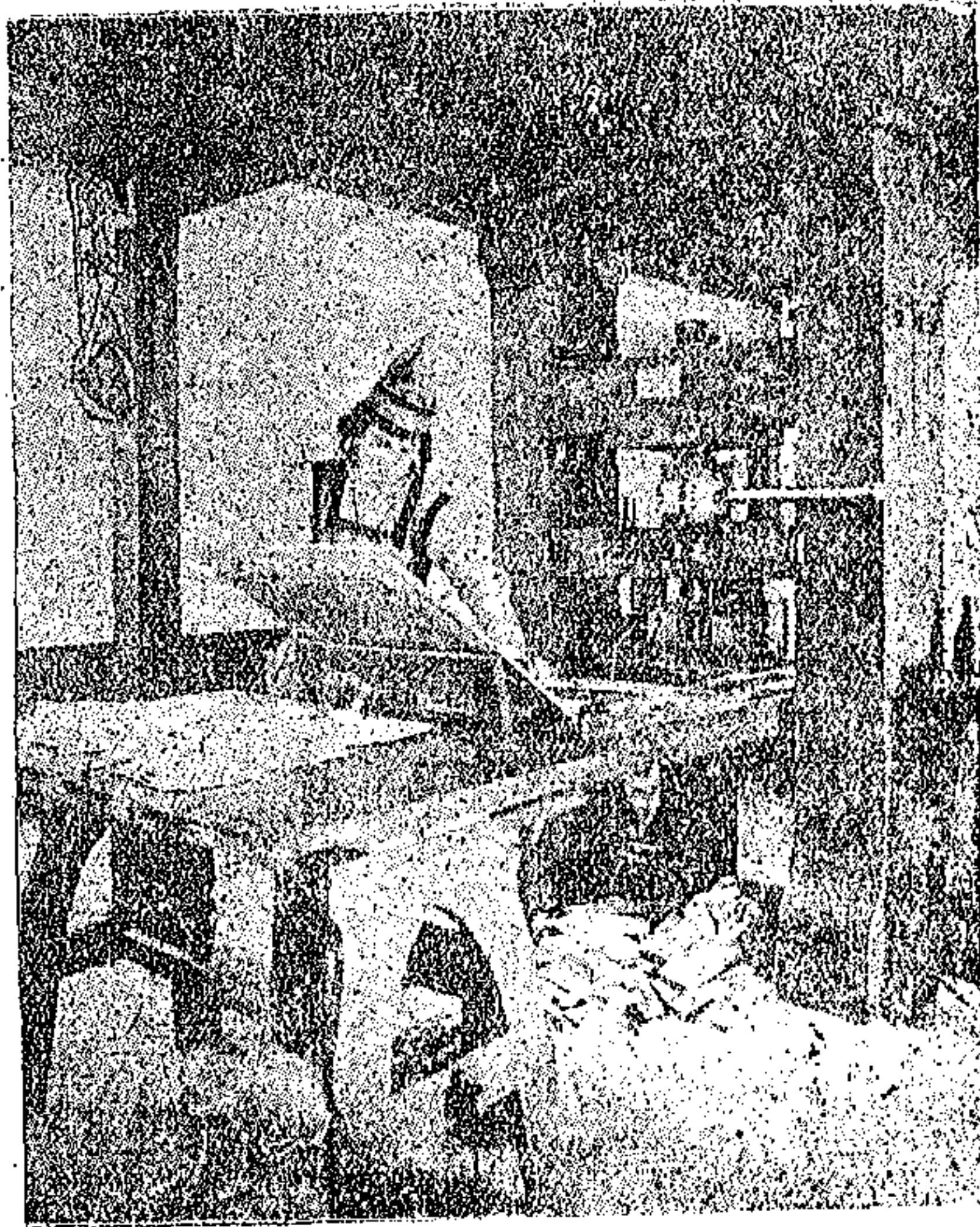
ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΤΩΝ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΩΝ.— Ἐνέχει ἡ δημοσιογραφία ἐν αὐτῇ ὕλην ἐπιστημανικῆς φύσεως, ὥστε ἡ οἰκονομικὴ σύνδεσις νὰ ἀποβαίνῃ τελεσφόρος; Ὡς σήμερον δὲν ἀνεφάνη μεθοδικὴ περὶ τοῦ τύπου ἐργασία. Ἡρευνήθη μόνον ἡ ἱστορία τοῦ καὶ ἡ ἀφορῶσα αὐτὸν νομοθεσία. Ἀλλὰ ἡ ἐπίδρασις τοῦ τύπου εἶναι μεγάλη δύναμις. Δι' αὐτὸ κατέστη οὗτος παράρτημα διαφόρων ἐπιστημῶν, τῆς ἱστορίας, τῆς λογοτεχνίας, τῶν νομικῶν, τῶν πολιτικῶν ἐπιστημῶν. Ἀλλ' ἡ ἐφημερίς, ὡς ὄργανισμός, ἔχει μηχανισμόν αὐτοτελῆ ἔχοντα πάμπολλας σχέσεις μὲ τὴν κοινωνίαν. Ὁ Schlözer, καθηγητὴς εἰς τὸ Πανεπιστήμιον τῆς Γοττγγης (1735—1819) κατέχων ἔδραν πολιτικῆς ἱστορίας, ἐδίδασκε κατὰ τρόπον διαφωτιστικῆς ἱστορικῆς, γεωγραφικῆς καὶ πολιτικῆς τὰ ἀγγελόμενα ὑπὸ τῶν ἐφημερίδων γεγονότα, διὰ νὰ παράσχῃ οὕτω εἰς τοὺς σπουδαστὰς ὅλων τῶν Σχολῶν γενικὰς πολιτικὰς γνώσεις. Μετὰ ἕνα ὀλίγον αἰῶνα οὐδεμία παρομοία διδακτικὴ προσπάθεια ἐσημειώθη, παρ' ὅλην τὴν κατὰ τὸν 19ον αἰῶνα ἐξέλιξιν τοῦ τύπου. Μόλις τὸ 1831 ὁ καθηγητὴς Bücher ἀρχίζει ἐν Βασιλείᾳ μετὰ ἔτος ἐν Λειψίᾳ παραδόσεις περὶ τῆς ἱστορίας τοῦ ὄργανισμοῦ καὶ τῆς τεχνικῆς τῶν ἐφημερίδων. Τῇ προτάσει τοῦ εἰς τὸ Πανεπιστήμιον Λειψίας αἱ περὶ τύπου παραδόσεις καὶ τενεμήθησαν εἰς παραδόσεις περὶ τῆς πολιτικῆς δημοσιογραφίας, τῆς ἐμπορικῆς τοιοῦτης καὶ εἰς παραδόσεις περὶ τῆς ἐπιφυλλίδου. Αἱ ἐγγενέστεραι τῶν σχετικῶν προσπαθειῶν καταβάλλονται ἤδη ἐν Ἀγγλίᾳ καὶ Γαλλίᾳ. Εἰς τὰ Ἀμερικανικὰ Πανεπιστήμια ἡ σπουδὴ τῆς δημοσιογραφίας διαγράφεται ἐντὸς τριετίας. Ἐν Παρισίοις καὶ Βερολίῳ ὑπάρχουν αὐτοτελεῖς δημοσιογραφικαὶ σχολαί. Ἡ τοιαύτη ἀκαδημαϊκὴ πολιτογράφουσι τῆς δημοσιογραφίας ἔχει μείζονα σημασίαν μίαν ἀπλῆς μορφώσεως τῶν δημοσιογράφων, δεδομένου μάλιστα ὅτι ἐν τῇ ἱστορικῇ ἐπιστήμῃ ἡ ἐφημερίς καταλαμβάνει σήμερον πῆγῃ ἢ θέσιν πολὺ ὑπερτέραν τοῦ παρελθόντος. Ὁ δὲ Kuntze εἶναι ὁ πρῶτος ὅστις εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς γερμανικῆς λογοτεχνίας τοῦ 19ου αἰῶνος συμπεριλαμβάνει τὴν δημοσιογραφίαν. Τῷ Πανεπιστήμιον τῆς Ζυρίχης καθώρισεν πρὸ ἑτῶν ἰδίων ἔδραν ὡς ἐν Κολωνίᾳ, διὰ τὸ ἐμπορικὸν μέρος τῆς δημοσιογραφίας, δεδομένου δὲ ὅτι ἡ δημοσιογραφία ἀπευθύνεται πρὸς τὸ σὺμπαν, ὁ Σύντάκτης ἔχει ἀνάγκην γενικωτάτης παιδεύσεως. Ἐλέχθη πολλάκις ὅτι «ὁ δημοσιογράφος γεννᾶται». Τὸ αὐτὸ λέγεται καὶ διὰ τὸν ζωγράφον καὶ τὸν μουσικόν, ἀλλὰ οὐδεὶς ἐθεώρησεν διὰ τοῦτο περιττὰ τὰ ὠδεῖα καὶ τὰς καλλιτεχνικὰς Ἀκαδημίας, ἐνθα διὰ τῆς προπαιδεύσεως ἀσκοῦνται τὰ τάλαντα. Ἄνευ ἐπιστημονικῶν γνώσεων ὁ δημοσιογράφος ἀποβαίνει ἀπλοῦς ὑπάλληλος τῆς ἐφημερίδος.)

X

Διατὶ ἐν τοσοῦτῳ ἐβράδυνε τόσο πολὺ ἡ εἴσοδος τῆς δημοσιογραφίας εἰς τὰ Πανεπιστήμια καὶ διατὶ τόσο βραδέως κατενοήθη ἡ ἀνάγκη τῆς Ἀκαδημαϊκῆς ἐρεῦνης καὶ τοῦ ἀκαδημαϊκοῦ φωτός;

Τὰ Πανεπιστήμια δικαιολογοῦνται ὅτι ἐν τούτῳ εὐθύνονται κυριώτατα οἱ δημοσιογράφοι, οἵτινες δὲν ἀπέδιδον καὶ τόσην σημασίαν εἰς μίαν προπαιδεύσιν, διὰ τῆς ὁποίας θὰ πορεύετο αὐτοῖς καὶ ἡ θεωρητικὴ εἰσαγωγή εἰς τὴν ἐργασίαν τῶν. Μέχρι τοῦ σημείου μάλιστα ὥστε νὰ ὑπεστηρίζετο πολλαχόθεν παρὰ τοῖς δημοσιογραφικοῖς κύκλοις ὅτι ἡ

Ο ΓΟΥΤΕΜΒΕΡΓΙΟΣ

καί τὸ πρῶτον τοῦ τυπογραφείου

(Ἀναπαράστασις εἰς τὴν Pressa τῆς Κολωνίας)

ἀπὸ μέρους τῆς τὴν ἀντικειμενικὴν σκέψιν περιπούσης ἐπιστήμης ἐπιδρασις θὰ ἠδύνατο νὰ ἀποτρέψῃ ἀπὸ τῆς ἀληθοῦς ὁδοῦ τὸν ροῦν τῆς φυσικῆς κλίσεως. περὶ ἧς ὠμιλήσαμεν ἤδη.

Ὑπερετίμων τὴν δημοσιογραφικὴν πράξιν, θεωροῦντες ταύτην ὡς τὸν καλλίτερον διδάσκαλον. Πλάνη!

Οὐδαμῶθεν πλέον ἀμφισβητεῖται ἡ ἀνάγκη τῆς ἐπιστημονικῆς παιδεύσεως τῶν δημοσιογράφων καὶ μόνον αἱ σχετικαὶ στρέφονται συζητήσεις: τὸ μὲν πρὸς τὰ ἀντικείμενα τῶν σπουδῶν, τὸ δὲ πρὸς τὰς μεθόδους τῆς ἐκπαιδεύσεως.

Διότι: Ἡ περὶ τῆς ἐφημερίδος σπουδὴ καὶ γνώσις εἶναι περὶ τῆς ἐφημερίδος ὄχι ἐπιστήμη διὰ τὴν ἐφημερίδα καὶ οὐχὶ ἐπιστήμη, ἥτις τῇ βοήθειᾳ τῆς ἐφημερίδος νὰ ἐργάζεται. Δὲν εἶναι λοιπὸν ἡ ὑπερτατὴ ἀποστολὴ τῆς νὰ ἐκπαιδεύῃ διὰ τὸν τύπον καλοῦ, συντάκτας. Ἡ δημοσιογραφικὴ ἐπιστήμη ὅμως ὀφείλει πρωτίστως, ὡς πᾶσα ἐπιστήμη, νὰ ἐπιδιώξῃ τὴν διαφώτισιν, ἵνα διὰ ταύτης ἐξυπηρέτησῃ πολὺ μεγαλειότερον κύκλον ἢ ὁ τύπος, ὡς εἶδομεν.

Ἄλλὰ καὶ ἐκτὸς τῆς ἐπιστημονικῆς σφαίρας πῶς νὰ μὴ θαυμάσωμεν τὸν χαρακτήρα τῆς δημοσιογραφικῆς ἐργασίας, τὸν ὄλοεν ἐπὶ τὰ πρόσω χωροῦντα, τὸν ἀπὸ αἰῶνων πέντε ἀγωνιζόμενον: Πανταχοῦ ἀπετέλεσεν ὁ τύπος τὰς προφυλακὰς καὶ τὴν πρωτοπορίαν τῆς καθολικῆς ἀναπτύξεως τοῦ δημοσίου βίου. Τοῦτο δὲ καὶ ἀνεγνωρίσθη ἐν τῷ πρώτῳ διεθνῶν δημοσιογραφικῷ συνεδρίῳ τῆς Κολωνίας, οὗτινος ἡτύχησαμεν νὰ μετέσχωμεν μετὰ 150 ἄλλων ἀντιπροσώπων, εὐρωπαϊκῶν πανεπιστημίων καὶ τῶν ἰσχυροτέρων δημοσιογραφικῶν ὀργανισμῶν τῆς ὀφελίου. (*)

(*) Köln 10 August 1928

Die Sitzung des Internationalen Zeitungswissenschaftlichen Kongresses heute Vormittag in der Pressa wies einen sehr starken Besuch auf. Unter den Anwesenden bemerkte man den soeben aus Griechenland eingetroffenen Professor Dr. Petrakakos, ein früherer Schüler von Professor Koch (Heidelberg). Petrakakos und ein früherer Vorkämpfer der Zeitungswissenschaft, weilte als amtlicher Vertreter der griechischen Regierung auf dem Kongress. Der Präsident des Kongresses Ständerat Dr. Wettstein begrüßte den griechischen Gast mit herzlichsten Worten.

KÖLNISCHE ZEITUNG
Freitag 10 August Abend-Ausgabe

Der Präsident Dr. Wettstein gibt bekannt, dass ein weiterer Staat Griechenland, in einem prominenten Vertreter an den Verhandlungen teilnimmt. Dr. Petrakakos wird von der Versammlung aufs herzlichste begrüßt.

KÖLNISCHE VOLKSZEITUNG
Samstag, 11 August 1928

Κολωνία 10 Αὐγούστου 1928

Ἡ συνεδρία τοῦ διεθνoῦς ἐπιστημονικοῦ δημοσιογραφικοῦ συνεδρίου σήμερον πρὸ μεσημβρίας εἰς τὴν Pressa ἦτο ὑπὲρ ποτε πλήρης. Μεταξὺ τῶν παρόντων παρατήρει τις τὸν μὸλις ἐξ Ἑλλάδος καταφθίσαντα διδάκτορα Πετρακάκου. Παλαιὸς μαθητὴς τοῦ καθηγητοῦ Koch (Ἄϊδελβέργη) ὁ Πετρακάκος καὶ εἰς ἐκ τῶν ἐνεργιστῶν προμάχων τῆς δημοσιογραφικῆς ἐπιστήμης διατελεῖ ὡς ἐπίσημος ἀντιπρόσωπος τῆς Ἑλλ. Κυβερνήσεως εἰς τὸ συνέδριον. Ὁ πρόεδρος τοῦ συνεδρίου δρ. Wettstein ἔχαιρέτησε τὸν Ἕλληνα ἔξον ἄλλων μόνον με ἐγκαρδίους λέξεις.

«ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΟΛΩΝΙΑΣ»
Παρασκευή 10 Αὐγούστου, ἑσπερινὴ ἐκδοσις

Ὁ πρόεδρος δρ. Wettstein καθιστᾷ γνωστὸν ὅτι ἐν περαιτέρω κράτος, ἡ Ἑλλάς, δι' ἐπιφανοῦς ἀντιπροσώπου λαμβάνει μέρος εἰς τὰς συνεδριάσεις. Ὁ δρ. Πετρακάκος χαιρετίζεται ὑπὸ τῆς Συνελεύσεως ἐγκαρδιώτατα.

«ΑΔΕΛΦΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΟΛΩΝΙΑΣ»
Σάββατον 11 Αὐγούστου 1928

XI

Μνημονεύοντες τοῦ σπουδαίου ἐκείνου συνεδρίου, τοῦ παιψηφιαῦ. Θεακηρύξαντος τὴν δημοσιογραφίαν ὡς ἐπιστήμη, λόγῳ δὲ τῆς ἰδιαιτέρας αὐτῆς φύσεως. ὡς κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἥττον κοινωνικῆς ἐμφανίσεως, ὀδηγουμένην ὑπὸ τε τῶν πολιτικῶν καὶ οικονομολογικῶν λειτουργιῶν, πλησιέσιον εἰς τὰς πολιτικὰς ἐπιστήμας, ἄς εἴπωμεν καί τινα περὶ τῆς ταύτοχρόνως ὀργανώσεως θαυμαστῆς ἐκθέσεως τοῦ τύπου (Pressa).

Τοσοῦτῳ δὲ μᾶλλον καθ' ὅσον πρὸ ὀλίγου μόλις ἐωρτάσθη ἡ πεντακοσιετηρὶς τοῦ Γουτεμβέργιου τοῦ ἀθανάτου τῆς τυπογραφίας ἐφευρέτου, καὶ μεγίστου τοῦ τύπου εὐεργέτου, μέχρι τῆς ἀνακαλύψεως τοῦ ὁποῦ αἱ ἐφημερίδες ἦσαν χειρόγραφοι!

Περὶ τῆς τυπογραφίας ἔχουσι γραφῆ μέχρι σήμερον μυριάδες βιβλίων. Ἡ ἐφεύρεσις ὑμνήθη μὲ λατινικοὺς στίχους, μὲ κηρύγματα ἱεροκηρύκων. Ἄλλ' ὑπῆρξαν καὶ οἱ κατὰ τὴν μεσαιωνικὴν ἐκείνην τοῦ σκότους ἐποχὴν χαρακτηρισαντες τὸν εὐρέτην ὡς θαύματα. Ἄλλὰ θαύματα ἀληθῶς ὑπῆρξαν ἡ ἐφεύρεσις. Ὁ μόλυβδος τῶν στοιχείων λειτουργεῖ τῶν ὀλωνδῆποτε σφαιρῶν καὶ βομβῶν τελεσφορώτερος.

Διὰ τῆς ἐφευρέσεως τοῦ Γουτεμβέργιου φθάνουσι μέχρις ἡμῶν βαλυσωμένα, οὕτως εἰπεῖν, καὶ τῶν προγενεστέρων τὰ πνεύματα. Ἡ δύνατο οὕτω νὰ διεπλάσσετο ὁ τύπος, ὅστις εὗρε τὴν ἀλήθειαν περιπλανωμένην ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ἐστέγασεν αὐτήν. Ἐπὶ τοῦ δημιουργηθέντος δὲ νέου ὑπερθαυμαστοῦ κόσμου, ἔχει ἀναντιρρήτως ὁ Γουτεμβέργιος τὰ μεγαλύτερα δικαιώματα.

Καὶ πρὸς τιμὴν τούτου ὀργάνου ἡ Pressa τὸ πρῶτον τυπογραφεῖον τοῦ Γουτεμβέργιου:

Τύποις, χειροπιεστήριον, μικρὸς κλίβανος καὶ ἐνδυμασία ἀκόμη τῶν ἐργαζομένων, ὡς εἶχε ταῦτα παρασκευάσει ὁ ἐφευρέτης. (*)

XII

Πνευματικά, τεχνικά καὶ οικονομικά δυνάμεις συνεργάζονται εἰς τὴν σημερινὴν ἐφημερίδα πρὸς κοινὴν προσπάθειαν.

Αἱ πνευματικά κινῶνται ἐν τῇ συντάξει, ἣτις καὶ ἀποτελεῖ τὸ σπουδαιότατον μέρος τῆς ἐφημερίδος ἐν τῇ ὑπευθύνῳ ἡγεσίᾳ τοῦ ἀγῶνος ὑπὲρ τῆς Ἰδέας. Ἐπικαλοῦνται δὲ εἰς μεγάλην ἔκτασιν πρὸς βοήθειαν τὴν τεχνικὴν πρὸς ἐξυπηρέτησιν τοῦ ἑτέρου σκοποῦ πάσης δημοσιογραφικῆς ἐργασίας: Τῆς Actualität, τῆς πάντοτε ἀπαραιτήτου. Καὶ ἡ τεχνικὴ σημαίνει οὐ μόνον τὴν ὑπὲρ τοὺς ὠκεανούς χρησιμοποίησιν τῶν ἠλεκτρικῶν ρευμάτων διὰ τὴν μεταβίβασιν τῶν εἰδήσεων, ἀλλὰ καὶ τὸ ταχυπιεστήριον καὶ τὸ ταχυδρομεῖον καὶ τὸν σιδηρόδρομον καὶ τὸ ἀεροπλάνον.

Ἡ ὕλη συρρέει ἀτελεύτητος καὶ μόλις εὕρισκει μικρὰν φιλοξενίαν εἰς τὸν στενὸν χώρον τῆς ἐφημερίδας. Ὁ νόμος τῆς Actualität κυριαρχεῖ καὶ ἐν τῇ τεχνικῇ ἐκδόσει τῆς ἐφημερίδος. Τὸ ταχυπιεστήριον κατέστη τὸ σύμβολον τῆς Actualität, ἣτις κυριαρχεῖ ὁμοίως καὶ ἐν τῇ διανομῇ καὶ πωλήσει τοῦ φύλλου, ὅπερ ἡσυχάζει, ὅταν φθάσῃ πλέον εἰς χεῖρας τοῦ ἀναγνώστου

(*) Ἡ ἑλληνικὴ γραμματικὴ τοῦ Λάσκαρη ὑπῆρξε τὸ πρῶτον ἑλληνικὸν βιβλίον, τὸ ἐκτυπώθην τῷ 1476 εἰς τὸ Μιλᾶνον.

Ἐπίγραμμα διαφημίσεως καπνῶν.

L' amour fait passer le temps

Le temps fait passer l' amour

Le tabak tait passer l' un

et l' autre!

Κατὰ τοὺς ἀμερικανούς, ἡ ρεκλάμα σοῦ φέρει βέβαια τὸν πελάτην, ἀλλὰ ἡ καλὴ ποιότης θὰ τὸν κρατήσῃ.

Ἐκ τῶν ἀξιοπερ ἐργοτέρων τῆς Pressa ἡ ἀναπαράστασις τῆς ἐξελιξεως ἐν τῇ μεταβίβασιν τῶν εἰδήσεων.

Εἰς τὴν κεντρικὴν τοῦ Μουσείου εἰσοδὸν ὑπερήφανος προέβαλεν ὁ Μαραθωνομάχος, τὴν ἀπορχὴν τῆς γενέσεως τῶν εἰδήσεων συμβολίζων. Δὲν σπεύδει πρὸς τὰς Ἀθήνας ἵνα ἀναγγεῖλῃ μόνον τὴν νίκην, ἀλλὰ καὶ τρέχει δρομαίως, καὶ τοῦτο εἶναι τὸ σπουδαιότερον, ἵνα ἱκανοποιήσῃ τὴν ἀνάγκην πρὸς τὴν εἴδησιν, τὴν ὁποῖαν ὁ πρῶτος τοῦ κόσμου ρεπόρτερ ἀγγέλλει διὰ τοῦ:

— Χαίρετε, χαίρομεν, νενικήκαμεν!

Χρησιμεῖ αὐτός, ὡς μετὰ χιλιετηρίδας, τὸ ἠλεκτρικὸν ρεῦμα, τὸ ὄργανον τῆς μεταβίβασεως, ἡ ψυχὴ τοῦ ὄλου δημοσιογραφικοῦ ὀργανισμοῦ, ἡ μεταβίβασις τῆς εἰδήσεως.

Διὰ κακοτέχνων σαλπύγων καὶ κεράτων μετεβίβαζον τὰς συνεννοήσεις οἱ ἄγριοι. Εἰς τὴν Ρώμην εὕρισκομεν τὰ annales maximī, διὰ τῶν ὁποῦ οἱ Pontifex maximus ἀνήγγειλλε τὰ συμβαίνοντα καὶ ἀφ' ὧν ὁ Ἰούλιος Καῖσαρ ἐδημιούργει τὰ acta Senatus καὶ τὰ acta diurna publica populi romani. Ἐπὶ τῆς ἐξυρισμένης κεφαλῆς δούλου ἐγράφοντο ἀνταρσίας σήματα καὶ ὁ δοῦλος ἀπεστέλλετο, ὅταν διὰ τῆς αὐξήσεως τῶν τριχῶν καθίστατο ἀφανὴς ἡ γραφὴ. Ἐπὶ τῆς ὠμοπλάτης πιστῆς δούλης ἐγράφοντο ἐρωτικά ἐπιστολαὶ ἐπιστολαὶ διὰ περιστέρων ἢ καὶ διὰ τούτων (δι' ὧν ὁ Ἀντώνιος προσεπάθησε νὰ διαφθεῖρῃ τοὺς ὀπλίτας τοῦ Καίσαρος). Ὁ Μεσαίων ἔχει νὰ ἐπιδείξῃ μέγαν ἀριθμὸν δημοσίων ἀοιδῶν, οἵτινες περιφερόμενοι ἐψάλλον τὰ σύγχρονα γεγονότα, ἀπὸ τῶν ραψωδῶν εἶτα ἡ εἴδησις περιεφέρετο· ὁ δὲ ὀδοιπόρος ἀπὸ χωρίου εἰς χωρίον ἐπεσκέπτετο τοὺς μεμονωμένους πύργους καὶ ἐκόμιζε τῆς ἡμέρας τὰ νέα. Ἄστοι καὶ χωρικοὶ τὸν ἐτροφοῦτόν προθύμως ἤτο ἡ ζῶσα ἐφημερὶς τῆς ἐποχῆς. Οἱ παραγωγοὶ διελάθουν τὰ προϊόντα τῶν καὶ οἱ ἐπαγγελματίαι τὸ ἔργον τῶν.

Ἐντεῦθεν ἀπὸ τῶν γραπτῶν ἐφημερίδων ἡ μεταβίβασις τῆς εἰδήσεως κατέκησε τὰς νεωτέρας μεθόδους.

Ἐπανερχόμενοι ἐν τοσοῦτῳ ἐπὶ τῶν ἀοχικῶν ἡμῶν σκέψεων εὐχόμεθα καὶ διὰ τὸν ἡμέτερον Τύπον ἀκαόημαίτην παιδείαν, ἵνα τελεσφορώτερον συμβάλλῃ πρὸς τὴν παγκόσμιον προσπάθειαν: Νὰ παγιωθῇ ἐν τῇ ἀνθρωπότητι τὸ αἶθημα ὅτι ἡ ἱερά τοῦ δημοσιογράφου γραφὴ προώριστε ἀποκλειστικῶς καὶ μόνον πρὸς ἐξυπηρέτησιν τῆς ἀληθείας, τῆς δικαιοσύνης καὶ τῆς ἐλευθερίας.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Α. ΠΕΤΡΑΚΑΚΟΣ

Ἐταῖρος τῆς εἰς τὸ Πανεπιστήμιον τοῦ Βερολίνου προσηρημένης ἐπιστημονικῆς τοῦ Τύπου Ἀκαδημίας.

Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΝΕΟΛΑΙΑ ΠΡΟ ΤΗΣ ΜΕΤΑΒΟΛΗΣ ΤΗΣ 4^{ΗΣ} ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ ΚΑΙ ΜΕΤ' ΑΥΤΗΝ

ΠΡΟ ΤΗΣ 4^{ΗΣ} ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ :

Τὰ παιδιὰ μας ἀδιαπαιδαγώγητα καὶ ἐγκαταλελειμμένα ἀνευ οὐδεμιᾶς Κρατικῆς μερίμνης, ὄχι μόνον δὲν προσέφερον τίποτε εἰς τὸ σύνολον τοῦ ἔθνους, ἀλλὰ μεταβάλλοντο λόγω τῶν ἰδιαιτέρων παλαιοκομματικῶν συνθηκῶν εἰς ἐχθρούς τῆς Οἰκογενείας, τῆς Θρησκείας καὶ τῆς Πατρίδος. Παρασυρόμενα ἀπὸ νεανικὸν εὐφάνταστον ζῆλον, ἐξυπηροῦσαν ἐν ἀγνοίᾳ τῶν τὰ σκοτεινὰ σχέδια τῶν παντοίων ἐχθρῶν τοῦ Ἑλληνισμοῦ.

Αἱ περισσότεραι οἰκογένειαι, λόγω τῶν δυσκόλων βιωτικῶν συνθηκῶν, δὲν εἶχαν τὴν καιρὸν ν' ἀσχληθοῦν μὲ τὴν ἀνατροφὴν τῶν παιδιῶν των. Καὶ ἔβλεπε κανεὶς σφρηγισμένους νέους νὰ σαπίζοι ν μέσα εἰς τὰ καφενεῖα, νὰ ἐγκαταλείπουν τὰς σπουδὰς των, νὰ συχναῖον εἰς ὑποκα κέντρα καὶ νὰ καταστρέφουν μὲ τὰ ἴδια των τὰ χέρια τὸ μέλλον τῆς Πατρίδος μας; μὲ τὸ ἰδικόν των μέλλον.

Καὶ ἀκόμη ἔβλεπε ἑλληνικὰ νοικοκυροκόριττα νὰ τρέχουν εἰς τὰ χοροδιδασκαλεῖα καὶ νὰ λησμονοῦν τὴν ὑψηλὴν παράδοσιν τῆς Ἑλληνίδος γυναικός, συζύγου καὶ μητρός. Τὰ ἀνήλικα ἐσέφνοντο εἰς τοὺς δρόμους εἰσιμα νὰ ὑποστοῦν τὴν ἐπίδρασιν τῆς ἀθλιότητος. Καὶ ὑπ' αὐτὰς τὰς συνθήκας ἐδημιουργεῖτο μίᾳ ἑλληνικῇ γενεᾷ, κουρασμένη ψυχικῶς, ἀρρωστη, ἀβουλη, διεφθαρμένη, ἀνικανὴ ν' ἀντιμετωπίσῃ τὸν σκληρὸν ἀγῶνα τῆς ζωῆς.

Εἰς ἐμπνευσμένον λόγον του, ὁ ὁποῖος ἀποτελεῖ ἀκατάλυτον πνευματικὴν παρακαταθήκην πρὸς τὰς νέας γενεάς, ὁ δημιουργὸς τοῦ Νέου Ἑθνικοῦ Κράτους Γ. Μεταξᾶς ἀνέπτυξε τὰς ἀθλίους συνθήκας ὑπ' αἷς ἐγαλουχεῖτο ἡ Ἑλληνικὴ Νεολαία πρὸ τῆς 4^{ης} Αὐγούστου. Ἀπὸ τὸν μνημεῖον αὐτὸν λόγον ἀποσπῶμεν τὴν ἀκόλουθον βιοτικὴν περιγραφὴν, ἡ ὁποία δίδει στεινὴν τὴν εἰκόνα τοῦ καταντήματος τῆς Νεολαίας κατὰ τὰ πρὸ τῆς Μεταβολῆς χρόνια :

«... Ἀποτείνομαι ἰδιαιτέρως σὲ Σέ, Ἑλληνικὴ Νεολαία. Δὲν φταῖς ἐσὺ δὲν παραστράτησες. Ἀφημένη, ἐγκαταλελειμμένη, μετὰ τόσας καταστροφὰς τῶν ἰδανικῶν καὶ τῶν ὀνείρων, τὰ ὅποια θὰ ἔπρεπε νὰ σοῦ πλημμυρίζουν τὴν ψυχὴν, ἀφοῦ οἱ ὁδηγοὶ σου ἀψυχοὶ καὶ ἀπογοητευμένοι σοῦ ἐγέμισαν τὴν ψυχὴν μὲ ἀπελπισίαν, τὴν νὰ κάμης καὶ σὺ, δύστυχη, Ἑλληνικὴ Νεολαία; Ἀφοῦ ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι ἦσαν ἐντεταλμένοι νὰ σὲ ὀδηγοῦν, σοῦ ἐσπειραν τὴν ἀπογοήτευσιν καὶ τὸν φόβον τοῦ ἀγῶνος τῆς ζωῆς, τὴν νὰ κάμης καὶ σὺ, Ἑλληνικὴ Νεολαία;

» Χωρὶς ἐλπίδας, χωρὶς ὄνειρα, ἀκολούθησες τοὺς ἀγῶνας καὶ τοὺς λαιπλάνους, νομίζουσα δι' ἑσὶν θὰ μποροῦσες καὶ σὺ νὰ ἴδῃς ἕνα κομμάτι φοιτητικῶν οὐρανῶν καὶ ἐσαι ὀδηγήθηκες εἰς τὴν κόλασιν τῆς ἀπελπισίας καὶ τοῦ ὕλισμοῦ.

» Σήκω ἔπάνω, Ἑλληνικὴ Νεολαία. Δὲν ὑπάρχει διὰ σὲ ἄλλη πραγματικότης, παρὰ ἡ Ἑλληνικὴ Πατρίς. Μόνον ἐκεῖ θὰ ἐπανεύρης τὸν εἰ-τόν σου. Μόνον μέσα εἰς τὰς Ἑθνικὰς παραδόσεις θὰ ἐπανεύρης τὰ ἰδικὰ σου καὶ τὰ ὄνειρά σου. Χωρὶς αὐτὰ δὲν ἔμπορεῖς νὰ ζῆς, Ἑλληνικὴ Νεολαία. Μόνον ἐκεῖνα, τὰ ὅποια σοῦ ἐδημιούργησε ἡ Ἑλληνικὴ ἱστορία, ἀποτελοῦν τὸ σῶμα σου καὶ τὴν ψυχὴν σου. Τὰ ξένα κατασκευάσματα, μὲ τὰ ὅποια ἠθέλησαν νὰ σὲ παρασύρουν οἱ ἀγῶνται μὲ τοὺς παράφρονες ρομαντισμούς των, εἶναι ψεύτικα διὰ σὲ καὶ ἀποτελοῦν δηλητήριον.

» Διὰ τί, ἐνόησέ το, δὲν ἔμπορεῖς νὰ ζήσης ἀλλέως παρὰ Ἑλληνικὰ μέσα εἰς τὴν φυλὴν σου καὶ μόνον ἐκ τῶν μέσα θὰ εὕρης τὸν λόγον καὶ τὸν προσορισμὸν τῆς ὑπάρξεώς σου. Καὶ τότε θὰ ἴδῃς δι' ἑσὶν θὰ ἐπανεύρης τὴν χαρὰν καὶ τὴν αἰσιοδοξίαν, τὰ ὅποια σοῦ ἐλάσπιαν. Καὶ ὅταν θὰ τὰ ἐπανεύρης, θὰ ἴδῃς μὲ τὴν εὐκολίαν θὰ ὑπερηγήσης τὰ ἐμπόδια καὶ τὰς δυσκολίας τῆς ζωῆς καὶ τὴν μέλλον θὰ παρασκευάσης καὶ διὰ τὸν ἑαυτὸν σου καὶ διὰ τὴν Ἑλλάδα, εἰς τὴν ὁποῖαν ἀνήκεις ἀναποσπᾶστος.

» Σήκω λοιπὸν, Ἑλληνικὴ Νεολαία ἀπόβαλε μακρὰν σου τὰς ἀγῶνας καὶ τὰ ψεύδη, μὲ τὰ ὅποια σοῦ ἐδηλητηρίσασαν τὴν ψυχὴν. Πέταξε μακρὰν σου τὰ ἄπειρα ἀναγνώσματα, τὰ ὅποια σὲ διδάσκουν τὴν ἀνηθικότητα καὶ τὴν ἀνανδρίαν, ἀκόμη καὶ ἐκεῖνα, τὰ ὅποια δὴθεν φιλολογικὰ ἔργα σὲ διδάσκουν νὰ φοβᾶσαι τοὺς ἀγῶνας τῆς ζωῆς καὶ νὰ μὴ σκέπτεσαι παρὰ τὸ ἄτομόν σου καὶ τὴν ὕλικὴν ἀπόλαυσίν σου».

Αὐτὴν τὴν Νεολαίαν ἐσέηκωσε ἡ 4^η Αὐγούστου 1936 καὶ μὲ αὐτὰ τὰ συνθήματα τὴν ὤθησε πρὸς τὰ ἔμπροσ.

ΣΗΜΕΡΟΝ ΜΕΤΑ 4 ΕΤΗ

Χάρις εἰς τὴν Ε.Ο.Ν. σφουρηλατεῖται ἤδη μίᾳ ἑλληνικῇ γενεᾷ γεμάτῃ εὐμῆ καὶ ζωτικότητι, σφρίγγος καὶ ἐμπιστοσύνην εἰς τὸν ἑαυτὸν της καὶ εἰς τὰ πεπρωμένα τοῦ Ἑλληνισμοῦ. Μίᾳ Ἑλληνικῇ γενεᾷ ἡ ὁποία προετοιμάζεται διὰ τὸ παῖξῃ ΤΟΝ ἸΣΤΟΡΙΚΟΝ ΡΟΛΟΝ ΤΟΝ ΟΠΟΙΟΝ ΤΗΣ ΕΠΕΦΥΛΑΞΕ Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ, τὸν ρόλον τοῦ ἀναμορφωτοῦ τῆς Ἑλληνικῆς πραγματικότητος, τοῦ συνεχιστοῦ τῶν Ἑλληνικῶν παραδόσεων καὶ τοῦ δημιουργοῦ τῆς μεγάλης Ἑλλάδος τοῦ μέλλοντος.

Η ΙΛΙΓΓΙΩΔΗΣ ΕΞΑΠΛΩΣΙΣ ΤΗΣ Ε. Ο. Ν.

Κατάπληξιν καὶ θαυμασμὸν προκαλεῖ τὸ συντελεσθὲν ἐντὸς τῆς ἱστορικῆς τετραετίας τοῦ 1. Μ-ταξᾶ τὸ ἔργον ὑπὲρ τῶν νέων, τῶν ἐφήβων καὶ τῶν παιδιῶν τοῦ ἑθνικοῦ ἀναλόβου εἰς χεῖρας τῶν τὰ πεπρωμένα τοῦ ἔθνους. Ἴδου μερικὰ χαρακτηριστικοὶ ἀριθμοὶ ὑπογραμμίζοντες τὰς ἐπιτεύξεις τῆς ἐργασίας :

— Τὴν 7^{ην} Νομβρίου 1937 παρήλασαν πρὸ τοῦ Ἀρχηγοῦ εἰς τὰς Πάτρας 4.000 Φαλαγγῖται. Αὐτὴ ὑπῆρξε ἡ πρώτη ἐμφάνισις τῆς Ε. Ο. Ν. Τὴν 31^{ην} Μαρτίου 1940 ἡ Ε. Ο. Ν. ὑπερέβη τὸ 1 000.000 μελῶν, ἡ δὲ δύναμις της ἀξίανται δις ὡς.

— Κατὰ τὸ πρῶτον ἔτος τῆς ἰδεύσεώς της ἡ Ε. Ο. Ν. περιελάμβανε 280.000 Σκαπανεῖς καὶ Φαλαγγίτας καὶ 70 000 Σκοπανίσσας καὶ Φαλαγγίτισσας. Τὴν 31^{ην} Μαρτίου 1940 ἦσαν ἐγγεγραμμένοι 672 515 νέοι καὶ 328.098 νεάνιδες.

— Κατὰ τὸ δεύτερον ἔτος ἐλιτοῦργησαν μὲ δοκιμασιακὴν τάξιν εἰς θουμισίας τοποθεσίας 17 στρατοπέδα, εἰς τὰ ὅποια διήλθον τοῖς θέραις μῆνας καὶ ἐξεπαιδεύθησαν 17.000 μέλη. Ἐπίσης ἐλιτοῦργησαν 30 κατασκηνώσεις ὅπου διέμειναν 15.000 μέλη. Τέλος ἐγένοντο 1 680 πορεῖαι μὲ συμμετοχὴν 128 000 μελῶν.

— Μολοντί ἡ Ε. Ο. Ν. δὲν εἶναι ἀθλητικὸν σωματεῖον, διεξήγαγε κατὰ τὸ 1938 1.580 ἀθλητικὸς ἀγῶνας καθ' ὅλην τὴν Ἑλλάδα μὲ συμμετοχὴν 200 000 μελῶν ἀμφοτέρων τῶν φύλων.

— Μέχρι τέλους τοῦ παρελθόντος Σεπτεμβρίου οἱ Φαλαγγῖται προσέφεραν 1 516 000 ὥρας ἐθελοντικῆς ἐργασίας δι' ἔργα ἀναδασώσεως, ἀποξηράσεως ἑλῶν, διανομίσεως ζωνῶν ἀσφαλείας εἰς δένδροφυτευμένους χώρους κλπ. Ὡσαύτως ἡ Ὄργανοσις ἀνέλαβε τὴν πρωτοπορίαν διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τῆς οἰκονομικῆς αὐταρκείας τῆς γῶνας δι' ἐντατικῆς ἀγροκαλλιέργειας.

— Κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ παρελθόντος ἔτους ἐγένοντο 16 752 μαθήματα Ἑθνικῆς καὶ ἠθικῆς ἀγωγῆς καὶ 14.000 ὀμιλῆαι γενικωτέρου περιεχομένου. Ἐξεπαιδεύθησαν ὡσαύτως εἰς γεωργικὰς γλώσσας 3.250 μέλη εἰς τὴν οἰκοκυρικὴν καὶ μαγειρικὴν 1.500 Φαλαγγίτισσαι, εἰς τὴν χειροτεχνίαν 1.650, εἰς τὴν βρεφοκομικὴν 160 καὶ εἰς τὴν μουσικὴν 5.500 μέλη.

— Ἐπρωματοποιήθησαν 1 600 μορφωτικὰ ἐπισκέψεις εἰς ἱδρύματα καὶ ἐργαστήσια, ἱδρύθησαν κατὰ τόπους 250 βιβλιοθήκαι περιλαμβάνουσαι 15.000 τόμους, συνεστήθησαν νοκτιριναὶ μορφωτικὰ σκολαὶ καὶ σχολαὶ εἰδικότητων.

— Διὰ τὴν κολλιέργειαν τοῦ Μουσικοῦ καὶ Καλλιτεχνικοῦ πνεύματος ἐδημιουργήθησαν 1.170 χορωδία μὲ συμμετοχὴν 66.500 μελῶν ἱδρύθησαν ἐπίσης 36 Φιλαρμονικαὶ καὶ 16 Ὀρχήστραι, ἐδόθησαν 230 Συναλλοὶ καὶ 1.450 πορασθήσεις, τὰς ὅποιας παρηκολούθησαν 475.000 μέλη τῆς Ε. Ο. Ν. καὶ 525 000 ἰδιῶται.

— Ἐγένοντο 4.000 ἐκδρομαὶ μὲ συμμετοχὴν 425 000 μελῶν καὶ ἐλιτοῦργησαν 225 Ψυχαγωγικαὶ Λέσχαι. Ἐἰς διάφορα Νοσοκομεία ἐνοσηλεύθησαν 3.500 μέλη, 7.200 δὲ ἀνεργα μέλη ἐτοποθετήθησαν εἰς διάφορα ἔργασια.

— Ἐξαιρετικὴ ποσοτὴ ἐδόθη εἰς τὴν ἐκπαίδευσιν τῶν νέων καὶ νεανίδων ὡς τραυματισσορέων καὶ νοσοκόμων. Διὰ τὴν ποθητικὴν ἐργασίαν ἐξεπαιδεύθησαν 5.100 οἰκοκυροσβέστα, 900 ἀπολυμανταὶ καὶ 700 ἀνιχνευταί. Μόνον ἡ Περιφερειακὴ Διοίκησις Ἀργείων Περιοχῶν διαθέτει 4.500 τραυματισσορεῖς καὶ 5 300 νοσοκόμους.

ΑΙ ΕΦΗΜΕΡΙΔΕΣ ΑΝΑΓΡΑΦΟΥΝ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΩΣ ΠΕΡΙΠΤΩΣΕΙΣ ΦΑΛΑΓΓΙΤΩΝ ΚΑΙ ΦΑΛΑΓΓΙΤΙΣΣΩΝ, ΟΙ ΟΠΟΙΟΙ ΜΕ ΚΙΝΔΥΝΟΝ ΤΗΣ ΖΩΗΣ ΤΩΝ ΔΙΑΣΩΖΟΥΝ ΚΙΝΔΥΝΕΥΟΝΤΑΣ ΠΟΛΙΤΑΣ.

... Δι' ὅλα αὐτὰ τὰ ἑλληνικὸν σύνολον, Οἱ Ἑλληνας, Αἱ Ἑλληνίδες μητέρες ποῦ εἶδαν τὰ παιδιὰ των νὰ παίρνουν τὸν δρόμον τῆς τῆρας, τῆς πρᾶδου καὶ τῶν ἑθνικῶν παραδόσεων, ΘΑ ΕΡΟΤΑΣΟΥΝ ΤΗΝ 4^{ην} ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ, ΕΠΕΤΕΙΟΝ ΤΗΣ ἸΣΤΟΡΙΚΗΣ ΤΕΤΡΑΕΤΙΑΣ ΤΟΥ 1. ΜΕΤΑΞΕ, ΩΣ ΤΗΝ ΗΜΕΡΑΝ ΠΟΥ ΠΡΟΟΙΩΝΙΖΕΤΑΙ ΔΙΑ ΤΟ ΕΘΝΟΣ ΤΟ ΛΑΜΠΡΟΤΕΡΟΝ ΜΕΛΛΟΝ.

ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΕΙΑ ΤΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ

(Κατά τὰς παραδόσεις τοῦ κ. ΣΤΕΦΑΝΟΥ Γ. ΣΤΡΕΪΤ δικηγόρου, Καθηγητοῦ εἰς τὴν Σχολὴν Βιομηχανικῶν Σπουδῶν.)

Εἰσερχόμενοι ἤδη εἰς τὴν ἐξέτασιν τοῦ ἐμπορικοῦ Δικαίου δηλονότι εἰς τὴν ἐξέτασιν τῶν ἐννόμων σχέσεων ἐπὶ τοῦ ἐμπορίου, χρήσιμον εἶναι νὰ ἐξετάσωμεν τί εἶναι ἐμπόριον.

Ἐμπόριον εἶναι τὸ σύνολον τῶν ἐργασιῶν διὰ τῶν ὁποίων ἐκτελεῖται ἢ ἐπὶ τοῦ παραγωγοῦ πρὸς τὸν καταναλωτὴν κυκλοφορία τῶν οἰκονομικῶν ἀναγκῶν διὰ τῆς μεσολαβήσεως τρίτου προσώπου.

Ὁ ὅρισμός τοῦ ἐμπορίου εἶναι δυσχερὴς διότι δὲν πρόκειται περὶ ἐννοίας νομικῆς ἀλλὰ περὶ ἐννοίας οἰκονομικῆς τὴν ὁποίαν λαμβάνομεν ὡς ὀρθὴν ἐφόσον ὡς τοιαύτη δίδεται ἡμῖν ὑπὸ τῆς οἰκονομικῆς ἐπιστήμης. Αἱ εἰδικώτεραι διακρίσεις τοῦ ἐμπορίου δὲν ἐνδικέρον ἢ αἱ διότι ἀραροῦν τὴν οἰκονομικὴν ἐπιστήμην μὴ ἔχουσαι οὐδεμίαν νομικὴν ἐπιρροήν.

Ἡμεῖς πρόκειται νὰ ἐξετάσωμεν τὸ ἰσχύον ἐλληνικὸν ἐμπορικὸν δίκαιον χωρὶς ν' ἀσχοληθῶμεν μετὰ τὴν ἱστορικὴν ἐξέλιξιν τοῦ ἐμπορικοῦ Δικαίου.

Παρ' ἡμῖν ἰσχύει τὸ δίκαιον τῆς 19ης Ἀπριλίου 1935 «περὶ τοῦ Ἐμπορικοῦ Νόμου» διὰ τοῦ ὁποίου εἰσάγεται «μετὰ φράσεις τῶν τριῶν πρώτων βελγίων τοῦ ἐν τῷ Βελγίῳ ἡμῶν ἰσχύοντος ἐμπορικοῦ Νόμου τῆς Γαλλίας ἡτις θὰ τυπωθῆ ἄνευ ἀναβολῆς καὶ θέλει θεωρεῖται ὡς ἐπίσημον κείμενον Νόμου μέχρις οὗτο ἐκδοθῆ ἢ ἤδη προπαρασκευασθεῖς ἐμπορικῆς Νόμου». Ὅταν παρ' ἡμῖν ἰσχύει ὁ Γαλλικὸς Ἐμπορικὸς Κώδιξ (code de commerce) ἢ ὁ ἄλλως λεγόμενος Ναπολεόντειος Κώδιξ (code Napoleon).

Πρέπει ἀκόμη νὰ μνημονεύσωμεν τῆς ἐν ἔτει 1830 ἀναθεωρήσεως τοῦ ἐμπορικοῦ Νόμου διὰ τῆς εἰσαγωγῆς τῶν νόμων Γ'ΦΟΓ', Γ'ΧΟ', Γ'ΦΟΔ' καὶ Γ'ΨΙΖ' ὧν σπουδαιότερος εἶναι ὁ τελευταῖος ὅστις ἀντικατέστησε διδύκην τὸ ἰσχύον ναυτικὸν δίκαιον καὶ εἰσήγαγε νεὸν στηριζόμενον κυρίως ἐπὶ τοῦ Βελγικοῦ καὶ Ἰταλικοῦ Κώδικος.

Δύο εἶναι τὰ συστήματα ἅτινα ὁ νομοθέτης ἀκολουθεῖ ἐν τῇ ρυθμίσει τῶν σχέσεων τοῦ Ἐμπορικοῦ Δικαίου. Ἡ δηλονότι σχέσις τις ὀρίζεται ὑπὸ τοῦ Δικαίου ὡς ἐμπορικὴ καθ' ἑαυτὴν, ἀνεξαρτήτως τῶν προσώπων ἅτινα συμμετέχουν εἰς ταύτην, ἀνεξαρτήτως τῶν προσώπων ἅτινα συμμετέχουν εἰς ταύτην. ἀνεξαρτήτως δηλονότι τοῦ ἀν τὰ μετέχοντα πρόσωπα εἶναι ἔμποροι ἢ ὄχι καὶ τὸ σύστημα τοῦτο καλεῖται ἀντικειμενικόν. Ἡ τούναντιον ὁ χαρακτηρισμὸς σχέσεως τινὸς ὡς ἐμπορικῆς ἐξαρτᾶται ἐκ τοῦ ἀν τὰ μετέχοντα πρόσωπα ἢ ἐξ αὐτῶν εἶναι κατ' ἐπάγγελμα ἔμποροι, καὶ τὸ σύστημα τοῦτο καλεῖται ὑποκειμενικόν.

Ὁ ἡμέτερος Νόμος ἀκολουθεῖ τὸ ἀντικειμενικὸν σύστημα ἀλλὰ ὄχι ἀμιγῆς δεδομένου ὅτι τοῦτο εἶναι ἀδύνατον ὡς ἐκ τῆς φύσεως τῶν συναλλαγῶν.

Τοιαῦται ἀντικειμενικῶς ἐμπορικαὶ πράξεις εἶναι αἱ ἀκόλουθοι.

α) Δικαιοπραξίαι τοῦ κυρίως ἐμπορίου.

β) Βοηθητικαὶ τοῦ κυρίως ἐμπορίου ἐπιχειρήσεις.

γ) Ἐπιχειρήσεις γενικωτέρας σημασίας καὶ

δ) Ἐμπορικαὶ σχέσεις λόγῳ τῆς τυπικῆς αὐτῶν μορφῆς.

Α) Δικαιοπραξίαι τοῦ κυρίως ἐμπορίου

Τοιαῦται εἶναι κατὰ τὸν νόμον ἀγοραὶ προϊόντων γῆς ἢ τέχνης τὰς ὁποίας ἐνεργεῖ τις ἢ διὰ τὴν μεταπωλήσιν ταῦτα ὡς τὰ ἠγγόρασε ἢ κτερογατημένα καὶ μεταποιημένα εἰς χειροτεχνήματα εἴτε ἐπὶ σκοπῶν νὰ μεταβῶσιν ἀπλῶς τὴν χρῆσιν αὐτῶν.

Ἐκ τῆς διατυπώσεως ταύτης καθίσταται προφανές ὅτι ὁ Νόμος σκοπεῖ ν' ἀποκλείσῃ τὴν ἐκ χαριστικῆς αἰτίας ἀπόκτησιν τούναντιον δὲ ἀπαιτεῖ τὸ μὲν ὁ προβαλνών εἰς τοιαύτας πράξεις νὰ ἔχη ὡς κυρίαν πρόθεσιν τὴν ἐκποίησιν τῶν ἀντικειμένων τούτων καὶ τὴν ἐπὶ κέρδει ἐκποίησιν αὐτῶν.

Διὰ τοῦ ὅρου ἀποβότα γῆς ἢ τέχνης ὅστις εἶναι μετὰ φράσεις τοῦ γαλλικοῦ ὅρου «Dentrees et Marchandises» νοοῦμεν πᾶν ἐν γένει κινήτῳ πρᾶγμα ἐνώματον ἢ μὴ.

Β) Βοηθητικαὶ τοῦ κυρίως ἐμπορίου ἐπιχειρήσεις.

Διὰ τοῦ ὅρου τούτου ἐνοοῦμεν εἰδικώτερον

1) Ἐπιχειρήσιν παραγγελίας ἢτοι τὴν ἐπὶ κέρδει ἀνάληψιν τῆς συνάψεως δικαιοπραξιῶν αἵτινες εἶναι ἐμπορικαὶ διὰ τὸν χορηγοῦντα τὴν πρὸς σύναψιν αὐτῶν ἐντολήν. Ὁ παραγγελιοδότης ἀμελεῖται διὰ ποσοτοῦ ἐπὶ τοῦ ποσοῦ τῆς παραγγελίας, ἐνεργῶν ἰδίῳ ὀνόματι ἀλλὰ διὰ λογαριασμοῦ τοῦ παραγγελέως, οὗτω δὲ ἐξυπηρετεῖ τὴν μυστικότητα τῶν συναλλαγῶν ἀπὸ τοῦ συναγωνισμοῦ δεδομένου ὅτι συνήθως ὁ παραγγελιοδότης διαθέτει εὐρὴν κύκλον ἀνταποκριτῶν μετ' ὧν ἀπ' εὐθείας συναλλάσσεται.

2) Ἐπιχειρήσιν μεταφορᾶς ἢτοι τὴν ἐπὶ κέρδει ἀνάληψιν τῆς μεταφορᾶς πραγμάτων ἢ προσώπων διὰ γῆς ἢ διὰ τῶν λεγομένων ἐσωτερικῶν ὁδῶν (ποταμῶν, λιμνῶν). Ὁ ἀναλαμβάνων τὴν τοιαύτην ἐργασίαν καλεῖται μεταφορέας, ἢ δὲ κραιβὴ ἢ λαμβάνει κόμιστρον. Ὁ ἡμέτερος Νόμος μεταρράξων τὰς ἐκφράσεις τοῦ Code de Commerce ἐπηρεασμένου ἐκ τῆς δι' ἀμαξῶν μεταφορᾶς «Prix de la Voiture, Voiturier ἀποκαλεῖ τὰ πρόσωπα ταῦτα ἀγωγιάτην τὸ δὲ κόμιστρον, ἀγῶγιον.»

Εἰς ἀμφοτέρας τὰς δύο ταύτας βοηθητικὰς τοῦ κυρίως ἐμπορίου ἐργασίας, προέχων εἶναι ὁ χαρακτήρ αὐτῶν ὡς ἐπιχειρήσεων, ἀπαιτεῖται δηλονότι ἵνα αἱ πράξεις αὗται θεωρηθῶσιν ἐντικειμενικῶς ἐμπορικαὶ ὅπως ὁ πᾶσι συγκεκροτῶν ἐν ὁργανῶσι ἀλληλοεξηρημένα τὰ τεχνικὰ καὶ οἰκονομικὰ στοιχεῖα εἶναι χαρακτηριστικοῦ τὸ μόνιμον καὶ συνεχὲς ἐμπορικῶς τῆς ἐπιχειρήσεως. Οὕτω δὲν ἐνέχεται ἐμπορικῶς ὁ πατήρ ὁ ἀποσιέλλων διὰ τοῦ σιδηροδρόμου τρόφιμα εἰς τὸν ἐν Ἀθήναις σπουδάζοντα υἱόν του.

Γ) Ἐπιχειρήσεις γενικωτέρας σημασίας.

Διὰ τοῦ ὅρου τούτου ἐνοοῦμεν εἰδικώτερον.

1) Ἐπιχειρήσιν προμηθείας ἢτοι τὴν συμβατικὴν ἐπὶ κέρδει ἀνάληψιν τῆς προχῆς ἐφ' ἧς ἢ περιοδικῶς τῆς κυριότητος ἢ τῆς χρῆσεως ἀντικειμένων ἀξίως ἅτινα ὁ μέλλων νὰ προμηθεύσῃ σκοπεῖ ν' ἀποκτήσῃ ἐκ τῶν ὑστέρων. Ἐκ τοῦ ὁρισμοῦ ἀντιλαμβανόμεθα ὅτι πᾶν ἀντικείμενον ἐνώματον ἢ ἀνώματον δύναται νὰ εἶναι ἀντικείμενον τῆς ἐπιχειρήσεως προμηθείας εἴτε τρόφιμα, ἐνδύματα χρωστικὰ κλπ.

2) Ἐπιχειρήσιν χειροτεχνίας ἢτοι τὴν βιομηχανικὴν μετατροπὴν τῶν πρώτων ὑλῶν εἰς πρᾶγματα χρήσιμα. Ἐν προκειμένῳ κατ' ἐξοχὴν ἀνευρίσκομεν τὸν χαρακτήρα τῆς ἐπιχειρήσεως δηλονότι τὴν ὀργανωμένην συγκλίτρωσιν τῶν στοιχείων τῆς παραγωγῆς δηλονότι πρώτης

ύλης κεφαλαίου και έργασίας και τήν επί κέρδει εξυπηρέτησιν τοῦ καινοῦ.
β) Ἐπιχείρησιν πρακτορίας, ἥτοι τήν ἐπὶ κέρδει παροχὴν πρὸς τὸ κοινὸν πάσης φύσεως ἰδιωτικῶν ὑπηρεσιῶν οἷον διαφημίσεων πωλήσεως ἐντύπων, ἐφημερίδων, εἰσπράξεως ἐνοικίων κλπ. Ἐν προκειμένῳ προέχει τὸ μὲν ὁ ἰδιωτικὸς χαρακτήρ τῶν τοιούτων ἐπιχειρηματιῶν τὸ δὲ ἡ παροχὴ τῶν ὑπηρεσιῶν πρὸς τὸ κοινὸν ἐν γένει. Διὰ τοῦτο δὲν εἶναι ἐπιχειρηματίας πρακτορίας ὁ πράκτωρ ὠριομένης ἀτμοπλοϊκῆς ἐταιρείας, εἴτε ἀφ' ἑτέρου ὁ δικηγόρος ἐνεργῶν ἐξωδίκως τοιαύτας πράξεις διότι προέχει παρ' αὐτῷ ἡ ἰδιότης τοῦ δημοσίου λειτουργοῦ.

γ) Ἐπιχειρήσεις πλειστηριάσεων, ἥτοι ἡ ἐπὶ κέρδει ἀνάληψις τῆς ἰδιωτικῆς διὰ πλειστηριασμοῦ πωλήσεως ἀλλοτρίων κινήτων πραγμάτων, τελούντων ὑπὸ τὴν φύλαξιν τοῦ πλειστηριαστοῦ ὅστις ἀμείβεται διὰ ποσοστοῦ ἐπὶ τοῦ τιμήματος τῶν ὑπ' αὐτοῦ ἐκτελουμένων πωλήσεων. Ἡ ἐπιχείρησις πλειστηριάσεων προσομοιάζει πρὸς τὴν ἐπιχείρησιν τῶν γενικῶν ἀποθηκῶν αἵτινες φυλάττωσιν τὰ παρ' αὐταῖς ἀποθηκευμένα ἐμπορεύματα καὶ διευκολύνουσι τὴν ἐπ' αὐτῶν σύναψιν δανείων.

δ) Ἐπιχειρήσεις δημοσίων θεαμάτων, ἥτοι τήν ἐπὶ κέρδει παροχὴν εἰς τὸ κοινὸν δημοσίας ψυχαγωγίας οἰασθῆποτε φύσεως. Χαρακτηριστικὴ ἐν προκειμένῳ εἶναι ἡ κερδοσκοπία τοῦ ἐπιχειρηματιοῦ καὶ κατὰ συνέπειαν δὲν ἀσκεῖ ἐπιχειρήσιν δημοσίων θεαμάτων ἢ ἐπιτροπῇ τῶν ὀλυμπιακῶν ἀγώνων ἢ ὁ Παρνασσός.

Δ) Ἐμπορικαὶ σχέσεις λόγῳ τῆς τυπικῆς αὐτῶν μορφῆς

Τοιοῦται εἶναι

1) **Μεσιτικαὶ ἐργασίαι** : ἥτοι πᾶσαν ἐμισθον μεσολάθεισιν πρὸς κατάρτισιν συμβάσεως τινέ. Ὁ μεσίτης ἀμείβεται διὰ τῆς λεγομένης μεσιτείας ἥτοι ποσοστοῦ ἐπὶ τῆς ἀξίας τῆς κλεισμένης συμβάσεως. Τὸ διακρίνον τὴν μεσιτείαν ἀπὸ τῆς παραγγελίας εἶναι ὅτι ὁ μεσίτης ἐνεργεῖ ἐμπορικῶς ἔστω καὶ μίαν πράξιν μεσιτείας ἐκτελῶν ἐνῶ ἐν τῇ παραγγελίᾳ ὡς εἴπομεν ἀπαιτεῖται ὀργάνωσις.

Κολλυβιστικαὶ ἐργασίαι, συναλλαγματικαί, ἀποστολαὶ χρημάτων ἀπὸ τόπου εἰς τόπον.

Διὰ τοῦ δρου κολλυβιστικαὶ ἐργασίαι ἐννοεῖ ὁ νόμος τὴν ἐπὶ κέρδει ἀνταλλαγὴν ἡμεδαπῶν ἢ ἀλλοδαπῶν νομισμάτων. Ὁ ἐνεργῶν τὰς πράξεις ταύτας ἀμείβεται διὰ ποσοστοῦ καλουμένου «κόλλυβον».

Συναλλαγματικὴ ὡς καὶ γραμματίων εἰς διαταγὴν τέλος δὲ τραπεζικὴ ἐπιταγὴ εἶναι τὰ ὄργανα διὰ τῶν ὁποίων συντελεῖται ἢ ἀπὸ τόπου εἰς τόπον μεταφορὰ χρημάτων ἀνευ αὐτουσίας μεταφορᾶς χρήματος. Ἰσοσὸν ἢ συναλλαγματικὴ ὅσον καὶ τὸ γραμματίων εἰς διαταγὴν ρυθμίζονται διὰ νεωτέρου νόμου τοῦ 5280)1931 ὅστις ἐκύρωσε διεθνῆ σύμβασιν εἰς τὴν μετέσχον τὰ Βαλκάνια αἱ Σκανδιναυκῆ καὶ χῶραι, αἱ Βαλτικαὶ χῶραι ἢ Γαλλία, ἢ Γερμανία, ἢ Ἰσπανία, τὸ Βέλγιον, ἢ Ἑλβετία, καὶ τινὰ τῶν κρατῶν τῆς Νοτίου Ἀμερικῆς.

Ἡ ἐνοποίηση αὕτη τοῦ Δικαίου τῆς συναλλαγματικῆς καὶ τοῦ γραμματίου εἰς διαταγὴν σπουδαίως διευκόλυνε τὴν ἀνάπτυξιν τῶν διεθνῶν συναλλαγῶν, παρ' ἡμῶν δὲ ἤρε πλείστας ἀσφαλείας καὶ ἀτελείας τοῦ πρότερον λοχούοντος Δικαίου.

Ἐν συνεχείᾳ ὁ νόμος ρυθμίζων τὰς ἀντικειμενικῶς ἐμπορικὰς πράξεις καθορίζει ὡς τοιαύτας,

1) **Πᾶσαν ἐπιχείρησιν κατασκευῆς πλοίου πρὸς τὴν ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τοῦ κράτους ναυτιλίαν χρησίμου.**

2) **Πᾶσαν ἀγορὰν πώλησιν ἢ μεταπώλησιν τοιούτου πλοίου.**

3) **Ὅλας τὰς θαλασσίας ἀποστολάς.**

4) **Πᾶσαν ἀγορὰν ἢ πώλησιν ἀρμένων, ἐξαρτίων καὶ ζωοτροφῶν.**

5) **Πᾶσαν ναύλωσιν, πᾶν ναυτικὸν δάνειον, πᾶσαν σύμβασιν ἀσφαλείσεως ἐναντίον θαλασσίων κινδύνων καὶ πᾶσαν σύμβασιν μισθώσεως τῶν λεγομένων ἐργατῶν θαλάσσης.**

Διὰ τῆς ἀνωτέρω γενομένης ἀπαριθμήσεως καθίσταται προφανές ὅτι ὁ νομοθέτης σκοπεῖ νὰ ὑπάγῃ εἰς τὴν ρύθμισιν τῶν ἐμπορικῶν σχέσεων πᾶσαν κερδοσκοπικὴν πράξιν τῆς θαλασσίας ἐμπορίας ἥτοι ὅχι μόνον τὰς ἀμέσους πράξεις τὸς σχετιζομένας πρὸς τὴν μεταφορὰν διὰ θαλάσσης ἀνθρώπων ἢ πραγμάτων ἀλλ' ἐπίσης καὶ πᾶσας τὰς πράξεις αἵτινες συμβάλλουσι πρὸς τὴν πραγματοποίησιν τοῦ αὐτοῦ σκοποῦ.

Χαρακτηριστικὸν εἰς πᾶσας ταύτας τὰς ἀντικειμενικῶς ἐμπορικὰς πράξεις εἶναι ἡ ἐπὶ κέρδει ἀνάμιξις τοῦ ἐνεργοῦντος ταύτης ἥτις δύναται νὰ ἐμφανισθῇ τῶν μονομερῶς ὅσον καὶ ἀμφιμερῶς διότι θεθαίως ὁ ναυτολογοῦμενος ἐργάτης θαλάσσης δὲν ἐκτελεῖ ἐμπορικὴν πράξιν τοῦναντίον δὲ ὁ ναυτολογῶν ἐφοπλιστής.

Ἐπειδὴ ἐξητάσαμεν τὰς ἀντικειμενικῶς ἐμπορικὰς πράξεις ἀνάγκη νὰ εἰσεέλθωμεν εἰς τὴν ἐξέτασιν τῆς ἐννοίας τοῦ ἐμπόρου κατὰ τὸν ἡμέτερον ἐμπορικὸν νόμον.

Κατὰ τὸν νόμον ἐμπορος εἶναι πᾶς ὅστις μετέρχεται πράξεις ἐμπορικὰς καὶ κύριον ἐπάγγελμα ἔχει τὴν ἐμπορίαν.

Κατ' ἀκολουθίαν ἵνα τις εἶναι ἐμπορος πρέπει τὸ μὲν νὰ ἐκτελῇ πράξεις ἐμπορικὰς ἐκεῖνας δηλονότι τὰς ὁποίας ἀνεφόρομεν προηγουμένως καὶ νὰ ἐκτελῇ ταύτας κατὰ σύνηθες ἐπάγγελμα. Ἀμφοτέρω τὰ στοιχεῖα ταῦτα εἶναι καθαρῶς πραγματικὰ ἀπόκεινται δὲ εἰς τὴν τελικὴν κρίσιν τοῦ Δικαστηρίου.

Τὸν χαρακτηρισμὸν προσώπου τινὸς ὡς ἐμπόρου ἐπακολουθεῖ α) ἢ πτώχευσις αὐτοῦ β) ἢ ὑποχρέωσις πρὸς τήρησιν τῶν λεγομένων ἐμπορικῶν βιβλίων γ) ἢ προσωπικὴ κράτησις αὐτοῦ διὰ τὰς ἐμπορικὰς αὐτοῦ ὀφειλάς. Ὡς πᾶν ἄτομον ἢ πρὸς ἐνέργειαν ἐμπορικῶν πράξεων ἱκανότης παρα τῇ ἐμπόρῳ, ἀπαιτεῖ τὴν κατὰ τὸ ἀστικὸν δίκαιον ἱκανότητα πρὸς τὸ δικαιοπρακεῖν.

Ἀπὸ τῆς ἀρχῆς ταύτης ἀπομακρύνεται ὁ ἐμπορικὸς νόμος ἀντιτιθέμενος ἐν ταύτῃ πρὸς τὰς διακρίσεις τοῦ ἀστικοῦ Δικαίου ὡς πρὸς τὸν ἀνήλικον ὅστις εἶναι ἀνευ διακρίσεως ἀνίκανος πρὸς ἐνέργειαν ἐμπορικῶν πράξεων. Περὶ ἐνεργείας ἐμπορικῶν πράξεων διὰ τοῦ ἀντιλήπτορος, τοῦ κηδεμόνος, ἢ τοῦ ἐπιτρόπου οὐδὲ λόγος δύναται νὰ γίνῃ τὸ μὲν διότι δὲν εὑρηται ἐν τῷ νόμῳ διάταξις ἐξ ἧς νὰ κάμπτεται τὸ ἀπόλυτον τῆς ἀνικανότητος τοῦ ἀνήλικου ἐμπόρου καὶ νὰ ἐπιτρέπεται ἢ κατ' ἀναλογίαν ἐφαρμογῇ τῶν διατάξεων ταύτων τὸ δὲ διότι τὸ σύνολον τῶν διατάξεων τοῦ νόμου περὶ ἐπιτροπείας καὶ κηδεμονίας, προβλέπει διατυπώσεις τόσον πολυπλόκουσ καὶ ἀπαιτούσας τόσον χρόνον ὥστε ἡ τήρησις αὐτῶν νὰ ἔρχεται εἰς ἀπόλυτον σύγκρουσιν πρὸς τὸ εὐέλκτον καὶ ταχὺ τῆς ἐμπορικῆς συναλλαγῆς ἥτις ἵνα ἐπιτύχῃ ἀπαιτεῖ ταχύτητα, μυστικότητα περὶ τὴν ἐκτέλεσιν καὶ ἀπαλλαγὴν ἀπὸ παντὸς τύπου ἢ τοῦλάχιστον τὴν ὑπαρξιν τύπων εὐχερῶν περὶ τὴν ἐκμάθησιν καὶ δυναμένων ταχέως καὶ ὀλιγοδαπάνως νὰ τηρηθῶσιν.

Περὶ ἐμπορικῶν βιβλίων

Ἡ ἀσκησις τοῦ ἐμπορικοῦ ἐπαγγέλματος εἶναι συμφυῆς πρὸς τὴν ἀνάγκην

της υπό του εμπόρου τηρήσεως βιβλίων και της εν τοις βιβλίοις αναγραφής των γεγονότων εκείνων άτινα επιρραζώσιν οικονομικώς τον έμπορον.

Διά της τηρήσεως των βιβλίων τούτων ο έμπορος διευκολύνεται εις την άποδειξιν των πολυαριθμών και συνεχώς επαναλαμβανόμενων προς τρίτους συναλλαγών, άφ' ετέρου δε οι τρίτοι ούτοι διευκολύνονται εις τόν ν' αποδείξωσιν τές κατά του εμπόρου ζειώσεις αυτών.

Εκ της έκφράσεως του νόμου παρέπεται ότι πώς έμπορος υποχρεούται εις την τήρησιν των βιβλίων τούτων, έξαιρέσει των μικρεμπορών εκείνων όν ή έμπορία συγγέεται εν πολλοίς προς χειρωνακτικήν εργασία ή άκκιτελ συνεχεις άπό τόπου εις τόπον μεταβάσεις, δηλονότι μικρεμπόρους υπαιθρούς πωλητάς, πλανοδούς κ.λ.π. (Marchands des quatre saisons).

Τά εκ του ήμετέρου νόμου υποχρεωτικώς τηρούμενα βιβλία είναι:

α) Τό ήμερολόγιον

Εις τούτο κατά τον νόμον αναγράφονται πάσαι αι από ημέρας εις ημέραν άπαιτήσεις και όφειλαι του εμπόρου, εν γένει πάν ότι ούτος λαμβάνει και πληρώνει και τέλος ή κατά μήνα οικιακή αυτού δαπάνη. Διά του τούτου όρισμού του νόμου καθορίζεται ή καθημερινή χρηματική κίνησις του εμπόρου ούτω δε τό ήμερολόγιον παρέχει πιστήν εικόνα της καθημερινής χρηματικής ληψιδόσιας του εμπόρου. Βεβαίως όσάκις πρόκειται περι εμπόρου άσκούντος έμπορίον διενεργούμενον διά μικρών πράξεων και τοις μετρητοίς (λιανικώς) ούδέν έμποδίζει όπως αναγράφεται εν τή βιβλίω άφ' άπαξ τό σύνολον των πράξεων της ημέρας.

Ανάλογον προς τό ήμερολόγιον, είναι τό ήμερολόγιον του πλοίου, εις την τήρησιν του όποιου υποχρεούται ο πλοίαρχος. Είς τό βιβλίον τούτο αναγράφει ο πλοίαρχος πώς γεγονός χρηματικόν ή μή όπερ ένδιαφέρει τό πλοίον, τό πλήρωμα και τόν υπό έκτέλεσιν πλοον, ουσιαστικώς δε έπειδή ο πλοίαρχος είναι νόμιμος αντιπρόσωπος του πλοιοκτήτου πρόκειται περι προσθέτου βιβλίου όπερ πρέπει να τηρή ή πλοιοκλήτης.

β) Βιβλίον άντιγραφής έπιστολών.

Είς τό βιβλίον τούτο όπερ ο νόμος άποκαλει «ράκελλον» ο έμπορος υποχρεούται να τηρή τές έπιστολάς τές όποιας λαμβάνει ως έπίσης και ν' αντιγράφη τές έπιστολάς τές όποιας άποστέλλει. Έννοείται δε οι έμποροι προς τό ίδιον αυτών συμφέρον έκτεταίνωσιν την εκ της διατάξεως τούτης υποχρέωσιν των τηρούντες τά τηλεγραφήματα, τές φορτωτικάς, τά έξοφλημένα χρηματόγραφα, αντίγραφα τιμολογίων κ.λ.π. Σήμερον δέν γίνεται πλέον ή διά του γνωστού μηχανικού τρόπου, άντιγραφή των έπιστολών, (copie) άλλή ο έμπορος άπλώς φυλάσσει τά αντίγραφα των διά γραφομηχανής γραφομένων έπιστολών άτινα εις τό τέλος του έτους βιβλιοδετεί και υποβάλλει εις τές νομίμους δικτυώσεις περι των κατωτέρω.

γ) Βιβλίον άπογραφών

Είς τούτο κατά τον νόμον ο έμπορος καταγράφει κατά έτος τό σύνολον των κινητών και άκινήτων αυτού των άπαιτήσεων και των όφειλών του. Διά του βιβλίου τούτου επιτυγχάνεται ούτως ελαείν μία άνασκόπησις της περιουσιακής καταστάσεως του εμπόρου κατά τό διαρρηθσαν έτος.

Τά τρία τούτα βιβλία είναι εκείνα τά έκείνα ο έμπορος τηρεί υποχρεωτικώς

και κατά άπαιτησιν του νόμου. Οι έμποροι όμως τηρούσιν και άλλα βιβλία καλούμενα προαιρετικά ή βοηθητικά και τούτα είναι τό πρόχειρον ήτοι βιβλίον εις τό προχείρως σημειούνται αι καθημέραν πράξεις ένα κατόπιν έν άνέσει μεταγράφωσιν εις τό ήμερολόγιον, τό καθολικόν ήτοι βιβλίον εις τό όπειον αναγράφονται κατά σειράν οι λογαριασμοί του εμπόρου μετ' εκείνων μεθ' όν ούτος συναλλάσσεται επί πιστοχρεώσεσι. Είναι γνωστόν ότι τό βιβλίον τούτο τηρείται υπό παράλληλον σύστημα αναγραφόμενων εις δύο παραλλήλους σελίδας των πράξεων υπό τας επικεφαλίδαι «δοῦναι» και «λαβεῖν», τό βιβλίον ταμείου, τό βιβλίον συναλλαγμάτων και γραμματίων κ.λ.π. Τά βιβλία τούτα τηρούσιν οι έμποροι προς ίδιαν αυτών εύκολίαν μή όντες προς τούτα υποχρεωμένοι υπό του νόμου. Η τήρησις όμως αυτών διευκολύνει τούς έμπόρους τόσον άπό άπέψιως λογιστικής έσον και προς τόν σκοπόν της ανά πάσαν στιγμήν γνώσεως της οικονομικής καταστάσεως του εμπόρου.

Η μέθοδος της τηρήσεως των έμπορικων βιβλίων δέν ένδιαφέρει τον Έμπορικόν Νόμον. Ο έμπορος είναι έλεύθερος να ακολουθήθηγ πάν σύστημα της έκλογής αυτού. Τα συστήματα τούτα είναι δύο, τό άπλογραφικόν και τό διπλογραφικόν. Ταύτα είναι γνωστά εξ άλλης διδασκαλία, ώτε δέν πρόκειται ν' άσχοληθώμεν περι αυτών.

Τά βιβλία τούτα άτινα υποχρεωτικώς τηρεί ο έμπορος είναι κατά άπαιτησιν του νόμου βιβλιοδετημένα πρό της χρήσεώς των και άριθμούνται μονογραφώσιν θεωρούνται υπό του Προέδρου των Πρωτοδικών. Διά των διατυπώσεων τούτων εξασφαλίζεται ή συνοχή και τό άκριβές των έν τοις βιβλίοις έγγραφών εις τρόπον ώστε ν' άποφεύγεται ή όποβολή φύλλων.

Τούτα τηρούνται εις την έλληνικήν υποχρεωτικώς και διατηρούνται υπό του εμπόρου επί δεκαετίαν υπό την έννοιαν ότι ο έμπορος δύναται μετά την πάροδον του χρόνου τούτου να καταστρέψη τούτα και καλούμενος εις επίδειξιν αυτών να δικαιολογηθή διά την μή διαφύλαξιν των βιβλίων τούτων.

Σκοπός του νόμου διά της τηρήσεως των υποχρεωτικών βιβλίων είναι όχι μόνον διευκάλυνσις του εμπόρου άλλά κυρίως ή εξασφάλισις μέσου άδαπάνου εύχερούς και άσφαλοϋς προς άπόδειξιν των έμπορικων συναλλαγών. Ωστε ο σκοπός των έμπορικων βιβλίων, είναι κυρίως άποδεικτικός των μεταξύ έμπορικων συναλλαγών.

Ίδωμεν νύν τί άποδεικνύουν τά έμπορικά βιβλία δηλονότι ποία ή άποδεικτική αυτών δύναμις.

Η ισχύς αυτή καθορίζεται εις τά άρθρα 12 και 13 του έμπορικού Νόμου. Κατά τά άρθρα τούτα τά τακτικώς τηρούμενα έμπορικά βιβλία δύναται να χρησιμοποιήσιν ένώπιον του δικαστηρίου προς άπόδειξιν εναντίον του εμπόρου και υπέρ αυτού.

Η ως άνω άρχή γίνεται δεκτή υπό την διάκρισιν ότι μεταξύ μέν διαδίκων άμφοτέρων εμπόρων τά έμπορικά βιβλία άποτελοῦσιν έντελη άπόδειξιν, τούναντίον μεταξύ διαδίκων εξ όν ο εις μόνον είναι έμπορος τά έμπορικά βιβλία άποδεικνύωσιν μόνον όσον άφορά τό μέγεθος της άπαιτήσεως και δή επί έν έτος έκτός εάν ο χρεώστης άνεγνώρισεν τό χρέος του υπογράφας επί του βιβλίου. Λέγοντες ότι ή άπόδειξις άφορά μόνον τό μέγεθος της άπαιτήσεως, έννοοῦμεν ότι τά παραγωγικά γεγονότα του δικαιώματος δέον άλλως ν' άποδειχθώσιν δι' άλλων άποδεικτικων μέσων, άφοῦ δε ούτω άποδειχθώσιν, άφοῦ δηλονότι άποδειχθῆ, ότι όφειλέτης πράγματι όφείλει τότε δεχόμεθα τό παρόν της όφειλής του εκ του έμπορικού βιβλίου.

Ἡ ἀποδεικτικὴ ἰσχὺς περιορίζεται μόνον εἰς τὰ ὑποχρεωτικὰ ἐμπορικὰ βιβλία ἐν τῷ τῷ προαιρετικῷ ἐμπορικῷ βιβλίῳ δύναται νὰ χρησιμεύσωσιν εἰς τὸ δικαστήριον πρὸς συμπλήρωσιν τῆς ἀλλοθεν χωρούσης ἀποδείξεως διὰ τῆς συναγωγῆς τεκμηρίων.

Ἡδὴ θὰ πραγματευθῶμεν περὶ θεσμοῦ τινος τῆς ὁμαδικῆς ἀσκήσεως τοῦ ἐμπορικοῦ ἐπαγγέλματος ἕως ἐν τῇ συγχρόνῃ οἰκονομίᾳ ἀπέκτισσε μεγίστην σπουδαιότητα λαμβανόμενου ὑπ' ὄψιν ὅτι σχεδὸν πᾶσαι αἱ σπουδαιότεραι μορφαὶ τῆς ἐμπορικῆς δραστηριότητος ἔλαβον τὸν τύπον τοῦτον δηλονότι τὸν τύπον τῆς ἀνωνύμου ἐταιρείας καὶ διὰ τοῦτο ἐθεώρησα προσήκον ν' ἀσχοληθῶ περὶ αὐτῆς ἐν ἰδιαιτέρῳ τμήματι λαμβάνον ὑπ' ὄψιν μου τὸ ἐνδιαφέρον ὅπερ ἡ ἐξέτασις τοῦ θεσμοῦ τούτου ἔχει διὰ τοὺς ἀκροατὰς τῆς σχολῆς βιομηχανικῶν σπουδῶν.

Ὁ ἡμέτερος Νόμος εἰς τὸ ἄρθρον 19 ἀναγνωρίζει τρία εἴδη ἐταιρειῶν. Τὴν ὁμόρρυθμον, τὴν ἑτερόρρυθμον καὶ τὴν ἀνώνυμον. Τὰ δύο πρῶτα εἴδη τῆς ἐταιρείας δὲν ἐνδιαφέρουν ἀπολύτως λαμβανόμενου ὑπ' ὄψιν ὅτι ἡ ἐξέτασις αὐτῶν ἀνήκει εἰς τοὺς νομικοὺς ἀσχολουμένους νὰ καθορίζωσι τὰς ἐξ αὐτῶν σχέσεις Ἀστικοῦ Δικαίου. Ἡμεῖς κυρίως θ' ἀσχοληθῶμεν μὲ τὴν ἀνώνυμον ἐταιρείαν. Ὁ ἡμέτερος ἐμπορικὸς Νόμος ἀφιέρωνε 10 ἄρθρα διὰ τὴν ρύθμισιν τῶν ἀνώνυμων ἐταιρειῶν καὶ ὡς ἀντιλαμβάνεσθε τοιαύτη ρύθμισις ἦτο ὅπως ἀνεπαρκῆς κυρίως ἐκ τῆς τεραστίως ἀναπτύξεως καὶ διαδόσεως τοῦ θεσμοῦ τούτου παρ' ἡμῖν. Ἐδέγησε ὅθεν νὰ ληφθῇ ἰδιαιτέρα νομοθετικὴ πρόνοια περὶ τοῦ θεσμοῦ τῶν ἀνώνυμων ἐταιρειῶν ἣτις καὶ ἐλήφθη διὰ τοῦ νόμου 2190 τοῦ 1920 ἕως εἰδικῶς ἐρρύθμισε τὰ τοῦ θεσμοῦ τούτου καὶ ἕως θεβελῶς ὑπέστη μέχρι σήμερον παλλὰς τροποποιήσεις ὑπαγορευθείσας τῶν ὑπὸ τῶν μεταγενεστέρων τροποποιήσεων τῶν οἰκονομικῶν συνθηκῶν ὅσον καὶ ὑπὸ τῆς ἐν τῷ μεταξὺ δικαστηριακῆς πρακτικῆς. Πάντως ὁ νόμος ἀποτελεῖ τὸ βασικὸν νομοθέτημα ἐπὶ τοῦ θεσμοῦ τούτου ἕως παρ' ἕλα ταῦτα δὲν εἶναι ἄμοιρος σφαλμάτων τῶν ὁποίων ἐπανειλημμένως κατεδείχθη ἡ ἀνάγκη τῆς διορθώσεως.

Τὸ νὰ ὀρίζη τις τί εἶναι ἀνώνυμος ἐταιρεία ἀποτελεῖ προσπάθειαν προωρισμένην νὰ περιλάβῃ στοιχεῖα ἀνευ σημασίας εἰς τὴν ὄρισιν νὰ εἶναι ἢ ὑπὲρ τὸ ὅσον εὐρύς ἢ στενός. Διὰ τοῦτο καὶ ὁ νόμος ἀπέφυγε νὰ δώσῃ ὄρισιν ὡς καὶ αἱ λοιπαὶ νομοθεσίαι πλὴν τοῦ Ἑλβετικοῦ Κώδικος ἕως ἐν ἄρθρῳ 612 ὀρίζει τὴν ἀνώνυμον ἐταιρείαν κατὰ τοιοῦτον τρόπον ὥστε ἔδωκε λαβὴν εἰς πλῆθος ἀντιρῆσεων καὶ προσθηκῶν καθιστωσῶν τὸν ὄρισμόν ἀχρηστον. Ἡμεῖς ἀνευ ἀξιώσεως ἀπολύτου ὀρθότητος δυνάμεθα πρὸς εὐκολίαν νὰ καθορίσωμεν ὡς ἀνώνυμον ἐταιρείαν τὴν ἐμπορικὴν ἐκείνην ἐταιρείαν ἣτις ὀνομαζομένη ἀπαραιτήτως ἐκ τοῦ εἴδους τῆς ἐπιχειρήσεως τὴν ὁποίαν ἀσκεῖ ἔχει κεφάλαιον διαφούμενον εἰς μετοχὰς εὐχερῶς μεταβιβαζόμενας οἱ δὲ ἑταῖροι αὐτῆς εὐθύνονται μόνον μέχρι τοῦ ποσοῦ τῆς εἰσφορᾶς των. Ἐκ τοῦ ὀρισμοῦ τούτου δυνάμεθα νὰ συναγάγωμεν ὅτι τὰ ἐξέχοντα χαρακτηριστικὰ τῆς ἀνώνυμου ἐταιρείας εἶναι ἄφ' ἑνὸς μὲν τὸ περιορισμένον τῆς εὐθύνης τῶν ἑταίρων οἱ ὅποιοι εὐθύνονται μόνον μέχρι τοῦ ποσοῦ τῆς εἰσφορᾶς των καὶ ἄφ' ἑτέρου τὸ εὐκόλως μεταβιβαστὸν τῆς ἐταιρικῆς μερίδος, δηλονότι τοῦ ἀνωμόμου τίτλου.

Ὁ νόμος καθορίζει ἐν εἰδικῇ διατάξει τὰ τῆς συγκροτήσεως τῆς ἀνωμόμου ἐταιρείας παρέχων ἕνα σκελετὸν ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ὁποίου οἱ συμβαλλόμενοι καθορίζουν τὰ τῆς οὐστάσεως τῆς ἐταιρείας. Ὅτι νὰ ὑπάρξῃ ἀνώνυμος ἐταιρεία ἀνάγκη ὅπως ἡ περὶ οὐστάσεως αὐτῆς σύμβασις, περιβληθῇ τὴν ἰδιαιτέραν μορφήν τοῦ λεγομένου καταστατικοῦ. Τὸ καταστατικὸν τοῦτο ἀποτελεῖται ἀπὸ τοὺς κανόνας οἱ ὅποιοι μέλλουν νὰ διέπουν τὴν ἐταιρείαν κατ' ὄλον τὸν χρόνον τῆς υπάρξεως αὐτῆς. Ὁ δὲ νόμος ἀρκεῖται ν' ἀπαιτήσῃ ὅπως τὸ καταστατικὸν τοῦτο περιέχῃ

ὄρισμένα στοιχεῖα πέραν τῶν ὁποίων οἱ συμβαλλόμενοι εἶναι ἐλεύθεροι νὰ ρυθμίσωσι κατὰ τὸ δοκοῦν τὰς σχέσεις τῆς ἐταιρείας.

Ἡ ἀνώνυμος ἐταιρεία συνιστᾶται διὰ συμβολαιογραφικοῦ ἔγγραφου, τοῦτο δὲ ὑποβάλλεται εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Ἑθνικῆς Οἰκονομίας ἐνθα δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ ἐγκρίνεται. Ἡ τοιαύτη ὑπουργικὴ ἀπόφασις δημοσιεύεται εἰς τὸ ὑπὸ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως ἐκδιδόμενον δελτίον ἀνωμόμων Ἐταιρειῶν. Ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς ὑπουργικῆς ταύτης ἀποφάσεως ἀρχεῖται ἡ νομικὴ ὑπαρξίς τῆς ἐταιρείας. Ἡ ἀνώνυμος ἐταιρεία διακρίνεται ἐκ τῆς ἐπωνυμίας αὐτῆς τὴν ὁποίαν ἀσκεῖ. Εἰς τὴν ἐπωνυμίαν ταύτην συνήθως βλέπομεν τὸ ὄνομα φυσικοῦ τινος προσώπου (ἀνώνυμος ἐταιρεία Παυλόπουλος) ἢ τὸ ὄνομα ἑτέρας ἐμπορικῆς ἐταιρείας (Χ. Θεολογίτης καὶ Σία) Α.Ε.).

Ἡ ἐταιρεία ἔχει ἔδραν δῆμον τινὰ ἢ Κοινότητα τοῦ Ἑλληνικοῦ βασιλείου.

Ἡ ἀνώνυμος ἐταιρεία διοικεῖται ὑπὸ δύο συλλογικῶν ὀργάνων τοῦ διοικητικοῦ Συμβουλίου καὶ τῆς γενικῆς συνελεύσεως. Τὰ δύο ταῦτα συλλογικὰ ὄργανα εἰς ὧν ἡ μὲν γενικὴ συνέλευσις ἀποτελεῖ τρόπον τινὰ τὴν νομοθετικὴν ἐξουσίαν τῆς ἀνωμόμου ἐταιρείας καὶ τὸ διοικητικὸν Συμβούλιον ὅπερ εἶναι τὸ ἐκτελεστικὸν ὄργανον τῶν ἀποφάσεων τῆς γενικῆς συνελεύσεως, ἀμοιβαίως ἀλληλοσυμπληρούμενα καὶ τελούντα ἐν στενῇ συνδέσει, συναρετῇ καὶ ἀλληλεξαρτήσεϊ πράττουσιν τὸ ἐταιρικὸν συμφέρον διὰ τῆς ἐκτελέσεως τοῦ ἐταιρικοῦ σκοποῦ καὶ ἡ μὲν γενικὴ συνέλευσις συνερχομένη κατ' ἀρχὴν δικστήματα εἶναι πολυμελεστέρα ἐφ' ὅσον πάντες οἱ μέτοχοι ἀντιπροσωπεύονται ἐν αὐτῇ. Ταύταντιον τὸ διοικητικὸν συμβούλιον τακτικῶς ἀπαξ τοῦ μηνὸς συνερχόμενον εἶναι ὀλιγομελέστερον (ἢ πέντε ἕως δεκαπέντε μέλη) ἕνα ταχέως ἀπορκαίσει καὶ ταχέως ἐκτελεῖ.

Αὐτὸ τοῦτο τὸ διοικητικὸν συμβούλιον ἀποτελεῖ τὸν νόμιμον ἐκπρόσωπον τῆς ἐταιρείας τὴν ὁποίαν παριστᾷ διὰ τοῦ Προέδρου αὐτοῦ.

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον δύναται καὶ αὐτὸ νὰ μεταβιβάσῃ τμήμα τῶν ἐξουσιῶν ἢ καὶ ἀπάσας ταύτας εἰς ἕν ἢ πρὸς ἄλλους ὅσον πάντως τελεῖ ὑπὸ τὸν ἀμεσον ἐλεγχον καὶ ἐποπτείαν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἐν ὄνόματι αὐτοῦ καὶ παριστῶσιν τὴν ἀνώνυμον ἐταιρείαν.

Ἡ Γενικὴ Συνέλευσις ἣτις κατ' ἀπαιτήσιν τοῦ νόμου συνέρχεται ἀπαξ τοῦ ἔτους ἀποτελεῖται ἀποτελεῖται ἀπὸ τὸ σύνολον τῶν μετόχων καὶ ἀποφασίζει ἐπὶ παντὸς θέματος ἀφορῶντος τὴν ἐταιρείαν διὰ ψηφοφορίας. Ἡ Γενικὴ Συνέλευσις ἀποτελεῖ ἐπίσης τὸν κριτὴν τῶν πράξεων τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τὸν ἐλεγκτὴν τῆς καθ' ὅλου οἰκονομικῆς διαχειρίσεως τῆς ἐταιρείας καὶ τέλος τὸ ἔχον τὴν ὑπερτάτην ἐξουσίαν ἐν τῇ ἐταιρικῇ ὀργάνῳ.

Διὰ τῶν δύο τούτων ὀργάνων ἐπιτυγχάνεται ἡ ἀσφαλὴς διεύθυνσις τῶν ἐταιρικῶν υποθέσεων καὶ ἡ ἐξασφάλισις τῶν συμφερόντων τῶν μετόχων. Εἰς τὸν προαναφερθέντα ὄρισμόν ἐγένετο μνεία τοῦ ἐταιρικοῦ κεφαλαίου. Τὸ ἐταιρικὸν κεφάλαιον «ἐφ' ὀρισμένων ἐπιχειρήσεων προσδιορίζομενον κατὰ κατώτατον ὄριον ὑπὸ τοῦ νόμου» ἀποτελεῖται ἀπὸ τὰς εἰσφορὰς τῶν ἑταίρων εἰς χρῆμα ἢ καὶ εἰς εἶδος. Διαίρεται δὲ εἰς μετοχὰς αἱ ὁποῖαι εἶναι ἢ ὀνομαστικαὶ μετοχαὶ αὐταὶ αἱ ὁποῖαι δὲν εἶναι εἰμῆ ἢ ἀπόδειξις ὅτι συνεισέφερε τις εἰς τὴν ἀνώνυμον ἐταιρείαν δικαιούμενος ἐντεῦθεν νὰ μετέχῃ τῶν κερδῶν καὶ εἰς ἕνα ὄρισμένον ἀριθμὸν ἐξ αὐτῶν καὶ τῆς Διοικήσεως τῆς ἐταιρείας» παρουσιάζουν τὸ χαρακτηριστικὸν ὅτι μεταβιβάσθαι ἀπὸ χειρὸς εἰς χεῖρα σοβαρὰ περιοριστικὰ ἀντικείμενα δι' ἀπλῆς παραδόσεως καὶ ἀνευ τῆς τηρήσεως οὐδενὸς τύπου.

Ούτω ἡ μετοχή ἐνφ' διατηρεῖ τὸν χαρακτήρα αὐτῆς ὡς ἑταιρικήσ συνεισφοράς προσλαμβάνει ἰδιότητος χρήματος ἀποτελοῦσα τὸ εὐχερεστέρως ρευστοποιήσιμον περιουσιακὸν ἀντικείμενον. Ἐν ἤδη εἰς ταῦτα προστεθῆ διὰ αἱ μετοχαὶ διὰ τῆς εἰσαγωγῆς τῶν εἰς τὰ χρηματιστήρια καθίστανται ἀντικείμενα χρηματιστηριακῆς κερδοσκοπίας, ἣτις ὡς γνωστὸν ἐπηρεάζεται ὑπὸ ποικίλων παραγόντων, γίνεται εὐχερῶς ἀντιληπτὸν ὅτι συχνότατα αἱ μετοχαὶ τῶν ἀνωνύμων ἑταιρειῶν προσλαμβάνουν ἀξίας ἃς οὐδαμῶς δικαιολογεῖ ἢ ἀρχῆθεν καταβληθεῖσα εἰσφορά ὑπὸ τοῦ μετόχου κολλῆ δὲ μᾶλλον ἢ πρόδος τῶν ἑταιρικῶν ἐργασιῶν.

Τ Ε Λ Ο Σ

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

- Γ. Α. Ράλλης—Ἐμπορικὸν Δίκαιον Τόμ. I (1883) Τόμ. II (1863) Τόμ. III (1880).
 Σ. Σημίτης—Τόμ. I (1894).
 Σ. Δαμασκηγός—Τόμ. I (1902).
 Σ. Κροκιδάς, Τεύχη I, II, III (1894—1903).
 Θ. Πιτμεζῆς. Ἐμπορικὸν Δίκαιον 1929.
 Lyon—Caen et Renault—Traité de droit Commercial 1922.
 Thaller—Percerou—Traite élémentaire de droit commercial 1887.
 P. Huvelin—Essai Historique sur le droit des marchés et des foires 1897.
 L. Goldschmidt, Handbuch des Handelsrechts 1900.
 J. Behren, Lehrbuch des Handelsrechts 1886.
 L. v. Bar, Handbuch des gesamten Handelsrechts 1903.
 U. Navarini, Trattato teorico—pratico diritto commerciale 1913.

ΧΡΟΝΙΚΑ

ΧΡΟΝΟΛΟΓΙΚΟΣ ΠΙΝΑΞ

ΤΩΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ ΓΕΓΟΝΟΤΩΝ ΤΟΥ ΛΗΣΑΝΤΟΣ ΜΗΝΟΣ

2. ΙΟΥΝΙΟΥ. Γέννησις τοῦ ἐπιδόξου Διαδόχου τοῦ Ἑλληνικοῦ θρόνου.
6. ΙΟΥΝΙΟΥ. Ἐγκαινιάζεται ἡ ἐν Ἀθήναις ἔκθεσις ἔργων Βουλγαρικῆς τέχνης.
8. ΙΟΥΝΙΟΥ. Θερμαὶ Ἑλληνοβουλγαρικαὶ ἐκδηλώσεις εἰς τὸ γεῦμα τῶν φιλοξενουμένων καλλιτεχνῶν.
11. ΙΟΥΝΙΟΥ. Καλοῦνται πρὸς μετεκπαίδευσιν οἱ ἑφεδρῶν τοῦ 1934. Ἀπολύονται οἱ τοῦ 1935.
15. ΙΟΥΝΙΟΥ. Ἀποφάσεις περὶ περιορισμῶν εἰς τὴν καύσιμον ὕλην καὶ δελτίων εἰς τὰ τρόφιμα.

ΧΡΟΝΟΛΟΓΙΚΟΣ ΠΙΝΑΞ

ΤΩΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ ΓΕΓΟΝΟΤΩΝ ΤΟΥ ΛΗΣΑΝΤΟΣ ΜΗΝΟΣ

3. ΙΟΥΝΙΟΥ. Οἱ Γερμανοὶ πιέζουν ἐξ ὅλων τῶν σημείων τὴν Δουνκέρκην.
4. ΙΟΥΝΙΟΥ. Λήγει ὁ ἀγὼν τῆς Φλάνδρας μετὰ τὴν ἐκκένωσιν τῆς Δουνκέρκης. Βομβαρδισμὸς τῶν Παρισίων ὑπὸ τῶν Γερμανῶν.
5. ΙΟΥΝΙΟΥ. Γερμανικὴ ἐπίθεσις κατὰ τῆς γραμμῆς Βεϋγκάν.
6. ΙΟΥΝΙΟΥ. Ἀνασηματίζεται ἡ Γαλλικὴ κυβέρνησις. Ὁ κ. Ρανβὴ ἀνέλαβεν πλὴν τῶν ὑπουργείων ἐθνικῆς Ἀμύνης καὶ Ἐξωτερικῶν καὶ τὸ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν. Ὁ κ. Νταλαντιέ ἀποχωρεῖ τῆς κυβερνήσεως. Οἱ Γερμανοὶ ρίπτουν 2000 τάνκς εἰς τὴν ἐπίθεσιν.
 Αἱ δανικαὶ ἐφημερίδες ἀναγράφουν πληροφορίας περὶ νέας γερμανικῆς ἐφευρέσεως. Πρόκειται περὶ μηχανήματος ὑπεριωθῶν ἀκτίνων, τὸ ὁποῖον ἐκπέμπει ταυτοχρόνως μίγμα ἀτμοῦ καὶ ἄλλων τινῶν οὐσιῶν, δυναμένου νὰ θεραπεύῃ τὰ θανάσιμα τραύματα. Ἡ ἐφαρμογὴ τῆς νέας αὐτῆς ἐφευρέσεως παρέσχεν ἐξαιρετὰ ἀποτελέσματα. Ὁ Δανὸς ἰατρός Βέρμετ, εἰδικὸς εἰς τὴν ραδιολογίαν, ἐδήλωσεν ἐν συνεντεύξει, ὅτι ἡ ἐφεύρεσις θὰ προσφέρῃ μεγάλας ὑπηρεσίας εἰς τὴν ατρικήν.
8. ΙΟΥΝΙΟΥ. Οἱ Γερμανοὶ ἀντείνουν τὴν πρῶσιν τῶν κατὰ τῆς γραμμῆς Βεϋγκάν.
 Γαλλικὰ ἀεροπλάνα βομβαρδίζουν γερμανικὰ ἐργαστήρια.
 Βυθίζεται τὸ ἀγγλικὸν ἀεροπλανοφόρον Γκλόριους πλησίον τοῦ Νάρβικ.
 Ἐπίσης δύο ἀντιτορπιλικά, ἐν μεταγωγικῶν καὶ ἐν δεξαμενόπλοιον. Ἀπαντᾷ ἀγγλικά.
10. ΙΟΥΝΙΟΥ. Ἡ Ἰταλία κυρήττει τὸν πόλεμον κατὰ τῆς Γαλλίας καὶ τῆς Ἀγγλίας.
 Ἡ κυβέρνησις μεταφέρθη ἐκ Παρισίων.
 Τερματίζεται ὁ πόλεμος ἐν Νορβηγίᾳ. Ὁ βασιλεὺς τῆς Νορβηγίας μεταβαίνει ἐν Ἀγγλίᾳ.
11. ΙΟΥΝΙΟΥ. Τὸ Κογκρέσον ἐνέκρινε τὴν παροχὴν εἰς τοὺς Συμμάχους δαπάνων, ἐπὶ πιστώσει.
 Ἰταλικά ἀεροπλάνα βομβαρδίζουν τὴν Μάλταν καὶ ἀγγλικά τὰ ἀεροδρόμια Λιβύης καὶ Ἀσμαράν.
 Γιγαντιαία μάχη διεξάγεται πρὸ τῶν Παρισίων.
12. ΙΟΥΝΙΟΥ. Ἡ μάχη διὰ τοὺς Παρισίους εἰς τὴν μεγαλυτέραν τῆς ἑντασίν. Οἱ Γερμανοὶ ἀγγέλουσιν τὴν κατάληψιν τῆς Ρουέν, τῆς Κομπιένης καὶ τῆς Ρέιμς.

13 ΙΟΥΝΙΟΥ. Ο κ. Ρενώ ζητεί από την Αμερικνή άμεσον παροχήν βοήθειας. Είναι λέγει—ανάγκη αεροπλάνα να συντρίψουν την δύναμιν ήτις συντρίβει την Εύρώπην.

Η ψυχή της Γαλλίας κατά τον κ. Ρενώ δέν ήττήθη αλλά ή ζωή της εύρσκειται εις τόν σταυρόν του μαριυρίου. Έν Αγγλία άποφασίζεται ή μερική έκκένωσις του Λονδίνου.

Τό Παρίσι κηρύσσεται άναχούρωτος πόλις.

14 ΙΟΥΝΙΟΥ. Τό πρακτορείον Ρώυτερ πληροφωρείται εκ Παρισίων ότι ή πόλις ήτο σχεδόν έρημος την πρώτον, καθ' ήν στιγμήν τά γερμανικά στρατεύματα έπρόκειτο να εισέλθουν εις αυτήν. Οί έναπομείναντες κάτοικοι παρέμενον κατά τό πλείστον εις τας οικίας των και εις τά καταστήματά των με κλεισμένας τας προθήκας. Νεκρική σιγή έπεκράτει έν τή πόλει. Όλα τά κτίρια ήσαν άθικτα. Τά πολεμικά έργατάσια εις τά προάστεια είχαν καταστραφή από έκρήξεις, οι όποιοι ήκοσθησαν την προηγούμενην. Οί Αγγλοι οι όποιοι δέν είχαν άποχωρήσει ακόμη, άνέμενον επί πολλήν ώρας εις τούς σιδηροδρομικούς σταθμούς, άλλ' ούδεμία άμοξοστοιχία ήτο διαθέσιμος και τούτου ένεκα πολλοί έξ αυτών άπεμακρόνθησαν δι' Ιδίων μέσων. Άλλοι παρέμειναν έν τή πόλει. Ο Καρδινάλιος Σουόαρ, αρχιεπίσκοπος των Παρισίων παρέμεινε δπως και ο πρεσβευτής των Ηνωμένων Πολιτειών κ. Μπούλιτ και τινες Αμερικανοί δημοσιογράφοι.

Δύο ώρας πρό της εισόδου του πρώτου Γερμανού στρατιώτου ή κίνησις εις τας όδους ήτο άρπιά, δέν έκυκλοφόρου δέ παρά μόνον όλίγοι στρατιώται και πολίται οι όποιοι περιεφέροντο χωρίς προφαιδως να έχουν ώρισμένην κατεύθυνσιν. Πλήρης τάξις έπεκράτει. Εις τας έξωτερικας συνοικίας οι οικοκυραι μεταβαινουν κατά την συνήθειάν των να προμηθειθούν τον άρτον της ήμέρας από τό μόνον άρτοποιείον, τό όποιον παρέμεινε άνοικτόν εις την δυτικήν άκρον της πόλεως. Οί φρουροι δέν επέτρεπον πλέον την έξοδον των πολιτών έξω και άν ήσαν έφωδιασμένοι με άδειαν των άρχων. Οί σιδηροδρομικοί σταθμοί είχαν κλείσει τας τελευταίας ήμέρας, καθόσον, όλαί αι γραμμαι είχαν καταληφθί υπό άμοξοστοιχιών οι όποιοι μετέφερον στρατεύματα.

Τά γαλλικά στρατεύματα άποσύρονται ήδη πρός νότον του Σηκουάνα, ειπώ αι γερμανικαι επιθέσεις πρός ανατολές συνεχίζονται εναντίον του Βερντέν και των νότιων της Γραμμής Μαζινώ. Οί Γερμανοί κατέλαβον μετά τό Σαλόν—Σύρ—Μάρν, τό Βιτρώ κατευθυόμενοι πρός τό Σαίν Νιζιέ. Άλλα στρατεύματα προελαύνοντα κατά μήκος του άνω ρου του Σηκουάνα πλησιάζουν τό Τραυά.

Η Ισπανία κατέλαβε την διεθνή Γώνην της Ταγγέρης.

15 ΙΟΥΝΙΟΥ. Οί Ρώσοι καταλαμβάνουν την Λιθουανίαν.

Οί Γερμανοί καταλαμβάνουν τό Βερντέν.

Διασπάται ή γραμμή Μαζινώ.

Οί Ιταλοί βυθίζουν έν άγγλικόν καταδρομικόν.

17 ΙΟΥΝΙΟΥ. Οί Γερμανοί καταλαμβάνουν τό Μέτς.

Οί Ρώσοι κατέλαβον την Έσθονίαν και των Λεστονίαν.

1) αναλαβών την Γαλλικήν κυβέρνησιν σι ατάρχη Πεταίν δια διαγγέλλματος πρός τον λαόν λέγει με συντετριμένην καρδίαν ότι ή μάχη πρέπει να παύση και οί έζήτησεν τουτο από τον έχθρόν.

Οί όροι της ειρήνης θα ύπαγορευθουν υπό του κ. Χίτλερ κατόπιν συμφωνίας μετά του κ. Μουσσολίνι.

18 ΙΟΥΝΙΟΥ. Δηλώσεις του κ. Τσώρτσιλ λέγοντος ότι τώρα αρχίζει ή μάχη της Αγγλίας.

Συνάντησις των κ. κ. Χίτλερ και Μουσσολίνι εις τό Μόναχον.

Άπασαι αι Γαλλικαι πόλεις έκηρύχθησαν άναχούρωται.

Ο Γάλλος στρατηγός Νιέ—Γκόλ εκ Λορδίνου καλεί τούς Γάλλους αξιωματικούς να έλθουν εις επαφήν μαζί του.

Η Γαλλία ζητεί συνθηκόλογησιν και από την Ιταλίαν.

Ο στρατηγός Γκόλ διατάχθη να επιστρέψη εις Γαλλίαν.

21 ΙΟΥΝΙΟΥ. Ο κ. Χίτλερ συναντάται εις τό δάσος της Κομπιέννης με τούς Γάλλους άντιπροσώπους εις τό Ιδιον βαγόνι εις ο συνήφθη ή άνακωχή του 1918 έντός του ίδιου δάσους.

Οί γερμανικοί όροι άνεκοινώθησαν εις τούς Γάλλους.

22 ΙΟΥΝΙΟΥ. Υπογραφή της άνακωχής Γερμανίας και Γαλλίας.

Οί όροι είναι οι εξής:

Τμήμα του γαλλικού έδάφους υπό προσωρινήν γερμανικήν κατοχήν αλλά ούχι και την γερμανικήν διοίκησιν.

Άποστράτευσις της Γαλλίας και διατήρησις υπό τά όπλα των άπαραίτητων δια την τάξιν δυνάμεων. Παύσις παραγωγής νέου πολεμικού υλικού και παράδοσις του ύπάρχοντος. Άφοπλισμός του γαλλικού στόλου, πλην τμήματος όπερ θα προστατεύση τά γαλλικά άποικιακά συμφέροντα.

Περισυλλογή ναρκών υπό των γαλλικών πλοίων.

Γερμανοϊταλικός έλεγχος επί της κινήσεως των έμπορικων σκαφών.

Παράδοσις των συγκοινωνιακών μέσων.

Όλοι οι πομποί γαλλικών σταθμών άσυρμάτου θα παύσουν λειτουργούντες.

Η γαλλική κυβένησις θα διευκολύνη την δια του μη κατεχομένου έδάφους μεταφοράν έμπορευμάτων μεταξύ Γερμανίας και Ιταλίας.

Η γαλλική κυβένησις θα ένεργήση την καλινόστησιν του πληθυσμού εις τό κατεχόμενον έδαφος.

Η γαλλική κυβένησις θα παρεμποδίση την μεταφοράν πολυτίμων άντικειμένων και άποθεμάτων από του κατεχομένου εις τό μη κατεχόμενον έδαφος ή εις τό έξωτερικόν.

Η δαπάνη της συντηρήσεως των γερμανικών στρατευμάτων κατοχής θα πληρώνεται υπό της Γαλλίας.

Όλοι οι Γερμανοί αιχμάλωτοι πολέμου θα άπολυθουν. Η γαλλική κυβένησις θα παραδώση όλους τούς Γερμανούς ύπηκόους, τούς όποιους ήθελεν υποδείξει ή γερμανική κυβένησις και οι όποιοι εύρίσκονται νυν έν Γαλλία ή εις τά πέραν των θαλασσών έδάφη της.

Όλοι οι Γάλλοι αιχμάλωτοι πολέμου, οι εύρισκόμενοι νυν εις Γερμανίαν θα παραμείνουν μέχρι της συνομολογήσεως της ειρήνης.

23 ΙΟΥΝΙΟΥ. Ο κ. Χίτλερ μεταβās εις Παρισίους παρέμεινε επ' όλίγον έπισκεφθές τον τάφον του Ναπολέοντος και τό μνημείον του Άγνωστου Στρατιώτου.

24 ΙΟΥΝΙΟΥ. Η 25η Ιουνίου ώρίσθη ήμέρα έθνικού πένθους δια την Γαλλίαν.

Αι Γαλλικαι άποικιαί Συρίας και Λιβάνου εξακολουθούν τον πόλεμον κατά της Γερμανίας. Όσαύτως αι άποικιαί Τύνις, Ινδοκίνα, αι Γαλλικαι νήσοι Σέν Πιέρ και Μκελόν (παρά την Νέαν Γην).

Η Γαλλία υπέγραψεν άνακωχήν με την Ιταλίαν. Δυνάμει αυτής, τά Ιαλλικά στρατεύματα θα παραμείνουν επί των προκεχωρημένων γραμμών των καθ' όλην την διάρκεια της άνακωχής. Αι ζώναι αυται θα άφωπλισθουν, τασον έν Γαλλία δσον και έν ταις άποικιαίς της. Τά δέ μόνιμα όπλα των θα άχρηστευθουν. Τά γαλλικά πολεμικά σκάφη τίθενται υπό τον έλεγχον Γερμανίας και Ιταλίας.

Τούτο όμως δέν σημαίνει, ότι κατά την συναψιν της ειρήνης θα προβληθουν αξιώσεις επί του γαλλικού στόλου. Έν τούτοις κατά την διάρκεια της άνακωχής, θα δύναται να ζητηθί ή χρησιμοποίησις ώρισμένων πλοίων δια την περισυλλογήν των ναρκών.

Άπαγορεύεται εις όλα τά σκάφη της γαλλικής έμπορικης ναυτιλίας, μέχρις ότου αι κυβερνήσεις της Ιταλίας και της Γερμανίας, τό επιτρέψουν, να επαναλάβουν έν μέρει ή έν όλω τά δρομολογία των. Τά γαλλικά φορτηγά, τά μη εύρισκόμενα κατά την στιγμήν της συναψως της άνακωχής εις γαλλικούς λιμένας ή εις λιμένας υπό τον έλεγχον της Γαλλίας ή θ' άνακληθουν, διατασσόμενα να καταπλεύσουν εις τοιούτους λιμένας, ή θέον να κατευθυνθουν εις λιμένας ούδετέρους.

26 ΙΟΥΝΙΟΥ. Έντείνεται ο πόλεμος μεταξύ Γερμανίας και Αγγλίας. Όμαδικαι άεροπορικαι επιδρομαι. Ο Αγγλικός Τόπος δημοσιεύει την πρό πενταμήνου έκθεσιν του Ντε Γκόλ πρός τον Γκαμελέν, ή όποια έτόνιζεν ότι τό Μαζινώ δέν είναι άπόρρητον.

27 ΙΟΥΝΙΟΥ. Η Ρωσσία ζητεί από την Ρουμανίαν την παραχώρησιν της Βεσσαραβίας και της Βουκοβίνας.

28 ΙΟΥΝΙΟΥ. Τά Ρωσικά στρατεύματα προβαλουν εις κατάληψιν Ρουμανικών πόλεων.

Γενική επιστράτευσις έν Ρουμανία.

29 ΙΟΥΝΙΟΥ. Συμπληροϋται ή Ρωσική κατάλυσις της Βεσσαραβίας και Βουκοβίνας.

Η ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ

Την 17ην Ιουλίου, ο Πρόεδρος του Διοικητικού Συμβουλίου κ. Έπαμ. Χαρίλαος προσκάλεσεν τους Σπουδαστάς της Σχολής εις τὸ παρὰ τὴν Λεωφόρον Συγγρού κέντρον «Πηνή». Ὁ κ. Πρόεδρος διὰ τῆς προσκλήσεως αὐτῆς ἠθέλησεν νὰ περιποιηθῆ τοὺς Σπουδαστάς ἐπὶ τῇ λήξει τῶν τμηματικῶν ἐξετάσεων.

Κατὰ τὴν συγκέντρωσιν παρευρέθησαν ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς τῆς Σχολῆς κ. Ν. Π. Ἀποστολόπουλος, ὁ Γραμματεὺς κ. Ε. Παρασκευαΐδης, καὶ πλείστοι Σπουδασταί.

Τὴν ἀφίξιν τοῦ κ. Προέδρου ὑπεδέχθησαν ζωηραὶ ἐκδηλώσεις ἐκ μέρους τῶν Σπουδαστῶν.

Διαρκούντος τοῦ συμποσίου ἠγένεθησαν προκρίσεις.

Ὁ δευτεροετής Σπουδαστὴς κ. Χτρίλ. Κουμαντζῆς ἀπευθυνόμενος πρὸς τὸν κ. Πρόεδρον, εἶπεν οὖν τοῖς ἄλλοις τὰ ἑξῆς:

«Τὴν Σχολὴν Βιομ. Σπουδῶν ἰδρύσατε, ἀφοῦ πρότερον ἰδρύσατε τὴν Ἐθνικὴν Συντηρητικὴν Ὀργάνωσιν μετὰ πρόθεσιν τὴν ἐξυπηρέτησιν τῆς κοινωνίας καὶ ἰδιαιτέρως τῆς νεότητος ἀπὸ τῆν Ἐθνικὴν διαπαιδαγώγησιν τῆς ὁποίας ἐξαρτᾶται ἡ καλλιτέρα οὖσιον τῆς χώρας μας.

Τὸ Ἔργον Σας τοῦτο τὸ πλέον εὐγενὲς παραχωρεῖτε εἰς τὴν Ἐθνικὴν Κυβέρνησιν τῆς 4ης Αὐγούστου ἥτις τὴν βεβητάτην ἀπήχησιν εὔρε εἰς τὰς παλλομένας καρδίας τῶν νέων ἑλλήνων, αἵτινες ἐδίψουν νὰ ἐπανεύρουν τὰ καταπατηθέντα ἰδανικὰ τῆς φιλιότητος Μητρὸς Ἑλλάδος. Τὸ Ἔργον Σας, δὲν σταματᾷ ἐδῶ, ἀνιχνεύετε νὰ εὔρετε πληγὰς τῆς κοινωνίας μας ἐχούσας ἀνάγκην θεραπείας, προχωρεῖτε, ἰδρύετε τὸ Περιαιδικὸν «Νέοι Δρόμοι» σκοπὸς τοῦ ὁποίου εἶναι ἡ συνέχισις τῆς ἐξυπηροετήσεως τῆς κοινωνίας διὰ τοῦ γραπτοῦ λόγου, ἥς ἦν μεγίστην ἀνάγκην Ὑμεῖς πῶτος διεγνώσατε ἐξ ὄσων ὀμιλιῶν καὶ διαλέξεων μέχρι σήμερον ὀργανώσατε, καὶ ἐκ παραλλήλου ἰδρύεται τὴν Σχολὴν Βιομηχανικῶν Σπουδῶν ἥτις ἦλθε νὰ συμπληρώσῃ ἐν μέγα ἐκπαιδευτικὸν κενὸν μετὰ τὴν βιοποροῦσης νεότητος.

Τὸ Ἔργον Σας αὐτὸ Κύριε Πρόεδρε, εἶναι τὸ μεγαλύτερον καὶ τελειότερον ἐξ ὄσων, μέχρι σήμερον ἡ διάνοια Ὑμῶν συνέλαβεν, διὰ τὸν ἐκπολιτισμὸν καὶ τὴν πρόδοσιν τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας τῆς χώρας ἡμῶν.

Ὁ σκοπὸς τῆς Σχολῆς ταύτης ἦτο καὶ θὰ εἶναι νὰ συμπληρώσῃ καὶ μορφώσῃ γενικώτερον ἡμᾶς τοὺς ἐργαζομένους παρὰ τὰς βιομηχανίας καὶ βιοτεχνίας, καὶ ἀδριανούς διευθύνοντας, νὰ μᾶς δώσῃ ὅλας ἐκεῖνας τὰς γνώσεις αἱ ὁποῖαι θὰ εἶναι ἀπαραίτητοι διὰ τὴν μετέπειτα ἔργον μας, ἰδίᾳ δὲ ὑπὸ τὰς σημερινὰς συνθήκας, ἡ ἐπιμελημένη κατάρτισις καὶ δὴ ἡ εἰδικὴ τοιαύτη προέχει ἵνα ἀποκτήσωμεν ἕνα μορφωτικὸν ἐπίπεδον ὅσον τὸ δυνατόν ὑψηλότερον τὸ ὅποιον νὰ ἀνταποκρίνεται πρὸς τὰς δυσκόλους στιγμὰς τὰς ὁποίας διέρχεται σήμερον ἡ ἀνθρωπότης.

Ἐπομένως δικαίως πρέπει νὰ ὁμολογήσωμεν ὅτι ἡ σύστασις τῆς Σχολῆς ταύτης ἀποτελεῖ πολὺτιμον ὑπηρεσίαν πρὸς τὸν τόπον καὶ τοιοῦτοτρόπως οἱ ἰδουταὶ αὐτῆς, ἐπαλείως καταλαμβάνουν εἰς τὴν συνείδησιν τῆς χώρας, μίαν θέσιν ἐπίσημον καὶ εἰς τὴν οἰκονομικὴν καὶ κοινωνικὴν ἱστορίαν διακεκριμένην σελίδα. Οἱ καρποὶ θὰ προκύψουν ἐπ' ἀγαθῷ τῆς βιομηχανίας καὶ τῆς βιοτεχνίας, καὶ θὰ προκύψουν μετὰ τὴν ἀναννώρισιν τῆς σχολῆς καὶ τῶν φοιτούντων αἵτινες ἐκατηχθήθησαν καὶ ἐμορφώθησαν εἰς στελέχη καὶ ἰθύνοντας τῆς βιομηχανίας καὶ μετὰ ἰδέας αἵτινες ἀποβλέπουν εἰς τὴν πρόδοσιν τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας καὶ ἐν γένει τῆς κοινωνίας μας. Σὰς τὸ ὑποσχόμεθα ἡμεῖς ἀπόψε ἐδῶ, οἱ πρωτοπόροι σπουδασταὶ τῆς Σχολῆς Βιομηχανικῶν Σπουδῶν ὅτι θέλομεν γίνεαι αἱ ἀπόστολοι τῶν εὐγενῶν ἰδεῶν Σας, ἵνα οὕτω καταστήσωμεν τὴν σχολὴν μας ἀξίαν τῆς ἀποστολῆς τῆς.

Ἄς μοι ἐπιτραπῆ Κύριε Πρόεδρε, νὰ ὑψώσω τὸ κύπελλον ταῦτα ὑπὲρ τῆς ὑγείας ὑμῶν, τῶν συνεργαστῶν Σας καὶ ὑπὲρ τῆς πρόδου καὶ τοῦ μεγαλείου τῆς Σχολῆς Βιομηχανικῶν Σπουδῶν.»

Ὁ Σπουδαστὴς κ. Ε. Ἀλεξανδρόπουλος ἀπευθυνόμενος πρὸς τὸν κ. Χαρίλαον εἶπεν ὅτι: «Ὁ ἀπόφοιτος τῆς Σχολῆς Βιομηχανικῶν Σπουδῶν καὶ ὑπάλληλος μίᾳς ἐμπορικῆς πολλῆ δὲ περισσότερον μίᾳς μεγάλης βιομηχανικῆς ἐπιχειρήσεως, καλούμενος νὰ ἀντιμετωπίσῃ τὰ καθημερινῶς ὀγκούμενα πολλαπλὰ καὶ πολυσχιδῆ ζητήματα φύσεως ἐπιστημονικῆς, τεχνικῆς, οἰκονομικῆς ἀκόμη καὶ ὀργανωτικῆς, δὲν ταλαντεύεται, δὲν πελαγοδρομεῖ, δὲν τὰ χάνει. Ἐχει τὸ

κατάλληλον ἔρεισμα, ὅπου βασιζόμενος ἠμπορεῖ νὰ προσανατολισθῆ εὐκόλως καὶ νὰ παρακολουθῆσῃ τὴν ἔντασιν καὶ ἐξέλιξιν τῆς γύρω του δράσεως. Τοιοῦτοτρόπως κατέχων τὰ ἀπαραίτητα ἐφόδια καὶ ἀφομοιούμενος μετὰ τὸν λοιπὸν ὀργανισμὸν καθίσταται ἀποδοτικώτερος καὶ συμβάλλει οὐχὶ μόνον εἰς τὴν πρόδοσιν τῆς ἐπιχειρήσεως, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν ἰδίαν αὐτοῦ προαγωγὴν.

Τὸ σημαντικὸν τοῦτο πλεονέκτημα, τὸν πρόσθετον, λέγω, καὶ ἀναγκαῖον αὐτὸν πνευματικὸν ὀπλισμὸν μας, τοῦ ὁποίου τὴν ἀξίαν καὶ ταυτοχρόνως τὴν σημασίαν ἀπὸ γενικώτερας κοινωνικῆς ἀπόψεως ἀντιλαμβάνεται ὁ καθείς μας, τὸ ὀφείλομεν εἰς σᾶς, Σεβαστὲ Κύριε Πρόεδρε, καθότι οὐχὶ μόνον ὑπῆρξατε ὁ ἐμπνευσθεὶς καὶ πραγματοποιήσας τὴν λαμπρὰν καὶ τόσον κοινωφελῆ ἰδέαν ἀλλὰ καὶ σήμερον ἀκόμη ἐξακολουθεῖτε νὰ τὴν περιποιεῖσθε μετὰ τὴν σοφὴν σας διδασκαλίαν καὶ τὴν βαθεῖαν πείραν σας».

Ἐπηκολούθησεν ἡ προσφώνησις τοῦ δευτεροετοῦς Σπουδαστοῦ κ. Δ. Ἀργυράκη ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἀποσπῶμεν τὰ ἑξῆς:

«Ἡ ἐξέλιξις τῆς Σχολῆς μας, ἡ στεθερὰ πρὸς τὰ ἄνω πορεία τῆς ἀποτελεῖ μίαν ἐπιβράβευσιν τῆς προσπάθειάς σας ἀλλὰ καὶ γιὰ μᾶς βαθύτατη ἱκανοποίησις διότι βλέπομε ὅτι κοντὰ σας καταρτιζόμεθα καὶ ἐτοιμάζομε τοὺς ἑαυτοὺς μας διὰ τὰ βαρύτερα καθήκοντα τῶν στελεχῶν ποῦ θὰ διοικήσουν τὴν Βιομηχανίαν τῆς χώρας μας.

Μᾶς ἐδώσατε τὴν πείραν σας, τὴν ἀπέραντον πείραν σας.

Μετὰ τὴν θεωρητικὴν σας μὀρφωσιν μᾶς ἀνοίξατε τὰς πύλας τῆς γνώσεως εἰς τὴν Βιομηχανίαν. οὕτως ὥστε σήμερον μετὰ παρέλευσιν δύο μόλις ἐτῶν νὰ ἀποκτήσωμεν τὴν ἀκλόνητην πεποίθησιν ὅτι εἴμαστε εἰς θέσιν, ὅτι εἴμαστε ἐτοιμοὶ νὰ κατεβῶμε εἰς τὸν στίβον, εἰς τὴν εὐγενῆ ἀγῶνα τῆς ἀμιλλῆς διὰ τὸ καλύτερον. Ὅλοι μᾶς, ἡμεῖς ἐδῶ, τὰ πνευματικὰ σας τέκνα, οἱ χειραγωγοῦμενοί σας, ὅλοι ἡμεῖς ποῦ ἀντλήσαμε τὸ φῶς ἀπὸ σᾶς καὶ σήμερον, ἔτοιμοι γιὰ τὴν ἐξόρμησίν μας, πρὶν ἀπὸ κάθε μᾶς ἄλλη κίνησι θέλομε νὰ σᾶς ἐκδηλώσωμε καὶ πάλιν τὴν ἀμετρητὴν εὐγνωμοσύνην μας καὶ τὴς εὐχαριστίας μας.

Ὅχι ὅμως μόνο λόγους. Σὰς ὑποσχόμεθα ὅτι ἡμεῖς τοὺς ὁποίους μέχρι σήμερον εἶχατε εἰς τὰ θρανία τῆς διδασκαλίας εἴμαστε ἐτοιμοὶ νὰ μεταπηδήσωμεν εἰς τὸ γραφεῖον τῆς συνεργασίας σας γιὰ νὰ σᾶς ἀνταποδώσωμεν ἐκεῖ τὰ τροφεῖα. Εἴμαστε βέβαιοι ὅτι ἐκεῖ θὰ ἀντιληφθῆτε τὴν ἔκτασιν τῆς ἐπιτυχίας τῆς μεγάλης σας προσπάθειας.

Καὶ δὲν θὰ πάψομε, ἀπλοὶ στρατιῶται καὶ σκαπανεῖς τοῦ Βιομηχανικοῦ σας ἀγῶνος, νὰ εἴμαστε ἐτοιμοὶ νὰ παρουσιασθῶμε ὡς καταρτισμένοι πλέον ἐφαρμοσταὶ καὶ συνεχισταὶ τῶν πολυτίμων σας διδασμάτων.»

Ὡμίλησεν κατόπιν ἐκ μέρους τῶν πρωτοετῶν Σπουδαστῶν ὁ κ. Τ. Παπαδουλῆς ὅστις κατέληξεν οὕτως:

«Ἐχομεν τὴν ἀκράδαντον πεποίθησιν κύριε πρόεδρε, ὅτι καὶ εἰς τὸ μέλλον ἡ Σχολὴ μας μετὰ τὴν πεφωτισμένην καὶ θερμουργὸν καθοδήγησιν Σας θὰ φθάσῃ προοδευτικῶς εἰς τὸ τέρας τῆς ἡδὲ κοινωνίας μας θὰ εὐγνωμονῆ τοὺς ἰδρυτάς τῆς.

Καὶ τώρα ἀγαπητοί μου σπουδασταὶ ἄς ὑψώσωμεν τὸ ποτήριον διὰ νὰ προπῶμεν ὑπὲρ τῆς ὑγείας τῶν Σεβαστῶν μας κυρίου προέδρου καὶ ἀντιπροέδρου καὶ τῶν καθηγητῶν τῆς Σχολῆς μας».

Ὁ κ. Χαρίλαος ἀπήντησεν εἰς τὰς προσφωνήσεις τῶν Σπουδαστῶν ἐκφράσας τὴν πρόθεσιν τοῦ περὶ ταχείας πραγματοποιήσεως τῶν πρὸς καλητέρευσιν τῆς Σχολῆς ἐλπίδων, τούσας ὅτι ἡ Βιομηχανία τῆς χώρας ἔχει ἀνάγκην παραγόντων μορφώσεως ἀνάλογου ἐκείνης τῆς ὁποίας χορηγεῖ ἡ Σχολή.

Εἰς ἐρώτησιν δὲ Σπουδαστοῦ σχετικὴν μετὰ τὸ μέλλον τῶν βιομηχανικῶν ἐργασιῶν, πολλῶν λαῶν, ὁ κ. Χαρίλαος ἀπήντησεν εἰπὼν μεταξὺ ἄλλων καὶ τὰ ἑξῆς:

— Οὐδεὶς λαὸς θὰ ἐμποδισθῆ νὰ ζῆσῃ διὰ τῶν παραγωγικῶν τοῦ ἐργασίῶν εἴτε ἀγροτικῶν εἴτε βιομηχανικῶν, ἀλλὰ ὁ συναγωνισμὸς θὰ ἐπιβάλλῃ ὡς καὶ πρὸ τοῦ πολέμου ἐπεβαλεν, ἀριότητα εἰς τὰς ὀργανώσεις τῶν βιομηχανικῶν ὄλων τῶν λαῶν. «Ἐμψυχον» δηλαδὴ «ὕλικόν» ἱκανὸν νὰ κινήσῃ μίαν ἐπιχείρησιν, στελέχη ἔχοντα ἐφόδια μορφώσεως ἀνάλογα πρὸς ὅσα σᾶς ἀποκτᾶτε ἐν τῇ Σχολῇ τῶν Βιομηχανικῶν Σπουδῶν. Ἐνθα προσήλθατε, μετὰ ἐλατήριον τὴν φιλοδοξίαν νὰ γίνετε ἡμέραν τινὰ «διευθύνοντες τῶν ἐπιχειρήσεων».

Οἱ Σπουδασταὶ μετὰ ἰδιαιτέρας συγκινήσεως ἤκουσαν τὸν κ. Χαρίλαον ἐγείροντα πρόποσιν ὑπὲρ τῆς ὑγείας «ἐνός τῶν κυριωτέρων ἰδρυτῶν τῆς Σχολῆς καὶ Ἀντιπροέδρου αὐτῆς, τοῦ κ. Ἀνδρέα Κατζηκυριάκου». Θερμαὶ ἐκδηλώσεις ἐκάλυψαν τὴν πρόποσιν ταύτην τοῦ κ. Χαρίλαου.

ΔΗΛΩΣΙΣ

Η ΕΡΓΟΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΝΑΟΥΣΗΣ ΛΑΝΑΡΑ - ΚΥΡΤΣΗ ΣΙΑΣ Α. Ε.

Φέρει εις γνώσιν του κοινού, ότι η ειδική έπεξεργασία των ύφασμάτων κατά το σύστημα

“ΟΝΕΟΝ ΣΕΡΥΝΚ,,

τήν οποίαν εξαγγέλλει συνάδελφος, επιχειρήσεις ότι μέλλει αυτή το πρώτον έν Ελλάδα να εφαρμογή επί των ύφασμάτων της, εφαρμόζεται ύφ' ήμών

ΑΠΟ ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ 1928

καί εις αυτήν όφείλεται ό λόγος διά τόν όποϊον τά ύφάσματά μας ούτε μαζεύουν, ούτε τσαλακώνουν, άποκτήσαντα ούτω τήν άμέριστον και άνεπιφύλακτον έμπιστοσύνην και έκτίμησιν τής πολυπληθοϋς ήμών πελατείας.

ΕΡΓΟΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΝΑΟΥΣΗΣ ΛΑΝΑΡΑ - ΚΥΡΤΣΗ & ΣΙΑ Α. Ε.

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ. — Τέρμα Κολοκυνθοϋς

ΚΕΦΑΛΑΙΑ : Άποθεματικά και Κρατήσεις Δρχ. 200.000.000

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΑ :

1) Έν Αθήναις	} Κλωστήριον, Ύφαντήριον, Φινιριστήριον και Βαμβακοκλωστήριον
2) Έν Ναούση	

Προϊόντα :

Όλα τά είδη των μαλλίνων ύφασμάτων άνδρικών και γυναικείων

Παραγωγή :

3.000.000 μέτρα ύφασμάτων έτησίως, άξιας 300.000.000 δραχμών

Άπασχολούμενον προσωπικόν :

- 1) Ύπαλληλικόν : 150
- 2) Έργατικόν : 4.200

ΧΡΩΜΑΤΟΥΡΓΕΙΑ ΠΕΙΡΑΙΩΣ Σ. Α. ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΗΣ & ΣΙΑ Α. Ε.

Εργομηχανία ιδρυθείσα τώ 1883

ΕΔΡΑ - ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΑ - ΓΡΑΦΕΙΑ :

Νέον Φάληρον — Τηλέφωνον 44.151—44.152

ΑΠΟΘΗΚΑΙ ΠΩΛΗΣΕΩΝ :

Αθήναι—Λυκούργου 18. Τηλέφωνον : 52 381

Πειραιεύς—Λεωφ. Μιαούλη 27α. Τηλέφ. 40-211

Θεσσαλονίκη—Ερμού και Αριστοτέλους. Τηλέφ. 25-10

ΠΡΟΪΟΝΤΑ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΩΝ

ΧΡΩΣΤΙΚΑΙ ΟΥΣΙΑΙ παντός είδους (χρώματα άνιλίνης, χρωμιου, άλιζαρίνης, θειούχα κλπ.) Διάφορα Φαρμακευτικά και Χημικά προϊόντα, Άνθρακικόν δξύ, Άμμωνία άέριας και υγρά, Τουρκικόν Έλαιον, Θεικόν νάτριον κουστ., Ύδροφιλος βάμβαξ, Βάτται (ραπτών), Πάγος κλπ.

ΣΧΟΛΗ ΜΗΧΑΝΙΚΩΝ “ΗΦΑΙΣΤΟΣ,,

Ίδρυθείσα παρά του Ίδρυματικού Συνδέσμου Αθηνών έγκειμένη

όπο τοσ επί τής Έθνικής Οικονομίας Ύπουργείου

Έδρα έν Αθήναις. Όδός Μιχαήλ Βόδα αριθμός 8

Τηλέφωνον 52. 502

ΑΝΩΝ. ΔΙΕΘΝΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΜΕΤΑΛΛΕΙΩΝ ΚΑΙ ΕΜΠΟΡ. ΜΕΤΑΛΛΕΥΜΑΤΩΝ

ΕΔΡΑ : ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ (Όδός Κοραή 1) — ΤΗΛΕΦ. 22 475

Μεταλλεία Νικελίου έν Λαρίμνη Λοκρίδος

» Χρωμιούχου Σιδήρου έν Λαρίμνη και Λουσιώ (Λοκρίδος)

» Λευκολίθου έν Εύβοία

ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΟΝ ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝΟΦ. ΙΩ. ΧΑΤΖΗΣΑΡΑΝΤΟΥ

ΠΟΙΝΙΚΑ — ΑΣΤΙΚΑ — ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΑ

ΟΔΟΣ ΚΟΡΑΗ ΑΡΙΘ. 4

ΤΗΛΕΦ. 24-832

ΑΘΗΝΑΙ

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΙΑ ΧΗΜΙΚΗΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ
ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ: 'Οδός Πατησίων 30 α Τηλεγρ. Δ)οις «ΟΣΤΕΔΕΡΚΟ»
ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ: 'Οδ. 'Ορφείως (Ροδφ) ΤΗΛΕΦΩΝΑ: } 24.181 Γραφεία)
563.313 'Εργοστάσιον

Προϊόντα Φυτόκαρπον:
'Ενεργός αποχρωστικός άνθραξ δι' Οίνοποιάν, 'Αμυλοσάκχαρον, Ζακχαροποιάν, 'Ελαιουργίαν, Πυρηνελαιουργίαν, Σπινελαιουργίαν κλπ.

"Ετερα προϊόντα έργουστάσιων
Κόλλαι: 'Οστεόκολλα (ΓΑΥΡΟΣ), Δερματόκολλα, Νευρόκολλα, Ζελατίνα Οίνοποιίτις, Ζελατίνα Βιομηχανική, Κόλλα Larin Saic (Κορνίζοποιών), Πάστα τυπογραφικών κυλίνδρων.

Σάπωνες: Rhododerma (Ρυδόδερμα), Bull Kake κλπ. άρωματικοί, Saic (Τύπου Σανλάιτ), Ροδφ εις κόβιν, 'Αμυγδάλου, Κοινοί πλύσεως (Τύπου Μασσαλίας).

Λειψήματα: 'Υπερφωσφορικόν και 'Οστεάλευρον (έξ όστών), 'Αζωτάλευρον (όργανικόν λίπασμα).

Τροφαί ζώων: Κτηνοτροφικόν (κόβις όστών) (διὰ ζώα και πουλερικά)

ΑΝ. ΕΛΛ. ΕΤ. ΧΗΜ. ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ & ΛΙΠΑΣΜΑΤΩΝ

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ: ΚΟΡΑΗ | ΤΗΛΕΦΩΝΑ ΑΡΙΘ. 22 631, 22-632, 22-671

'Εμπορική Δ)οις και 'Εργοστάσια: ένΠΕΙΡΑΙΕΙ (ΔΡΑΠΕΤΣΟΝΑ)
'Αριθμός Τηλεφώνου: 40 351

ΠΡΟΪΟΝΤΑ ΥΑΛΟΥΡΓΕΙΟΥ: 'Υαλοπίνακες: Κοινοί, Διαμαντέ, 'Αδιαφανείς (Μάε) και Λείας 'Επιφανείας. 'Υάλινα είδη Οικοδομών: Φωταγωγοί, Τούβλα, Πλακάκια, Κέρταμοι.

ΕΙΔΗ ΗΜΙΛΕΥΚΟΥ ΥΑΛΟΥ
Φιάλαι γυμναί: Κοινά, Οίνου, Λικέρ, Σουμάδας, Ζύθου, 'Αεριούγων ποτών, Μεταλλικών υδάτων και Βιομηχανικά παντός είδους.
Γαλόνια Γυμνά και Πλεκτά.
Δαμιζάναι Γυμναί, Πλεκναί και με κόψας,
Παγονιέροι Πλεκταί.
Βαρελάκια Γυμνά και Πλεκτά.

ΕΙΔΗ ΛΕΥΚΗΣ ΥΑΛΟΥ
Ποτήρια 'Υδατος, Οίνου, Ζύθου, Λικέρ, Ούζου — Φιάλαι Τραπέλης. — Ήλεκτροφιάλαι — Κανάτια — Φρονιέρες και Σαλατιέρες — Πιατέλαι — Διάκασια — 'Αλατοδοχεία — Γλυκοδοχεία — Μελανοδοχεία — Βεντοσίζες — 'Εδωκάνθηλα — 'Ανθοδοχεία — Λάμπαι — Λαυποδοχεία — Λαμπόγιαλα — 'Αμπαζούρ. — Πλήθος είδη Φαρμακευτικών φιαλιδίων και βάζων μαρμαλάδας.

ΠΑΓΙΔΕΣ διὰ τήν καταπολέμησιν τής ΜΥΙΓΑΣ τής ΜΕΣΟΓΕΙΟΥ
ΕΚΘΕΣΙΣ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΩΝ ΕΙΔΩΝ: Πανεπιστιμίου άριθμός 6
Τηλέφωνον: 27-781

Τηλεγραφική διεύθυνσις: ΟΞΕΑΛ ΑΘΗΝΑΣ ΠΕΙΡΑΙΑ

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΥΦΑΝΤΗΡΙΑ Α. Ε.

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ Τηλεγρ. Διεύθ. «Ελληνοφ»
Νέα Σφαγεία—'Οδός Πειραιώς Τηλέφ. 92-61

- 1) ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΑ ΒΑΜΒΑΚΕΡΩΝ α) "Απάντα τὰ Βαμβακερά είδη εις έκλεκτάς ποιότητας. β) Νήματα Βαμβακερά.
- 2) ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΑ ΜΑΛΛΙΝΩΝ α) Μάλλινα Νήματα. β) 'Υφάσματα Μαλλοβάμβακα, 'Ανδρικά και Γυναικεία εις πλουσίαν συλλογήν.

Α. Ε. ΕΛΑΙΟΥΡΓΙΚΩΝ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ "ΕΛΑΪΣ",
ΝΕΟΝ ΦΑΛΗΡΟΝ — Τηλ. 44-361

ΠΡΟΪΟΝΤΑ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΩΝ:

- Α) ΕΔΩΔΙΜΑ: α) 'Εξευγενισμένα: 'Ελαιόλαδον, Βαμβακέλαιον, Καρυδέλαιον, Ζωϊκόν λίπος β) 'Υδρογονωμένα: 'Ελαιόλαδα, Βαμβακέλαια, Καυθίνη, 'Ιχθυέλαια. γ) Τυποποιημένα: «'Ελαιόλαδον άγνόν» Τύπος έλαιου Ράδου πρὸς έξαγωγήν. «Φυτινή» 'Αγνόν φυτικόν βούτυρον. «Φυτολίνη» αντιλαθιστώσα τὸ φρέσκον βούτυρον. «Στερεόλ» Μαγειρικόν βούτυρον άπολεικτικῶς έξ έλαιολάδου «'Ελαίς ΟΤΣ» Λευκή έλληνική βρώμη συμπιεσμένη.
- Β) ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΑ: α) Λινέλαια: 'Ομά, βρασμένα, διπλοβρασμένα, ραφινάτα, διπλοραφινάτα, λευκά, Stand-oil β) 'Οξυγόνον. γ) Λιπαρά και όστεατικά όξεία.
- Γ) ΚΤΗΝΟΤΡΟΦΙΚΑ: Λινάλευρον, Βαμβακόπητα, Καρυδόπητα, Πίτυρα, βρώμης κ.λ.π.

ΜΕΤΑΞΟΥΦΑΝΤΟΥΡΓΕΙΟΝ
Η "ΧΡΥΣΑΛΙΣ",
ΣΤΥΛ. Η. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ Α. Ε.

Κεφάλαιον όλοσχερῶς κατήγον Δρ. 50.000.000
Κεφάλαια 'Αποθεματικά » 19.000.000
ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΑ: 'Εν 'Αθήναις (Ποδονίφιη) και έν Γουμνίτση (Μακεδόν(ας)
ΓΡΑΦΕΙΑ ΚΑΙ ΑΠΟΘΗΚΗ: Χονδρικής πωλήσεως Μητροπόλεως 48.
ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΙΣ: Ταχυδρομ. Γραμματ. 68 Τηλεγρ. Μεταξοχουσαλις 'Αθήνας
ΤΗΛΕΦΩΝΑ 'Εργοστ. Ποδονίφιη άρ. 81-951-81-952 'Αποθήκης 20-248

ΕΙΔΗ ΤΙΝΑ ΤΗΣ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ ΜΑΣ
Κρέπ Σιν— Φουλάρ— Ζωρζέτ— Κρεπόν— Μαροκαίν— Σατέν— Σεμιζιέ, Λατέν, Κλοκέ, 'Εμπριμέ.

ΚΡΕΠ ΕΙΣ ΜΕΓΑΛΗΝ ΠΟΙΚΙΛΙΑΝ ΤΥΠΩΝ
Μαλλομέταξα έπανωφορίων, Σετακρούτες, Κουκουλάρικα, φόδρες, ραπτών, φόδρες καπέλλων, Μουαρέ τσαντών.
'Εφάσματα επίπλων, Στόφες κλαδωτές.

ΑΠΑΝΤΑ ΦΕΡΟΥΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΟΥΓΙΑ ΤΟ ΟΝΟΜΑ ΤΟΥ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΥ

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΙΔΡΥΘΕΙΣΑ ΤΩ 1841

Κεφάλαια Μετοχικά και Αποθεματικά Δραχ. 1.205.000.000
Καταθέσεις (τῆ 31 Δεκεμβρίου 1939) 10.541.000 000

ΔΙΟΙΚΗΤΗΣ: ΑΛΕΞ. Γ. ΚΟΡΙΖΗΣ

Κεντρικόν Κατάστημα ἐν Ἀθήναις
Υποκαταστήματα καὶ Πρακτορεία εἰς ὅλην τὴν Ἑλλάδα

Ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος ἐκτελεῖ πάσης φύσεως τραπεζικὰς ἐργασίας καὶ ὑπὸ ἐξαιρετικῶς συμφέροντας ὄρους. Δέχεται δὲ καταθέσεις εἰς δραχμὰς (εἰς πρώτην ζήτησιν, ἐν προθεσμίᾳ, διαρκεῖς καὶ ταμειυτηρίου) μετὰ εὐνοϊκὰ ἐπιτόκια.

Ἐξῆς καὶ εὐκόλως καὶ συμφέροντες ὄροι διὰ τὰ ἐμβάσματα καὶ γενικῶς τὰς μετὰ τῆς Ἑλλάδος συναλλαγὰς τῶν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ Ἑλλήνων. Ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα διατηρεῖ πλήρες δίκτυον ἀνταποκριτῶν εἰς ὅλας τὰς χώρας τοῦ ἐξωτερικοῦ, εἶναι δὲ ἀνταποκριτὴς ἐν Ἑλλάδι τῶν μεγαλητέρων ξένων τραπεζῶν.

ΑΝΩΝ. ΓΕΝ. ΕΤ. ΤΣΙΜΕΝΤΩΝ ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
Μέγαρον Ἀφθονίδου — Δεύτερος ὄροφος ὁδὸς Παπαρρηγοπούλου 9
ΜΕΤΡΗΤΙΚΟΝ ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΡΧ. 14.600.000

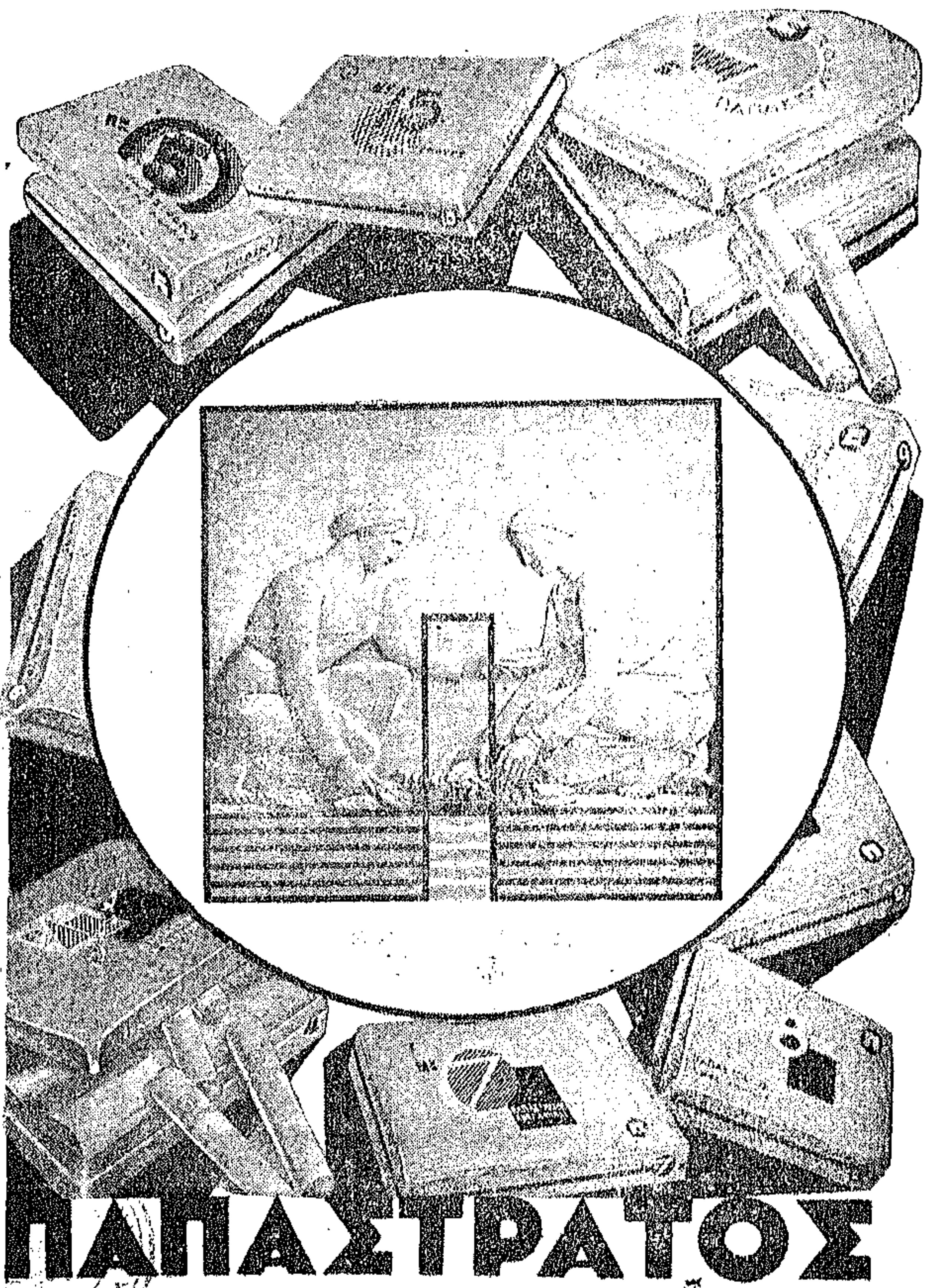
ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΑ: Εἰς Δρακετῶνα Παιραιῶς τσιμέντα «Ἡρακλῆς» καὶ ὑπερτσιμέντα Ἐρυθροῦ κύβου 90.000 τόννους ἐτησίως. — Ἐν Βόλῳ τσιμέντα «Ὀλυμπος» καὶ ὑπερτσιμέντα Πρωσίνου τριγώνου 50.000 τόννους.

ΤΗΛΕΦΩΝΑ: Κεντρικῶν Γραφ. Διευθύνσεως 25.101. — Λογιστηρίου 21.921 Ἐργοστασίου Δρακετῶνος Διευθύνσεως 42.863. — Ἐντολῶν 44.441 — Γραφείων Βόλου 3.72. — Ἐργοστασίου Βόλου 5.94 — Πρακτῆριον Ἀθηνῶν 52.211. — Πρακτῆριον Θεσσαλονίκης 2648.

Τηλεγραφικὴ Διεύθυνσις ΣΙΜΗΡΑΚΛΗΣ ΑΘΗΝΑΣ — ΒΟΛΟΤΣΙΜΕΝΤ ΒΟΛΟΥ. Αἱ μεγαλύτεραι καὶ μετὰ τὰ πλέον συγχρονισμένα μηχανήματα ἐγκαταστάσεις. Τρεῖς περιστροφικοὶ κλιβανοὶ. Ἀριστάτα ἐργαστήρια χημικῶν καὶ μηχανικῶν δικυμάτων παρακολουθήσεως ποιότητος προϊόντων.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΠΩΛΗΣΕΩΣ ΤΣΙΜΕΝΤΩΝ Ὁδὸς Σανταροῦζα 3
ΚΟΙΝΟΝ ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΠΩΛΗΣΕΩΣ
ΕΤΑΙΡΕΙΩΝ Α. Γ. Ε. Τ. (Ἡρακλῆς — Ὀλυμπος — Τινὰν Χαλκίδας).

Διεύθυνσις Σανταροῦζα 3	Ἀρ. Τηλ. 30-404
Γραμματεία Σανταροῦζα 3	» » 30-403
Λογιστήριον Σανταροῦζα 3	» » 30-405
Τμήμα Παραγγελιῶν Σανταροῦζα 3	» » 30-406

ΠΑΠΑΣΤΡΑΤΟΣ

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ & ΒΙΒΛΙΟΔΕΤΕΙΟΝ
..... "Η Τ Ε Χ Ν Η" .....
Ε. ΤΣΙΝΙΚΑ & Κ. ΚΑΛΟΓΕΡΟΠΟΥΛΟΥ
ΣΚΟΥΛΕΝΙΟΥ 1 ΠΛΑΤΕΙΑ ΑΓΙΩΝ ΘΕΟΔΩΡΩΝ